ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Севастополю — 227!



Легендарне місто відзначило свій день народження

СТОР. 12

За листом читача



Рейдерська атака на гаманці пенсіонерів

СТОР. 16

Футбол

Корейський сюрприз та «слизькі» рукавиці Гріна



СТОР. 24

№ 108 (4858) ВІВТОРОК, 15 ЧЕРВНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Парламент розпочне розглядати нові редакції Бюджетного та Податкового кодексів

До розкладу пленарних засідань Верховної Ради нинішнього тижня пропонується 95 питань. Сьогодні, у вівторок, депутати планують розпочати обговорення нових редакцій Бюджетного та Податкового кодексів. Нову редакцію Бюджетного кодексу вніс уряд для невідкладного розгляду. Що стосується Податкового кодексу, розгляд якого вже відкладався декілька разів, то, як повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, наразі підготовлено проект в авторстві народного депутата від «НУ—НС» Миколи Катеринчука. Якщо парламент ухвалить цей законопроект у першому читанні, то уряд зможе внести свої пропозиції під час опрацювання до другого читання. А якщо проект М. Катеринчука буде відхилено, уряд зможе подати власний альтернативний законопроект. СТОР. 2—3

Намагалися захопити комунальне підприємство

Невстановлені особи, озброєні автоматами, під прикриттям міліції проникли на територію полігона твердих побутових відходів «Дальницькі кар'єри», що перебуває у власності територіальної громади міста Одеси і є на балансі комунального підприємства «Одескомунтранс».

Погрожуючи співробітникам комунального підприємства розправою, невідомі силоміць почали виганяти людей з робочих місць. Після цього на полігон прибули бульдозери, що належать підприємству «Союз». СТОР. 11

«Ні» — проекту закону! «Так» — свободі зібрань



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Законопроект №2450 щодо порядку організації і проведення мирних заходів викликає протести. Дехто вважає, що його прийняття перетворить Україну на «поліцейську» державу. В цьому переконують представники молодіжних громадських організацій, які вчора вийшли на масові акції протесту по всій країні. З лозунгами на кшталт «Ми маємо право вільно збиратися» близько ста представників громадських організацій провели так званий «протест–моб» у столиці. Спочатку на Майдані Незалежності, а згодом перемістилися ближче до Верховної Ради, де вирішувалося на погоджувальній раді, чи розглядати на тижні цей проект. СТОР. 6

Я ВАМ ПИШУ...

Щоб скористатися пільговим проїздом

Мені видають талони на проїзд залізницею, літаком чи кораблем. Це дуже добре. Але ж літати чи плавати я вже не можу: мені 85 років і здоров'я немає. А квиток на літак коштує, як декілька квитків на потяг. То чому б, за бажанням інваліда, не обмінювати один авіарейс, скажімо, на кілька мандрівок залізницею?..

Федір ХАСЕНКО, ветеран Великої Вітчизняної війни, інвалід I групи.

Лукашівка Літинського району Вінницької області.

Ми цю любов відчуваємо



Зі словами безмежної вдячності ми, представники ради ветеранів Кам'янця-Подільського, хочемо звернутися через нашу улюблену газету «Голос України» до міського голови Анатолія Нестерука, до службовців відділів та управлінь, а також до підприємців-благодійників та всіх, хто демонструє велику шану й повагу до нас, ветеранів, і загалом до старшого покоління, яке не шкодувало своїх сил, працювало, боролося, віддавало сотні тисяч життів на фронтах заради миру та спокою на нашій землі.

Те, що і влада, й громадяни нас глибоко поважають, ми найбільше відчули під час святкування 65-ї річниці Великої Вітчизняної війни. СТОР. 7

ПОДІЇ

У зоні обвалу опинилися промислові будівлі та автомобілі

У Кривому Розі ліквідують наслідки просадки ґрунту на території шахти імені Орджонікідзе, що сталася в неділю під час проведення планових вибухових робіт.

Площа просадки сягає майже 16 гектарів. На цій території немає житлових будівель та споруд. У зону обвалу потрапили підстанція шахти, будівля механічних майстерень та ділянка асфальтового покриття. Згідно із правилами проведення вибухонебезпечних робіт, у цей час жодного працівника в шахті не було.

За інформацією МНС, у провалля потрапили чотири автомобілі. В одному з них перебував водій. Його тіло підняли на поверхню рятувальники. СТОР. 10

На Херсонщині — хвиля самогубств

У Херсонській області менш як за місяць зафіксовано вже 14 випадків самогубств. Як повідомили у прес-службі Головного управління МНС у Херсонській області, перший випадок суїциду було зафіксовано три тижні тому. Два останні випадки сталися 10 червня: у Голій Пристані повісився 46-річний чоловік, а у Скадовську в такий само спосіб наклав на себе руки 31-річний житель міста. Що стало причиною такої хвилі самогубств в області, фахівці МНС не коментують, **повідомляє УНІАН.**

КОРОТКО

■ За дев'ять місяців нинішнього маркетингового року обсяг виробництва соняшникової олії збільшився на 20 відсотків порівняно з аналогічним періодом минулого, до 2,3 мільйона тонн **(Укрінформ).**

■ На XXI відкритому російському кінофестивалі «Кінотавр» український фільм «Щастя моє» режисера Сергія Лозниці удостоєний призу за режисуру і головного призу Гільдії кінознавців і кінокритиків Росії **(УНІАН).**

■ Головне контрольно-ревізійне управління виявило фінансові порушення в Державному комітеті з матеріального резерву на суму 7,93 млрд. гривен, **повідомляє прес-служба Держрезерву.**

Працівники «Луцького підприємства електротранспорту» припинили страйк, що тривав місяць

Проведення судової реформи — одне з наших зобов'язань перед Радою Європи

Ухвалення законопроекту про судову реформу не повинно відбуватися поспіхом і потребує політичних узгоджень — наголосив глава парламенту Володимир Литвин на брифінгу після погоджувальної ради.

Він повідомив, що до парламенту внесено проект рішення Верховної Ради про скерування законопроекту про судоустрій та статус суддів, внесений Президентом Віктором Януковичем, на висновок до Венеціанської комісії. Однак, на думку В. Литвина, доцільно спочатку дочекатися 17 червня, коли завершиться внесення пропозицій від народних депутатів під час опрацювання законопроекту в профільному комітеті до другого читання, і побачити, чи є предмет звернення до Венеціанської комісії.

Голова Верховної Ради нагадав, що проведення судової реформи — одне із зобов'язань нашої держави перед Радою Європи. «Нам треба робити роботу один раз, щоб двічі не переробляти, у зв'язку з тим, що Україна перебуває під моніторингом Ради Європи, — сказав В. Литвин. — Треба виконати всі свої зобов'язання, які брала на себе Україна при вступі до Ради Європи. Тоді Україна не перебуватиме під моніторингом і прийматимемо все, що відповідає Конституції та нашому баченню. Це у нас в Україні можна не виконувати ті зобов'язання, які береш на себе, а зі світом треба демонструвати відповідальні дії і позиції».

Коментуючи законопроект про порядок організації і проведення мирних заходів, який цього тижня планує розглядати парламент, глава парламенту відзначив, що профільний комітет під час опрацювання законопроекту зробив його «прийнятним, людським і цивілізованим» і отримав оцінку з боку міжнародного співтовариства. До робочої групи з опрацювання законопроекту було залучено експертів-правозахисників, які високо оцінили цей документ, також використано міжнародний законодавчий досвід.

Глава парламенту також повідомив, що у п'ятницю, 18 червня, на вимогу опозиційних фракцій та за рішенням погоджувальної ради на «годину запитань до уряду» буде запрошено міністра внутрішніх справ Анатолія Могильова.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Парламент розпочне розглядати

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На вівторок також заплановано включити до порядку денного сесії та розглянути проекти законів про систему збору та обліку єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, про внесення змін до гірничого закону стосовно соціальних гарантій працівникам гірничих підприємств, до Закону «Про пенсії за особливі заслуги» щодо осіб, які перебувають на повному державному утриманні, до деяких законодавчих актів України щодо запровадження системи електронної державної реєстрації суб'єктів господарювання та інші.

У середу, 16 червня, народні обранці, зокрема, планують обговорити проекти законів про внесення змін до Кримінального кодексу щодо посилення відповідальності за незаконне позбавлення права власності на житло, про внесення змін до Закону «Про державну допомогу сім'ям із дітьми» стосовно запровадження щомісячної державної допомоги, нову редакцію закону про авторське право й суміжні права, проект закону про уточнення порядку розрахунків за послуги з постачання теплової та електричної енергії, газу та води.

На четвер, 17 червня, винесено 41 питання, більшість із яких підготовлені до розгляду в другому читанні. Серед них — проект закону «Про нормативно-правові акти» з пропозиціями Президента. В. Литвин зауважив, що профільний комітет ще має доопрацювати цей законопроект, оскільки він містить деякі положення, які суперечать чинному законодавству й викликають багато запитань. Зокрема, що кожен законопроект перед винесенням його на розгляд сесійної зали має обов'язково отримати висновок та єдиний реєстраційний номер Міністерства юстиції. Попередньо заплановано на четвер і розгляд проекту закону про порядок організації і проведення мирних заходів. Глава парламенту запропонував доопрацювати цей законопроект спочатку на рівні профільного комітету, а його розгляд у парламенті наразі відкласти. В. Литвин також закликав парламентаріїв розглянути всі заплановані питання до завершення нинішньої сесії, щоб улітку не вдаватися до практики проведення позачергових сесій.

У п'ятницю, 18 червня, в парламенті відбудеться година запитань до уряду, депутати також заслухають звіт ТСК із питань реформування СБУ, розглянуть законопроекти про внесення змін до Закону «Про зерно та ринок зерна в Україні» (стосовно 100-відсоткового забезпечення потреб держави в зерні), зміни до закону про Уповноваженого Верховної Ради з прав людини та ін.

Лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов звернувся з проханням додатково включити до порядку денного законопроекти про регулювання у сфері будівництва, про відчуження земельних ділянок для суспільних потреб щодо фондового ринку, а також ухвалити проект парламентської постанови щодо розподілу частот телеканалам, зокрема, «5 каналу» та «ТВі». Цю пропозицію підтримали фактично всі депутатські фракції.

Лідер фракції КПУ Петро Симоненко запропонував розглянути законопроект щодо термінів виконання обов'язків за іпотечними договорами, який має на меті захистити людей, що не можуть виконувати іпотечні зобов'язання через втрату роботи, а також законопроекти про соціальний захист громадян, які мають більше двох дітей, про соцзахист

САМОВРЯДУВАННЯ

Допомогти закарпатцям та сусідам з Угорщини

Мешканці Закарпаття, двори господарства яких було підтоплено внаслідок інтенсивних дощів, що пройшли в області 3—4 червня, з питань відкачування води з підвалів житлових будинків та колодязів можуть звертатися до оперативно-рятувальної служби області за такими телефонами: 101, (0312) 66-01-14 та 66-07-01.

Як запевнив «Голос України» начальник головного управління МНС України в Закарпатській області Мирослав Щербей, жоден будинок не залишиться без допомоги еменесівців, кожній родині буде надано необхідну поміч, щоб люди відчували плече держави та турботу про них з боку владних структур.

До речі, голова Закарпатської облради та голова ради Міжнародної асоціації «Карпатський єврорегіон» Михайло Кічковський відправив Прем'єр-міністру Миколі Азарову телеграму, в якій просить український уряд, по можливості, підтримати наших сусідів у цей важкий для них час, адже коли таке лихо в 1998 і 2001 роках було в нас, угорці істотно підтримували жителів Закарпаття. Як добрі сусіди, ми також повинні допомогти подолати нинішнє горе своїм сусідам.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

В Івано-Франківську створено Народний комітет захисту України

Він став організаційною структурою всеукраїнського комітету, який очолює Дмитро Павличко. На організаційному засіданні свої підписи під відповідною декларацією поставили 60 осіб. Це здебільшого місцеві відомі письменники та журналісти, вчені, а також представники 35 громадських організацій і політичних партій, зокрема, «Батьківщини», «Свободи», НРУ, ХДС, партії «Реформи і порядок», «Молодої Просвіти», Європейської партії України. Співголовами обласного комітету обрано народних депутатів перших двох скликань — голову Івано-Франківського обласного товариства «Просвіта» Степана Волковецького та Дмитра Захарука.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Подвійний прорахунок переможців

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Рекордно малий термін перебування на посаді голови облдержадміністрації встановлено на Вінниччині: рівно через п`ятдесят днів після призначення уже колишній керівник регіону Володимир Демішкан повернувся в Київ, на попереднє місце роботи. За декілька днів до того його обрали головою обласної організації Партії регіонів. У тому, що новообраний партійний лідер не зможе часто бувати на Вінниччині при його значній зайнятості на посаді керівника «Укравтодору», не сумніваються навіть ті, хто за нього голосував. Тому не виключають можливості щодо ще одних виборів в обласній організації регіоналів. Такі кадрові рішення опозиція одразу ж назвала подвійним прорахунком переможців.

Він сам пішов

Вінниччина була однією з останніх областей, де призначили нового керівника регіону. Що довше затягувався термін призначення, то більше кандидатів пророкували на цю посаду. Одним із них називали народного депутата від ПР Миколу Джигу. Він земляк вінничан, родом з Шаргородського району. Кандидатуру Миколи Джиги справді обговорювали в Києві. Це стало зрозуміло після того, коли його призначили на посаду голови облдержадміністрації після звільнення Володимира Демішкана.

Останній за п'ятдесят днів перебування на посаді змінив переважну більшість керівників районів — вісімнадцять із двадцяти семи. Троє керівників зберегли свої посади. Так само залишилися на місцях усі заступники голови облдержадміністрації. З начальників обласних управлінь посади позбувся тільки один — той, який керував закладами охорони здоров'я.

Володимир Демішкан устиг провести два прийоми громадян, під час яких жорстко критикував присутніх начальників управлінь, які раніше не втрутилися у вирішення проблем, з якими прийшли на прийом люди. Таку само позицію займав на нарадах, де йшлося про недоліки в захисті інтересів людей. Завдяки великому досвіду роботи з людьми він одразу вирізняв больові точки.

Складніше було з формуванням команди. Область для нього нова, люди також. Про ділові якості претендентів на посади керівників районів дізнавався насамперед із того, як їх характеризували однопартійці. От і вийшло, що в більшості новопризначених керівників районів є один і той самий недолік — відсутність досвіду керівної роботи.

Поділилися посадами

Щоправда, не у всіх районах до влади прийшли представники регіоналів. Принаймні у трьох з них керівниками стали представники Народної партії. Наприклад, у Гайсинському районі головою райдержадміністрації є голова районної парторганізації Народної партії. До того ж, ця людина вже керувала районом. Посади позбулася після помаранчевої революції. На свої попередні посади повернулося ще двоє колишніх голів райдержадміністрацій, звільнених свого часу помаранчевими. Загалом тільки третина новопризначених має хоча б якийсь досвід роботи в управлінських структурах. Трохи більше третини керівників районів становлять підприємці. Опозиція вголос говорить, що бізнес шкодить владі. Відволікає від роботи. Мовляв, посади в коридорах влади — тимчасові, тому треба скористатися ними сповна для зміцнення власного бізнесу.

Чи буде новий голова ОДА знову повторно підбирати «під себе» керівників районів? «Не думаю, що він вдасться до такого кроку, — каже вінницький політолог Олександр Логінов. — У нього й без того вистачить роботи на кадровому фронті. По-перше, ще не у всіх районах призначено довірених людей. По-друге, не обійтися без змін в обласних управліннях. Для цього треба підібрати надійні кадри».

> Опозиція вголос говорить, що бізнес шкодить владі. Відволікає від роботи. Мовляв, посади в коридорах влади — тимчасові, тому треба скористатися ними сповна для зміцнення власного бізнесу.

Чи вдасться вмовити колишнього?

Після перемоги регіоналів похитнулися позиції біло-червоних. Представники партії «Батьківщина» не тільки є найчисельнішою силою. Свою перевагу вони підтвердили результатами голосування під час двох останніх виборів. Утім, за підсумками виборів Президента біло-червоні недобрали значну кількість голосів (дехто з політологів називає цифру приблизно сто тисяч), яку вони мали на виборах до парламенту.

З приходом до влади регіоналів бютівці помітно зменшили свою активність. Депутати з фракції БЮТ на останній сесії облради не змогли підтримати звернення до Президента, в якому йшлося про денонсацію харківських угод. Хоча їхня фракція найбільша в облраді. Неспроста політологи прогнозують можливу зміну керівника в обласній парторганізації партії «Батьківщина». Найдалішим кандидатом на цю посаду називають Олександра Домбровського, який після помаранчевої революції став керувати областю і найдовше з усіх своїх попередників протримався на посаді. Сам він, щоправда, заперечує факт зустрічі з Юлією Тимошенко з приводу пропозиції можливого отримання партійного портфеля. Незважаючи на це, політологи доводять, що кандидатура Домбровського достойна вже тому, що він користується авторитетом не тільки серед місцевої ділової та партійної еліти. Його сприймають виборці. Пан Домбровський — людина публічна. Гарний оратор. У нього є можливості сформувати надійну команду. Посада партійного лідера відкриває перед ним перспективу претендувати в недалекому майбутньому на іншу посаду — голови облради. Це реальний шанс повернутися у велику політику і продовжити кар'єру.

— Якщо Домбровського не вдасться умовити, бютівцям доведеться задуматися над тим, як отримати позитивний результат на місцевих виборах, — каже один із політологів. — Адже досягти цього можна тільки з авторитетним діловим лідером.

Табу на критику чи самоцензура?

— Відсутність у місцевих ЗМІ критики дій керівництва, так само, як партійної еліти, важко пояснити, — продовжує політолог Олександр Логінов. — В Інтернеті на сайтах відомих інформаційних агентств також не знаходжу критичних стріл на адресу обласних можновладців. У ЗМІ не аналізують виконання депутатами їхніх передвиборних програм. За моїми даними, приблизно дев'яносто відсотків того, що обіцяли депутати міськради перед виборами, не виконано. Однією з найпопулярніших обіцянок було запровадження безкоштовного проїзду для студентів у трамваях і тролейбусах. Такий пункт є в програмі не одного депутата міськради. Спитати б, чому його не виконано. Про табу на критику нібито говорити не доводиться. Швидше йдеться про незрозумілу самоцензуру.

Загалом ЗМІ в регіоні віддають перевагу, хоч як дивно, висвітленню кримінальної хроніки, детальному описові жахливих вчинків злочинців. Одна газета, яка в недалекому минулому контролювала чи не кожен крок обласних можновладців і тим самим заробила неабиякий авторитет серед читачів, несподівано відмовилася від такої редакційної політики. На думку Олександра Логінова, місцеві ЗМІ могли б сприяти у вирішенні одного з найважливіших питань — формування обласної еліти. Вінниччина, на жаль, не може похвалитися такою кадровою елітою, яку мають деякі регіони. Так звана Партія вінничан, про яку протягом останніх п'яти років не проминали згадувати можновладці, насправді виявилася бутафорною. У регіоні одна з найнижчих середньомісячних зарплат. І це при тому, що область була і залишається житницею держави — тут щорічно виробляють від півтори до двох тонн зерна на кожного жителя. Однак поліпшення свого життя від таких результатів селяни не відчувають. Якщо новій владі вдасться зрушити з місця хоча б один камінь проблем, авторитет такої політичної сили зросте без будь-яких політичних агітацій.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

нові редакції Бюджетного та Податкового кодексів

працівників гірничих підприємств на рівні шахтарів, зміни до закону про вищу освіту щодо надання студентам відстрочки від плати за навчання, проект постанови парламенту про вшанування жертв УПА та щодо участі України в Єдиному економічному просторі.

Фракція Блоку Литвина, за словами її лідера Ігоря Шарова, привітала намір і надалі оптимізувати порядок роботи парламенту. Щодо Податкового та Бюджетного кодексу фракція визначатиметься у вівторок зранку. І. Шаров підтримав ідею створення ТСК для з'ясування ситуації з виділенням частот телеканалам, щоб об'єктивно розібратися в цій проблемі.

Чимало конкретних пропозицій надійшло й від фракції БЮТ. Її лідер Іван Кириленко зауважив, що політикум і громадськість стурбувало недавнє рішення Стокгольмського арбітражного суду, яке зобов'язало НАК «Нафтогаз України» повернути 12 мільярдів кубометрів газу компанії «Росукренерго», оскільки це ляже величезним навантаженням на державний бюджет. БЮТ пропонує утворити ТСК для вивчення цієї проблеми. А в середу заслухати інформацію відповідальних осіб стосовно інциденту, що трапився 9 червня в громадській приймальні народного депутата від БЮТ Костянтина Бондарева, до якої увірвалися 20 невідомих осіб у камуфляжі та вчинили розбій. БЮТ також наполягає на тому, щоб спрямувати законопроект про судоустрій і статус суддів на висновок до Венеціанської комісії, бо цей законопроект передбачає кардинальну реформу судової системи в Україні.


Фото Олександра КЛИМЕНКА.
Сергій Ківалов, Валерій Писаренко.

Лідер фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко попросив профільний комітет на середу підготувати до розгляду проект постанови про свободу слова, запросити в парламенті виступити представників «5 каналу» та «ТВі» й також підтримав ідею створення ТСК. «Це мають підтримати представники всіх фракцій, і цим самим підтвердити, що свобода слова в Україні є», — вважає М. Мартиненко.

Коментуючи пропозиції від депутатських фракцій, В. Литвин зауважив, що на розгляді в парламенті нині перебуває майже півтора десятка законопроектів про місцеві вибори, а також проект виборчого кодексу, розроблений робочою групою на чолі з Юрієм Ключковським. Голова Верховної Ради, за його словами, уже направив листа до Венеціанської комісії про скерування проекту виборчого кодексу для отримання висновків комісії. Що стосується законопроекту про судоустрій та статус суддів, то В. Литвин зазначив: оскільки цей документ є не депутатським законопроектом, а президентським, тож направити його на висновок до Венеціанської комісії може не парламент, а Мін'юст. Глава парламенту також повідомив, що мав розмову з представником України у Венеціанській комісії Мариною Ставнійчук, котра запевнила, що комісія може розглянути й надати висновки щодо цього законопроекту, якщо він офіційно надійде від України.

У свою чергу, перший заступник голови комітету Андрій Шевченко на брифінгу після погоджувальної ради повідомив, що у вівторок відбудеться спеціальне засідання Комітету Верховної Ради з питань свободи слова, на якому розглядатиметься ситуація довкола «5 каналу» та «ТВі» й обговорюватимуться кандидатури від Верховної Ради до складу Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. За словами А. Шевченка, на чотири вакантні посади членів Нацради претендують 24 кандидати, висунуті всіма депутатськими фракціями і громадськими організаціями. «Наша мета — зразково-показовий конкурс, — сказав А. Шевченко. — Як за прозорістю процедури, так і за якістю рішення».

Юліана ШЕВЧУК.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Чернігівщина презентувала свої палаци

До загальноукраїнської акції «Сім чудес України: замки, фортеці, палаци» днями приєдналася й Чернігівщина, яка презентувала для ЗМІ трьох номінантів-претендентів для перемоги у проекті, ініційованому Фондом Миколи Томенка «Справедлива країна». Велика група журналістів побували у палацах Розумовського в Батурині, Галаганів у Сокиринцях та Тарновських у Качанівці, ознайомилися з історією їх створення.

— Чернігівщина сьогодні — це своєрідний край українських палаців, — зазначив у Національному історико-культурному заповіднику «Качанівка» ініціатор акції, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко. — В Україні в багатьох регіонах є чимало подібних, проте таких, які будувалися за гроші українців, за ідеями вітчизняних архітекторів, художників, де відпочивали, творили, писали фантастично велика кількість українських державних діячів, письменників, поетів, художників, у жодній області, крім Чернігівської, нема.

Оскільки з буттям вищезгаданих палаців пов'язані долі представників російської культури, керівник проекту вважає, що у цих місцях, особливо Качанівці, було б правильно відновити центр культурного україно-російського діалогу.

М. Томенко підкреслив, що головне в проведенні зазначеної всеукраїнської акції «Сім чудес України: замки, фортеці, палаци» є не лише представлення найкращих зразків палацової архітектури та оборонних споруд, а й своєрідна інвентаризація якомога більшої їх кількості незалежно від стану руйнації. При цьому він додав, що до заявлених раніше 134 архітектурних об'єктів, які боротимуться за найвищі рейтинги, будуть додані ще кільканадцять. За його прогнозом, у проекті їх візьме участь не менше 150.

— Навіть ті об'єкти, які не потраплять до півфіналу акції «Сім чудес України: замки, фортеці, палаци», все одно знайдуть своє місце у довіднику, який буде презентовано наприкінці реалізації проекту. Їх також відмітимо на майбутній замково-палацовій карті України, — зазначив заступник Голови Верховної Ради.

Він вважає, що акція «Сім чудес України: замки, фортеці, палаци» сприятиме розвитку туристичних маршрутів, які пропагуватимуть яскраві сторінки історії України. Політик також висловив сподівання, що визначні чернігівські архітектурні комплекси займуть належне високе їм місце у рейтингу вітчизняних пам'яток.

У Качанівці М. Томенко разом з народним депутатом Валерієм Дубілем презентували журналістам головну паркову алею, викладену оригінальним камінням. Вона нині немов підтверджує реальний факт: свого часу на весілля доньки власник палацу висипав її цукром. Тепер завдяки реалізації цього задуму, до якого причетні М. Томенко та В. Дубіль, у Качанівку на вихідні з'їжджаються для засвідчення щасливого шлюбу десятки молодят.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.


Фото автора.
Зступник Голови Верховної Ради Микола Томенко обговорює насущні проблеми із генеральним директором Національного історико-культурного заповідника «Качанівка» Володимиром Буренком.

У НОМЕР

І наповнити бюджет, і зацікавити бізнесменів

Створивши новий Податковий кодекс, уряд, на жаль, порушив засади державної регуляторної політики — про це заявила на прес-конференції народний депутат Ксенія Ляпіна.

Серед позитивних тенденцій народний депутат відзначила зближення бухгалтерського й податкового обліку, зменшення ставки податку, бажання в одному документі об'єднати адміністративні норми та чіткіше описати об'єкт оподаткування. Негативні моменти — низка норм, які внесені в розділ «Адміністративні положення», є не просто фіскальними, а вже «поліцейськими». За її словами, питання соціальних платежів взагалі винесені за межі спрощеної системи оподаткування. «Ми говоримо про інноваційний шлях розвитку, розвиток інтелектуальних видів бізнесу, але закриваємо їм лояльну систему оподаткування, яка дозволяє людині спокійно працювати за спрощеною системою оподаткування. Як на мене — це просто хибна система», — сказала Ксенія Ляпіна.

А екс-голова Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва Олександра Кужель вважає позитивним те, що Податковий кодекс поданий до Верховної Ради. «Якщо багато обговорювати, в країні ніколи його не буде», — сказала вона. Олександра Кужель розповіла, що нині з підприємцями і промисловцями проводять зустрічі. Вона відзначила, що такий кодекс дуже гарний для великого бізнесу.

Сергій МЕЛЬНИК.

Чи місце металургійному заводу на Київщині?

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань будівництва, містобудування, житлово-комунального господарства та регіональної політики рекомендує Верховній Раді відхилити проект постанови про призупинення будівництва металургійного підприємства в Білоцерківському районі Київської області. За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради, у проекті постанови, поданої народним депутатом Віктором Сінченком, пропонується звернутися до Генпрокуратури з проханням перевірити відповідність рішень про будівництво металургійного заводу вимогам чинного законодавства, а також рекомендувати Кабінету Міністрів вжити невідкладних заходів щодо призупинення будівництва заводу до одержання результатів комплексної державної експертизи його проекту. Автор обґрунтував прийняття постанови необхідністю «зняти посилену соціальну напругу в м. Біла Церква та Білоцерківському районі Київської області у зв'язку з будівництвом металургійного заводу ТОВ «Євро Фінанс ЛТД». При цьому народний депутат В. Сінченко посилається на представників громадських організацій, які висловлюють сумніви щодо законності цього будівництва, зокрема відповідності його вимогам законів України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» та «Про Генеральну схему планування території України», а також стурбовані можливими негативними наслідками функціонування підприємства для навколишнього природного середовища.

Члени комітету також заслухали представників міністерств щодо можливості будівництва металургійного заводу. Згідно з наданою комітету інформацією на етапі проектування була проведена державна екологічна експертиза, якою будівництво такого заводу визначено допустимим.

Голова Комітету Володимир Рибак зазначив, що потрібно зважено вивчити ситуацію з точки зору державних інтересів, але й врахувати думку громадськості. А члени комітету зазначали, що надані матеріали свідчать про те, що проектна документація будівництва металургійного заводу підготовлена із врахуванням недопущення екологічної загрози навколишньому середовищу. Отож за результатами обговорення члени комітету не знайшли підстав для підтримки проекту постанови про призупинення будівництва металургійного заводу в Білоцерківському районі Київської області.

Також комітет підтримав законопроект про збереження архітектурної та містобудівної спадщини, яким пропонується визначити засади державної політики та державного управління у сфері охорони архітектурної та містобудівної спадщини, механізм державного обліку об'єктів архітектурної та містобудівної спадщини, особливості утримання, порядок використання та здійснення права власності на такі об'єкти, врегулювати питання наукового, кадрового та інформаційного забезпечення діяльності щодо охорони цього виду культурної спадщини.

Крім того, проектом передбачається встановити контроль за станом реконструкції забудови та регенерації територій історичних населених місць, раціонального їх використання, стимулювання інвестиційної діяльності фізичних та юридичних осіб, урахування приватних, громадських та державних інтересів у містобудівній діяльності.

Під час обговорення члени комітету зазначили, що реалізація закону потребуватиме розроблення низки нормативно-правових актів, зокрема, порядку ведення державного обліку архітектурної та містобудівної спадщини; порядку прийняття відреставрованої пам'ятки архітектури в експлуатацію; порядку визначення необхідності та обсягу ремонтно-реставраційних робіт на пам'ятках архітектури.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 209 Земельного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 209 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) викласти в такій редакції:

«2. Кошти, які надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для сільськогосподарських і лісогосподарських потреб, поліпшення відповідних угідь, охорону земель відповідно до розроблених програм та проектів землеустрою, а також на проведення інвентаризації земель. Використання цих коштів на інші цілі не допускається».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 травня, 2010 року.
№ 2182-VI.

Потрібно зважено вивчити ситуацію з точки зору державних інтересів, але й врахувати думку громадськості

АКТУАЛЬНО

Кіровоградщина шукає, як розрахуватися із зарплатними боргами

Заборгованість у заробітній платі на Кіровоградщині стабілізувати поки що не вдається. За даними головного управління статистики, на початок травня область накопичила 61,8 мільйона гривень невиплаченої зарплати (не враховуючи заробітків найманих працівників, зайнятих на малих підприємствах та у підприємців — фізичних осіб). Це на 9,5 мільйона гривень більше, ніж було на початку року, а протягом квітня борг зріс на 4 мільйони.

Більше половини всієї заборгованості, з огляду на багаторічну невирішеність проблем вугільного комплексу, має Олександрія (55,8%), а в розрізі галузей сумнівне лідерство — за підприємствами промисловості, які не виплатили своїм працівникам у загальній сумі 41,2 мільйона гривень (66,7%).

Якщо ж говорити про суто людський аспект, то на початок травня вчасно не отримали заробітну плату 11 тисяч жителів області (5,3% від загальної кількості працівників). Звісно, у кожного своя сума заборгованого заробітку, але в середньому борг на кожного з них становить 3916 гривень, що у 2,3 разу більше від розміру середньоквітневої зарплати на Кіровоградщині (1719 гривень).

Звісно, така ситуація малоприємна для керівництва області, яке, зважаючи на головний принцип нинішньої владної команди — «Україна для людей», мусить викорінювати звичку, в багатьох підприємств уже усталену, не платити людям за роботу. Особливо багато питань виникає до економічно активних суб'єктів господарювання. Про це детально йшлось і на нараді під керівництвом голови облдержадміністрації Сергія Ларіна, і на засіданні обласної комісії з питань погашення заборгованості з заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.

Як повідомила начальник головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Галина Пастух, із загальної кількості підприємств-боржників (129) більшість якраз становлять економічно активні (73). На початок травня вони мають 43,1 мільйона гривень зарплатного боргу (майже 70% від загальної суми), приростивши його за квітень на 2,5 мільйона (більше 6%). Ще швидшими темпами — на 912,7 тисячі гривень (9,4%)— зросла квітнева заборгованість у Кіровограді, сягнувши на економічно активних підприємствах 10,2 мільйона гривень. А загалом в обласному центрі на початок травня не виплачено більше 12 мільйонів зарплати.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 22-Й СТОР.

Спасіння потопаючих — справа рук самих потопаючих

Проблема ціни на молоко, що виробляється в особистих селянських господарствах, стара як світ. Змінюються влади, але бажання вирішити питання жодна з них не проявляє, бо, як правило, представники кожної мають «свій шматок» у цьому бізнесі: заготівлі, переробці та реалізації молочної продукції.



Ціни на молоко протягом тижня змінюються не один раз

Жителі села, які виживають нелегкою працею за рахунок вирощення сільськогосподарської продукції, вже майже два десятиліття чекають від держави і її владних інститутів, як від великих благодійників, якоїсь милостині та захисту в нерівній боротьбі на фронті диспаритету цін. Але чи дочекаються?

Весна, а з нею і сезонні коливання цін на молочну продукцію породжують багато звернень до депутатів щодо захисту інтересів селян.

Нещодавно отримав від мешканців одного села, що на Полтавщині, листа на цю тему такого змісту: «Жителі с. Ковердина Балка просять Вас допомогти у вирішенні питання про ціну на молоко, яке приймають заготівельники від населення та здають на приймальний пункт «Гадячсир».

Відповідно до чинного законодавства закупівельні ціни на тваринницьку продукцію, в тому числі на молоко, формуються у вільному режимі, тобто визначаються суб'єктами господарювання (продавець—покупець) самостійно, за згодою сторін.

Справа в тому, що ціна на молоко в нас нестабільна (протягом тижня може змінюватися не один раз). Нині за літр молока платять по дві гривні, хоча в інших районах області ціна доходить до трьох з половиною—чотирьох гривень.

По радіо передають, що вартість молока постійно зростає. У магазинах літр молока коштує 12 гривень, ціна за кілограм сиру доходить до 70 гривень.

Президент Віктор Янукович видав укази, спрямовані на боротьбу з бідністю та корупцією. Ми, жителі сіл, зраділи цим указам, але на ділі бачимо протилежне... Ніхто про нас, селян, не дбав і не дбає.

З повагою жителі с. Ковердина Балка: П. Моцар, М. Швець, О. Богаєвський та інші. Нас підтримують жителі навколишніх сіл: Михайлики, Жоржівка. Маслівці...».

Аналогічного змісту листи надходять з усіх районів Полтавщини та інших регіонів.

У квітні цього року цей лист разом з депутатським запитом «щодо необхідності вжиття негайних попереджувальних заходів регулювання цін на молоко, що заготовлюється в особистих підсобних господарствах України, і захисту товаровиробників від недобросовісних дій заготівельників молокопереробних підприємств, які отримують надприбутки на праці селян» я спрямував на адресу Прем'єр-міністра Миколи Азарова.

Два листи одного змісту і жодних дієвих заходів

«Попереджувальні заходи» уряд зробив у вигляді двох листів-відповідей на цей депутатський запит. Перший лист від Міністерства аграрної політики: «Міністерство розглянуло колективний лист жителів села Ковердина Балка Шишацького району Полтавської області щодо регулювання цін на молоко, що заготовлюється в особистих підсобних господарствах. Відповідно до чинного законодавства закупівельні ціни на тваринницьку продукцію, в тому числі на молоко, формуються у вільному режимі, тобто визначаються суб'єктами господарювання (продавець—покупець) самостійно, за згодою сторін.

Водночас, пунктом 1 статті 19 Господарського кодексу визначено, що суб'єкти господарювання мають право без обмежень самостійно здійснювати господарську діяльність, а пунктом 5 цієї статті — що незаконне втручання та перешкоджання господарській діяльності суб'єктів господарювання з боку органів державної влади, їх посадових осіб при здійсненні ними державного контролю та нагляду забороняється.

Для уникнення зловживань на ринку молока сільськогосподарським товаровиробникам необхідно укладати договори на закупівлю молока з тими молокопереробними підприємствами, які пропонують кращу закупівельну ціну та зацікавлені у створенні сировинної зони.

У цьому договорі обумовлюються якісні показники молока, закупівельні ціни з урахуванням доплат, терміни проведення розрахунків та інші умови, які цікавлять партнерів.

Укладання угоди з покупцем молока необхідно проводити відповідно до Інструкції про проведення закупівлі молочної сировини у сільськогосподарських товаровиробників усіх форм власності та господарствах населення, яка чинна з 01.07.2002 р. без обмеження терміну дії.

Для захисту громадян, як здавальників молока та молочної сировини, власникам худоби доцільно створювати заготівельні кооперативи з відповідним обладнанням для визначення якості молока та його охолодження.

Згідно з наказом Мінагрополітики від липня 2002 року, молокопереробне підприємство зобов'язане видати продавцю молока розрахункову книжку на молочну сировину та приймальні квитанції за формою № 3-ПК (МС) (один раз на місяць).

Якщо немає можливості проводити повний аналіз молока по кожному виробнику, яке закуповується у населення для визначення його якості, молоко купується за ціною, що відповідає показникам другого гатунку, і ця ціна менша, ніж за перший гатунок.

Для захисту громадян, як здавальників молока та молочної сировини, власникам худоби доцільно створювати заготівельні кооперативи з відповідним обладнанням для визначення якості молока та його охолодження. Це дає можливість приймати молоко від кожного виробника окремо, за якісними показниками. В даному разі виробник одержуватиме оплату за продане молоко відповідно до його якості та покупець молока не зможе занизити якісні показники, а отже, і закупівельну ціну.

Відповідно до статті 6 Господарського кодексу України забороняється незаконне втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини.

У разі невмотивованого заниження закупівельних цін на молоко (змова закупівельників) продавець молока (кооператив), який офіційно уклав договір з покупцем, в якому обумовлена ціна та якість продукції, має можливість звернутися до територіального відділення Антимонопольного комітету для вирішення зазначеного питання. А при виникненні спірних питань між суб'єктом господарювання, який здійснює виробництво молока, та переробним підприємством, продавець, який офіційно уклав договір з покупцем, має можливість у судовому порядку оскаржити неправомірні дії покупця.

Також необхідно зазначити, що відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 25.12.1996 № 1548 «Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)» і від 17.10.2007 № 1222 «Про затвердження Порядку декларування зміни оптово-відпускних цін на продовольчі товари» повноваження щодо регулювання цін на продовольчі товари покладено на місцеві органи виконавчої влади.

Крім того, урядом прийнята постанова від 04.11.2009 №1248 «Про затвердження мінімально допустимого рівня цін на продукцію тваринництва на 2010 рік». Зазначеною постановою затверджено мінімально допустимий рівень цін на продукцію тваринництва на 2010 рік, який використовується як база для розрахунку розміру бюджетних тваринницьких дотацій, а також для розрахунку ціни при закупівлі продукції тваринництва безпосередньо у виробника.

Мінагрополітики дало доручення Міністерству аграрної політики Автономної Республіки Крим та головним управлінням агропромислового розвитку облдержадміністрацій (№ 37-14-3-12/5414 від 15.04.2010), у межах їх компетенції, вжити невідкладних заходів щодо стабілізації ціни на тваринницьку продукцію, особливо на молоко». Підписався під цим повідомленням в. о. першого заступника міністра С. Мельник».

Другий лист від керівника Кабінету Міністрів містив таку інформацію: «На сьогодні закупівельні ціни на тваринницьку продукцію, у тому числі на молоко, формуються відповідно до пункту 1 статті 19 Господарського кодексу, яким визначено, що суб'єкти господарювання мають право без обмежень самостійно проводити господарську діяльність.

Відповідно до статті 6 Господарського кодексу України забороняється незаконне втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини.

Для недопущення зниження переробними підприємствами закупівельних цін на молоко, що заготовлюється в особистих селянських господарствах, та необґрунтованого зростання роздрібних цін на молочну продукцію у торговельній мережі урядом вживаються заходи до надання державної підтримки сільськогосподарським товаровиробникам, зокрема шляхом виплати їм дотацій за реалізоване молоко.

З метою уникнення зловживань на ринку молочної сировини Мінагрополітики за погодженням з Держкомстатом затвердило Інструкцію про проведення закупівлі молочної сировини у сільськогосподарських товаровиробників усіх форм власності та господарств населення, згідно з якою господарствам населення необхідно укладати договори із зазначенням показників якості молока, закупівельні ціни з урахуванням доплати, строків проведення розрахунків та інших умов. Також відповідно до наказу Мінагрополітики від 1 липня 2002 року № 176 молокопереробне підприємство зобов'язане один раз на місяць видавати продавцеві молока розрахункову книжку на молочну сировину та приймальні квитанції (форма 3 - ПК (МС). Крім того, особистим селянським господарствам рекомендовано утворювати сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, у тому числі із заготівлі та реалізації молока.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1996 року № 548 повноваження щодо регулювання цін (тарифів), у тому числі на продовольчі товари, зокрема молочну продукцію, покладено на місцеві органи виконавчої влади. З повагою Прем'єр-міністр Микола Азаров».

На дармовій праці селян наживаються ділки

Чи потеплішало на душі авторам звернення і всім селянам від таких відповідей? Звичайно — ні!

Проблема залишається невирішеною. Виробник сільськогосподарської продукції продовжує залишатися сам на сам у відносинах із заготівельниками і переробниками. Держава продовжує займати «страусову позицію», ховаючи голову в пісок, і не бажає включити важелі регулювання ціноутворення в цьому ланцюгу, сподіваючись, що ринок відрегулює це сам. А тим часом на «дармовій» праці селян наживаються ділки, які за безцінь у них забирають продукцію і за «цінами без совісті» її реалізовують.

Чи дочекаються сільські жителі милостині від держави у вигляді захисту їхніх інтересів хоча б у питаннях регулювання цін на сільгосппродукцію? Сказати важко. Нині селянське молоко дешевше від води. Але принаймні стало зрозуміло, що і нова влада каже селянам: «Спасіння потопаючих — справа рук самих потопаючих».

Сергій ГОРДІЄНКО,
народний депутат,
фракція Компартії України.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 14-Й СТОР.

Громада повинна знати свого депутата не тільки в обличчя

Одним із найактуальніших питань політичного сьогодення в Україні є визначення дати та системи майбутніх місцевих виборів. Кожна політична сила має свою думку стосовно доцільності тієї чи іншої виборчої системи: мажоритарної, пропорційної чи змішаної. Насамперед необхідно коротко розглянути суть кожної з цих систем.



Система виборів та інтереси більшості

Мажоритарна є найстарішою з виборчих систем. Назва її походить від французького «majorite», що означає «більшість». За мажоритарною виборчою системою депутатський мандат від округу одержує той кандидат у депутати, який отримав установлену законом більшість голосів виборців. Перевага цієї системи — в її демократичності, оскільки вона враховує інтереси більшості виборців.

На відміну від мажоритарної, за пропорційною системою виборів депутатські мандати розподіляються між партіями пропорційно кількості голосів виборців, поданих за них у межах виборчого округу, за умови подолання ними встановленого законодавством виборчого бар'єра.

Змішана система виборів є поєднанням мажоритарної та пропорційної.

Більшість законопроектів щодо місцевих виборів, які перебувають на розгляді у Верховній Раді України, визначають майбутнє місцевих виборів як виборів за мажоритарною системою на рівні сіл та селищ, і за змішаною — в містах, районах, областях та АРК. Проте, на мою думку, в невеликих містах також доцільно було б проводити вибори за мажоритарною системою.

Чим це зумовлено? Якщо кожна територіальна громада матиме можливість самостійно обирати кандидатів до місцевих рад із мешканців своєї території, майбутнього депутата кожен житель знатиме в обличчя, знатиме його адресу, минуле, родину. Депутат стане взірцем, обличчям громади, її представником і захисником.

Удосконалення виборчого законодавства дасть змогу уникнути випадків, коли депутати, які обиралися до місцевих рад, з'являлися в селі у кращому разі лише на засіданні ради або для того, щоб розділити та продати майно, землі громади і якомога швидше пропасти з округу.

Депутат має перейматися проблемами громади

Лише представники місцевої громади, котрі живуть на тій чи іншій території пліч-о-пліч з населенням села, селища чи маленького містечка, мають уявлення про проблеми свого рідного краю, громади, території. Люди повинні мати можливість бачити свого депутата щодня, знати, де він живе, на якому автомобілі їздить. Це дасть можливість не лише плідно з ним спілкуватись, а й контролювати співвідношення надходження до місцевого бюджету та до власного бюджету депутата. Проаналізувати, прийшов він на посаду відстоювати інтереси людей чи свої власні інтереси? Місцева громада сама повинна вирішувати, хто саме управлятиме її майном, як спрямувати кошти, отримані з продажу або оренди землі чи комунального майна населеного пункту для розвитку свого рідного регіону.

Коли депутат місцевої ради нищитиме свій автомобіль на неякісних дорогах села, він буде зацікавлений в їхньому ремонті та будівництві; коли його діти ходитимуть до школи, що неналежним чином опалюється, не

> Щоб уникнути таких ситуацій, у майбутньому законі про вибори слід передбачити, щоб у сільських, селищних, міських радах були представники місцевих громад, у районних радах — хоча б один представник з кожного села; в обласних — з кожного району.

забезпечена підручниками, — він швидше перейметься цими проблемами та наполегливо шукатиме шляхи їх розв'язання. Для нього стануть очевидними проблеми соціальної інфраструктури, з якими пересічний житель стикається щоденно, такими як відсутність книжок в бібліотеках, інвентарю в спортзалах, вбиралень, спортивних майданчиків, їдалень тощо. Не в його інтересах буде, щоб гроші громади осідали в кишенях чиновників різних рівнів: гроші та майно запрацюють на громаду, на її благо. Адже саме відсутність грошей і робочих місць є однією з головних причин, чому люди покидають село, чому село не розвивається а занепадає, а люди втрачають віру у владу.

Земля — найбільше багатство

У багатьох випадках найголовніша цінність місцевих громад — земля. Є кілька варіантів правильного управління цим ресурсом. Слід обміркувати, який саме вибере місцевий депутат — ставленик громади і як вчинить людина, котра не опікується добробутом громади.

Перший варіант — оголосити конкурс (тендер) на оренду земельної ділянки. Перевагу віддати інвестору, котрий побудує актуальне для цієї території підприємство, забезпечить місцеве населення робочими місцями, подбає про екологію та стан доріг. Як винагороду за можливість працювати з певною громадою, інвестор може взяти на себе відповідальність за розвиток соціального сектору, поліпшення умов навчання для дітей, опікуватись інвалідами, станом доріг, лікарень, пологових будинків тощо. Як альтернативу землю можна роздати людям — жителям цього населеного пункту для ведення особистого селянського господарства.

Другий варіант дуже схожий на перший. Проте інвестору не потрібно брати на себе будь-яку відповідальність перед громадою, думати про добробут і розвиток регіону. Достатньо лише дати відповідного хабара голові ради і без жодних зобов'язань чи користі для населення кілька гектарів покласти собі «до кишені». У цьому разі альтернативою буде роздати землю людям, котрі ніколи не мешкали на цій території, не мають на це жодного права, проте готові чимало заплатити за отримання земельної ділянки з метою її подальшого перепродажу.

Щоб уникнути таких ситуацій, у майбутньому законі про вибори слід передбачити, щоб у сільських, селищних, міських радах були представники місцевих громад, у районних радах — хоча б один представник з кожного села; в обласних — з кожного району.

Голові та й кожному депутату зокрема люди повинні довіряти. Це має бути довірена особа громади, яка захищатиме їх інтереси та лобіюватиме позитивні для населеного пункту рішення на вищих рівнях. Місцевий депутат стане для населення авторитетною людиною, адже його робота не лише голосувати в сесійні дні, робота депутата — це копітка, цілодобова праця.

Як народний обранець, я розумію, що робота депутатів усіх рівнів це передусім проведення регулярного прийому громадян, вивчення та вникнення в проблеми людей від найменших до масштабних, таких, як погане освітлення вулиць, відсутність доріг в деяких населених пунктах, відсутність дитячих садків, карет «швидкої допомоги» тощо. Депутат не повинен боятись ініціювати розслідування з тих чи інших питань, на кшталт розвінчування фактів службового зловживання у сфері земельних відносин, фактів корупції чи бездіяльності, невиконання чи неналежного виконання своїх обов'язків посадовими особами.

Визначити пріоритет регіону

Завдання депутата — працювати на громаду. Завдання громади — самій вирішувати, кого з-поміж себе вона готова обрати до місцевої ради, довірити долю та добробут своєї території. Якщо самостійно, всім гуртом провести інвентаризацію майна, земельних ресурсів свого регіону, недобудованих чи занедбаних об'єктів, які є перспективними для економічного розквіту краю, місцеві жителі краще зможуть визначити свій регіон як аграрний, промисловий, туристичний тощо. Ознайомившись із думкою громади, депутат зможе виділити пріоритети як першочергові чи ті, котрі варто поки що залишити на перспективу й активно підшукувати інвесторів для втілення задуманих проектів.

Як бачимо, за мажоритарної системи виборів влада, принаймні на місцях, більше належатиме народу. Населення повинно і братиме участь у житті свого населеного пункту. Місцева громада має зажити як окремий організм, як маленька держава в загальній державній системі; а кожна, навіть найменша, сільська, селищна чи міська рада виконуватиме функцію міні-парламенту на своїй території.

> Місцева громада сама повинна вирішувати, хто саме управлятиме її майном, як спрямувати кошти, отримані з продажу або оренди землі чи комунального майна населеного пункту для розвитку свого рідного регіону.

Якщо люди заживуть однією громадою, однією загальною системою, дбатимуть про загальний добробут, тоді рівень життя та матеріального добробуту кожного жителя зокрема буде значно вищим.

Тому я, як народний депутат України, підтримаю лише той законопроект, який дасть населенню таку можливість. Сподіваюся, що до дня проведення виборів до місцевих рад виборча система в Україні зійде на новий, істотно вищий та ефективніший рівень.

Ігор САВЧЕНКО,
народний депутат України.

МОВО РІДНА, СЛОВО РІДНЕ…

Група народних депутатів різних скликань звернулася до Голови Верховної Ради України Володимира Литвина та Президента України Віктора Януковича й висловила стурбованість загостренням так званого «мовного питання».

Високоповажний Володимире Михайловичу!
Високоповажний Вікторе Федоровичу!

Звернутися до Вас змусила реальна небезпека можливого суспільного протистояння через штучно підігріте так зване «мовне питання» в Україні. Час від часу, щоб привернути до себе увагу, окремі безвідповідальні політики та радикальні громадські організації свідомо збурюють ситуацію, мотивуючи свої дії наявністю значної частини російськомовного населення, високим авторитетом російської мови в Європі і світі, «негативними наслідками українізації», які начебто мають місце в українському суспільстві.

Але ж наявність високого відсотка російськомовних громадян у нашій державі, авторитет російської мови, кілька тисяч російських загальноосвітніх шкіл та дошкільних закладів, домінуюча перевага російськомовних засобів масової інформації, сотні бібліотек, російських театрів та культурних центрів і засвідчують, що озвучена проблема є надуманою і шкідливою для процесів формування громадянського суспільства в країні. Що ж насправді потрібно цим «горе-політикам»? Невже повної руйнації української мови, яку вважають рідною понад 70 відсотків українських громадян і яка за Конституцією є державотворчою мовою? Адже в Європейській хартії регіональних або міноритарних мов, на яку вони посилаються у своїх вимогах, ідеться не лише про невід'ємне право національних меншин користуватися рідною мовою, а й, зокрема, в пункті 5 зазначається, що це право «не повинно здійснюватися на шкоду офіційній мові і необхідності вивчати її».

Так історично склалося, що один із найчисленніших і найдревніших слов'янських народів з багатьох відомих причин не зміг забезпечити захист та нормальний, природний розвиток власної культури і найважливішої її складової — української мови. Багато століть поспіль вона топталася, принижувалася, заборонялася або просто зводилася до рівня побутової. Така колоніальна політика велась і на сході, і на заході України, велась послідовно і жорстоко, не рахуючись із численними жертвами, на які йшов український народ, захищаючи свої святині.

Гідна подиву животворна сила нашої мови, її здатність відроджуватись після, здавалося б, повної руйнації. На цій мові побачила світ визначна історична пам'ятка Пересопницьке Євангеліє, на якому присягають президенти України, на її основі був створений перший у світі словник комп'ютерної термінології, нею писали свої безсмертні твори Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко. Ця мова з найдавнішої минувшини у всій красі і незмінності донесла до сучасників українську народну пісню.

Нагадаємо, що ще у 1989 році Верховна Рада Української РСР прийняла Закон «Про мови в Українській РСР», який схвально зустріла українська громадськість, а в Росії сприйняли з розумінням і повагою. З того часу минуло більше 20 років, а неупереджений аналіз засвідчує, що й сьогодні на перепоні повноцінного розвитку державної мови — внутрішній страх, інерція та відсутність відповідальності й культури. Нам не зрозуміло, як сьогодні можна говорити про якусь «насильницьку українізацію», коли у вітчизняному газетному просторі українські газети займають близько 25 відсотків, україномовні передачі у вітчизняному телеефірі — близько 20 відсотків. Ще гірша ситуація з українською книгою, кінематографом, а вітчизняний інформаційний простір нам фактично не належить. Нас переконували, що дублювати фільми українською неможливо, бо це призведе до великих фінансових втрат, а насправді дубльовані фільми значно збільшили прибутки вітчизняного кінопрокату навіть в умовах світової економічної кризи.

Справді, в Україні існують серйозні проблеми економічного, соціального та екологічного характеру. Час від часу виникають питання етнічні та мовні, нерідко підкинуті з-поза меж України. Але вони мають місце і в інших сусідніх країнах, на що спокійно і з розумінням реагує громадськість України, хоч нас, для прикладу, і непокоїть втрата можливості багатомільйонної української меншини в Росії зберігати свою мовну і культурну самобутність за умов повної відсутності українських шкіл, бібліотек та засобів масової інформації. Це наші спільні проблеми, і їх необхідно спокійно вирішувати разом, щоразу демонструючи мудрість і взаємоповагу, як це й годиться у відносинах між сусідніми, суверенними і дружніми державами.

Мовна тема — надзвичайно делікатна сфера, щоб її, руйнуючи хитку рівновагу, віддавати політикам для політичних спекуляцій. Віримо, що так думають більшість громадян України, зокрема й етнічних росіян, бо не можна висувати безпідставних вимог до народу, який прийняв тебе як брата на своїй історичній землі. Європейська хартія спрямована насамперед на захист і підтримку мов, яким із плином часу загрожує зникнення, тож саме на них необхідно звернути увагу органам влади.

Ця тема порушувалася й раніше, але завжди в політичного керівництва Української держави вистачало мудрості і терпіння, щоб зберегти суспільство від протистояння та діяти в межах Конституції і законів України.

Віримо, що і Ви, як Голова Верховної Ради України, вживете всіх необхідних законних заходів, щоб припинити небезпечні політичні спекуляції на мовній темі та забезпечити конституційні норми повноцінного розвитку української як державної мови, так і мов національних меншин для повного задоволення їх культурних потреб.

Віримо, що і Ви, як законно обраний Президент, який сьогодні у світі представляє Українську державу й увесь Український народ, вживете всіх необхідних законних заходів, щоб припинити небезпечні політичні спекуляції на мовній темі та забезпечити конституційні норми повноцінного розвитку української як державної мови, так і мов національних меншин для повного задоволення їх культурних потреб.

З повагою,
народні депутати України усіх скликань:
Борис ПОНОМАРЕНКО,
Олександр КОСТЮК,
Олександр БАРАБАШ,
Яків ЗАЙКО,
Володимир ШЕВЧЕНКО,
Олена КРАНДАКОВА,
Степан ТКАЧЕНКО,
Павло МОВЧАН,
Віктор ТАРАН,
Віталій КОРЖ,
Володимир ПОЛОХАЛО,
Ігор ЮХНОВСЬКИЙ,
Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ,
Володимир КУЛІНИЧ,
Євген ЛУПАКОВ.

На Черкащині стартував проект з підтримки малого та середнього бізнесу, що фінансується урядом Королівства Нідерланди *(Укрінформ)*



В Україні 300 тисяч підприємців використовують спрощену систему оподаткування для ухилення від сплати податків та «оптимізації» витрат, заявив голова Державного комітету України з питань регуляторної політики і підприємництва *Михайло БРОДСЬКИЙ*

КОМЕНТАР

На анафему заслуговує плазування

З'ясовується, у фундамент химерної споруди — українсько-російської єдності — ми маємо кинути не тільки вітчизняні території, стратегічні галузі та підприємства, науку й культуру, а й назви вулиць, які, на московський погляд, не вписуються у ландшафт столиці сусідньої держави. Як відомо, глава Російської православної церкви Кирил звернувся до Київської міськдержадміністрації з пропозицією перейменувати вулицю Івана Мазепи на Лаврську.

Цілком очевидно, що «Білокам'яна» дбає не так про узгодження «географії» з «канонічною» православною обителлю, як про зникнення табличок з прикрим для неї прізвищем гетьмана, що відрізка московського царя заради боротьби за незалежність України. За це, нагадаю, у листопаді 1708 року Івану Мазепі було оголошено анафему: причому за наказом Петра І, котрий так сам перестутив через «канон»: Богу — Богове, цісарю — цісареве. У чому саме полягало віровідступництво Івана Степановича, московські церковники протягом трьох століть так до ладу й не прояснили, принаймні «государь Петр» за всієї його значущості для Російської імперії все-таки не Господь Бог і не його намісник на землі, щоб прирівнювати «зраду» «стратегічному партнерству» до відступництва від Віри.

Як можна зрозуміти з реагування представників КМДА на «патріарше послання», команда Черновецького, попри рішення профільних комісій Київради та відсутність громадських слухань, відразу внести корективи у довідники Києва і перейменувати частину вулиці Мазепи — від площі Слави до площі ВВв — на «благозвучнішу» для Москви. «Плазування деяких депутатів перед іноземцями принижує гідність українців», — оцінив непристойну квапливість «батьків міста» голова столичного осередку УНП Володимир Шовкошитний, а представники багатьох патріотичних організацій попередили про активні протести «плазуванню».

Дивна все-таки логіка в ініціаторів та прибічників зміни назви вулиці. І ті, що зодягнені в пишні, розшиті золотом ризи, й «упаковані» у світські «брендові» костюми чомусь не соромляться користуватися церковними спорудами, збудованими, реставрованими або оздобленими коштом Івана Мазепи, а ось сам фундатор чомусь їм уперто мозолить очі. До речі, гетьман заслужив на вшанування свого імені саме в цій частині столиці вже тим, що тільки в Києво-Печерській лаврі його коштом відновлено Троїцьку надбрамну церкву, Успенський собор, збудовано Церкву всіх святих над Економічною брамою, церкву Різдва Богородиці, кам'яний мур та вежі. То хто більше доклався до православної святині — зайшлий владика чи один з найвідоміших в українській історії церковний меценат? До речі, знамените Пересопницьке Євангеліє, на якому присягають наші президенти, — також дарунок гетьмана. Невже у Віктора Януковича, попри всю його відданість єдиній церкві, — підніметься рука по-цісарськи благословити і це відступництво від національної гідності?

Між іншим, майже нікого ні на Хрещатику, ні на Банковій, ні на Івана Мазепи не обурюють літературні конкурси Юрія Долгорукого, що традиційно проводяться в Україні для тих, хто пропагує російську культуру за рубежем. Якщо зважити, що цей засновник Москви одержав прізвисько «Довга рука» за постійні загарбницькі втручання в справи Київського князівства, то вже зовсім непристойний висновок про готовність прогнутися перед кожним московським «чихом» випливає...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Ні» — проекту закону! «Так» — свободі зібрань

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Своє рішуче «Ні!» законопроекту про організацію мирних зібрань активісти громадських організацій не просто сказали, а й показали. Прямо на Майдані Незалежності з людей виклали велике слово «Ні!». Аби зрозуміло було, проти чого виступають, — у свої долоні взяли таблички з написом «Закону 2450». Через деякий час протест плавно трансформувався у підтримку. Цього разу людські тіла утворили слово «Так!». А в руках у «лежачих» протестувальників уже красувалися плакати із написами «Свободі зібрань».

Після нетривалої вистави учасники мітингу пішли на рішучіші дії. І колоною попрямували під стіни будівлі, де починалася погоджувальна рада депутатів, на якій вирішувався порядок денний на цей тиждень. Появу ледь не кожного нового депутата мітингувальники зустрічали дружніми вигуками «Ганьба!». А щоб ще більше проілюструвати своє бачення законопроекту, навіть створили для нього символ — квадратний футбольний м'яч. Мовляв, запропонований проект закону такий само недолугий, як і квадратний м'яч, і його потрібно «заокруглити», тобто доопрацювати. Найбільше нарікань в організаторів акції викликає кілька нововведень.

— По-перше, ми не згодні з тим, що за нормами цього законопроекту заявки на проведення зібрань потрібно буде подавати аж за чотири дні. Згадайте те, що нещодавно в Харкові відбувалося. За чотири дні можна цілий ліс вирубати, а народ навіть на це ніяк не зможе вплинути, — розповів «Голосу України» учасник акції, член організації «За Україну!» Степан Барна. — По-друге, не визначено термін оскарження рішень про заборону проведення мітингів та зібрань. До того ж цей законопроект не пройшов висновки Венеціанської комісії, що, на нашу думку, заперечує принципи демократії.



Закидають протестувальники законопроекту №2450 ще один гріх — кулуарність. Мовляв, ні в його творенні, ні в обговоренні чи аналізі не брали участі представники громадськості, правоохоронні та правозахисні організації. Тож протестувальники вимагають від парламентаріїв публічних обговорень документа. Якщо попри усі їхні заклики, законопроект буде поставлено на голосування у четвер, обіцяють організувати нові, ще більш масові акції протесту.

Стало відомо, що Голова Верховної Ради Володимир Литвин таки почув звернення протестувальників. І на погоджувальній раді звернувся до депутатів із пропозицією відкласти розгляд законопроекту №2450 у другому читанні:

— До мене вранці приходила делегація з проханням не виносити цей законопроект на розгляд. Я думаю, варто було б нам не шукати пригод на порожньому місці — і варто було відкласти розгляд законопроекту, комітету опрацювати, зустрітися з керівниками ініціативних груп, — сказав пан Литвин.

За словами ж організаторів акції протесту, мітинг пройшов недарємно. Адже їхню головну вимогу — про доопрацювання законопроекту та перенесення його розгляду — задовольнили.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Венеціанський міст — убивця. Чи тільки він?

Щодень з цього шляхопроводу у Дніпро стрибають любителі екстриму. Випливають не всі...

Венеціанський і Долобецький острови між Дніпром і Русанівською протокою, що в київському Гідропарку, з'єднує Венеціанський міст, споруджений 1966 року. Хоч відстань до води досить велика, з самого початку функціонування міст облюбували любителі екстриму — стрибнути з нього в Дніпро. Я сама, хоч і не перебуваю в Гідропарку з ранку до вечора, упродовж останнього півтора року була свідком, коли троє стрибунів не випливли, і не всіх їх одразу знайшли: течія в цьому місці, бува, збиває з ніг.

Я розмовляла з рятувальниками, які розповіли, що мало не щотижня хтось гине в такий спосіб. «Героїзм» здебільшого демонструють підлітки або люди напідпитку, які розбиваються об воду чи дно. Немало випадків, що стрибунів рятують, але вони назавжди залишаються інвалідами. Практично завжди все відбувається на очах у десятків людей, які ще й підбадьорюють «сміливця». Про небезпеку знають усі, але бажання покрасуватися виявляється сильнішим від страху. Як уберегти людей від власної дурості?

Спробувала з'ясувати, кому підпорядковується Венеціанський міст, щоб знати, як можна бодай зменшити небезпеку? Після тривалих пошуків і переговорів по телефону нарешті знайшла господаря мосту — підприємство «Київавтодор». Там порадили звернутися до співробітника прес-служби Анатолія Галиновського. Спілкування з установами КМДА — тема окремої розмови. Як і цього разу: намагання будь-що з'ясувати у колеги закінчилося його порадою написати листа, в якому пояснити, «що ви хочете»...

Пояснюю: чому б «Київавтодору» не розтягнути по всій довжині мосту металеву сітку, аби з нього не стрибали у воду бажаючі в такий спосіб продемонструвати свою «сміливість»? Оскільки не вдалося про це поговорити з керівниками цього підприємства, а на письмовий запит мали б чекати «упродовж місяця», то редакція вирішила прискорити «процес». Бо хто знає, скільки ще людей позбавлять себе життя за час, що чиновники готуватимуть відповіді? Тому просимо керівників «Київавтодору» негайно вжити заходів і повідомити про це редакцію.

Валентина ПИСАНСЬКА.


Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВІСТІ ІЗ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Більше десяти років проведуть у в'язниці підривники Ощадбанку

11 червня Мелітопольський міськрайонний суд визначив міру покарання двом молодикам, які 2 червня 2009-го, щоб пограбувати відділення Ощадбанку, підірвали його. Тоді постраждало 38 людей, у тому числі і двоє дітей. Адвокати засуджених вважають вирок — 14 та 11 років ув'язнення — надто суворим, а прокурор — надто м'яким. Іншими словами, тепер майже гарантований новий розгляд в порядку касації.

Цікаво, що організатор злочину вже фігурував у гучній «вибуховій» справі. Невдалі експерименти у власній квартирі коштували 20-річному парубку пальців на руці. Інші жителі багатоповерхівки тоді не постраждали, тому один із райсудів Запоріжжя не став суворо карати «бомбіста». Хоча слідство знайшло у нього і спеціальну літературу, і навіть наміри підірвати ДніпроГЕС.

«Сімейних деспотів» відправлятимуть на перевиховання

У Запоріжжі міліція всерйоз взялась за проблему насильства у сім'ї. Всіх, хто помічений у застосуванні фізичної сили до власних домочадців, спочатку офіційно попереджатиме дільничний, а потім — після другого «сигналу», міліція забезпечить прибуття такої особи на «перевиховання». Відбуватиметься це безкоштовно, у межах програми Запорізького обласного центру соціальної допомоги. У центрі з «сімейними деспотами» працюватимуть психологи, соціологи та юристи.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Треба вчитися як слід

У ці спекотні дні вітчизняні ЗМІ дедалі частіше шокують нас повідомленнями про дорожньо-транспортні пригоди. Гинуть і травмуються люди, нерідко й діти.

Які основні причини трагедій на автошляхах держави? На це та низку інших запитань редакції відповідає заступник начальника Департаменту ДАІ МВС України генерал-майор міліції Сергій БУДНИК (на знімку).



— Якщо бути об'єктивним, то кількість дорожніх трагедій цьогоріч зменшилася.

— Після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» вдалося досягти позитивної динаміки в тенденціях аварійності та істотно знизити рівень смертності та дорожньо-транспортного травматизму. Скажімо, якщо 2007 року на автошляхах держави в середньому гинуло 26 осіб на добу, то впродовж 2008 року зазначений показник знизився до 21 особи, а у 2009—2010 роках уже становив 14 загиблих.

Фактично з початку поточного року на автошляхах держави нам вдалося зберегти життя 427 особам та запобігти травмуванню близько 2,7 тис. учасників дорожнього руху.

Однак подальше підвищення рівня безпеки дорожнього руху неможливо реалізувати виключно «репресивними» методами. Тенденції аварійності свідчать про посилення ролі суб'єктивних чинників впливу на рівень безпеки.

Серед основних причин ДТП, як і раніше, — виїзд водіїв на смугу зустрічного руху, перевищення дозволеної швидкості, порушення правил проїзду перехресть, керування транспортними засобами в нетверезому стані.

— Сергію Івановичу, з аналізу зрозуміло, що основним винуватцем дорожніх трагедій є людина за кермом. На вашу думку, чи можна говорити про достатній рівень теоретичної та практичної підготовки водіїв?

— Справді, проблеми з якістю підготовки водіїв в автошколах існують.

Результати перевірок свідчать про типові недоліки. Зокрема, навчання майбутніх водіїв проводиться за старими робочими програмами та планами. І це тоді, коли в березні нинішнього року нові типові програми затверджені постановою Кабінету Міністрів України.

Спеціалісти навчальних закладів не мають відповідних атестатів. При цьому слід наголосити, що нині вимоги до оцінки спеціалістів змінено. Так, під час атестації тепер враховується якість підготовки попередніх кандидатів у водії, наявність існуючих порушень ПДР безпосередньо викладачем, а також рівень аварійності з вини водіїв-випускників тощо.

Не завжди підпадають під вимоги нормативно-правових актів ведення журналів відвідування навчальних занять абітурієнтами, оформлення протоколів іспитів, індивідуальних книжок водіння.

Майже у 90 відсотках автошкіл відсутні спеціальні майданчики для організації початкового водіння. Таких, на перший погляд, несуттєвих недоліків чимало, в цілому все це негативно впливає на якість підготовки майбутніх водіїв.

— Департамент ДАІ МВС України проводить нині акредитацію навчальних закладів, що готують водіїв. Які результати їхньої діяльності, чи відповідають сучасним вимогам матеріально-технічна база, навчально-методичні матеріали, макети та плакати з побудови автомобілів?

— Щодо матеріально-технічної бази закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, то відповідною нормативною базою встановлено певні вимоги до оснащення, зокрема, й наочної агітації.

— В Україні понад дві тисячі навчальних закладів, що здійснюють підготовку водіїв транспортних засобів. Але, хоч як це прикро, у багатьох із них відсутні взагалі або перебувають в незадовільному стані навчально-методичні матеріали, макети та плакати, за якими здійснюється підготовка водіїв транспортних засобів усіх категорій. Наприклад, використовуються плакати з будови автомобілів М-412, ВАЗ-2101, ВАЗ-2105, які вже давно зняті з виробництва.

В автошколах також відсутня навчальна база та плакати з підготовки водіїв вантажних автомобілів, мотоциклів та скутерів, з основ керування та безпеки дорожнього руху, психофізіології водіїв, надання першої медичної допомоги та реанімації при тяжких травмах.

Враховуючи спрощення та скорочення вдвічі (до 8 годин) програми з вивчення будови транспортних засобів, значно спростилися вимоги до облаштування кабінетів, де саме і вивчається будова транспортних засобів. На сьогодні у них обов'язково повинні бути плакати з будови та технічного обслуговування транспортних засобів, комплекти окремих механізмів кермового керування транспортних засобів, робочої гальмівної системи, які безпосередньо впливають на безпеку керування. Безумовно, плакати з будови повинні відображати облаштування сучасних автомобілів у розрізі, а також принцип дії важливих систем: гальмівної, паливної, електропостачання тощо. ДАІ під час акредитації буде неухильно цього вимагати. Майбутні водії повинні вчитися як слід.

Розмову вела Тетяна КОРН.

Краще буде післязавтра

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Уряд затвердив проект Бюджетного та Податкового кодексів — про принципи.

* Міністерство регіонального розвитку і будівництва обрало перші 34 житлові об'єкти, які потребують пільгового кредитування, — про фундаменти.

* Від НАК «Нафтогаз України» вимагають повернути 12,1 мільярда кубометрів газу — про те, що на третє.

На нас чекає серйозна децентралізація управління державними фінансами. Йдеться про право місцевих бюджетів розподіляти п'яту частину загальнодержавного податку на прибуток, про додатковий ресурс для розвитку міст і сіл у 12 мільярдів гривень. Це неабияк зацікавить місцеві органи влади у розвитку бізнес-структур на підпорядкованих їм територіях. Але багато що залежить від рівня промислового розвитку, дефіцитності бюджету, особливостей розподілу соціальних благ на тій чи іншій території тощо. До того ж децентралізація не зменшує рівень корупції. Єдине, що не викликає сумніву, то це безпроблемне проходження законопроектів через парламент, в якому влада має безапеляційну підтримку. Хіба хто забув, як невимушено законодавці затвердили основні макропоказники на 2011 рік, кожен з яких викликав подив у експертів. Особливо той, що стосується наміру продовжити політику нарощування держборгу.

Водночас уряд позичатиме через недобір доходів до держбюджету, у тім числі й отриманих з місцевих бюджетів. Вони перераховували у держбюджет за січень—червень менш як 75 відсотків запланованих призначень. Яка з політичних сил не порушувала Бюджетного або Податкового кодексів, адже держбюджети потерпають від вагітності на незаслужені пільги і преференції! Не минає й тижня без новин про злісні ухилення від сплати податкових зобов'язань або маніпуляції з бюджетними коштами. (Цього разу — читали про дисбаланси матеріальних цінностей Держрезерву і НАК «Нафтогаз України»). Бізнес не уявляє, як виживати без оптимізації податків, а влада продукує проекти кодексів, як фаст-доги! Якщо нові редакції кодексів відповідатимуть принципам економічного рівноправ'я — це буде неабиякий крок уперед, але владі не до принципів. На перший погляд, плюси — поетапне зниження податку на прибуток і ПДВ, розширення податкової бази, запровадження єдиного переліку підакцизних товарів, прискореної амортизації основних фондів та ін. — це поступка великому бізнесу. Мінуси — канікули по суті без канікул, спрощена система як різновид ускладненої тощо — подарунок малому та середньому бізнесу.

З липня почнуть кредитувати забудовників через Ощадбанк і закупівлю в Державної іпотечної установи облігацій під держгарантії, але для цього їй треба мати статутні права. Криза змусила ціни і гроші, і час, а від рефінансування недобудов у Нацбанку не відмовлялися. До речі, стан платіжного балансу і зростання цін виробників на 14,9 відсотка від початку року переконливо свідчать, що шальки терезів економічного розвитку схиляються на користь виробництва, споживання ще шкандибає. А дефляційні тенденції вже надихнули Нацбанк на зниження облікової ставки з 10,25 до 9,5 відсотка, що теоретично можна розцінювати як запрошення комерційним банкам знижувати проценти за кредитами. Проте комбанки тього самого чекають від регулятора. На практиці ж Нацбанк робить ласку держпідприємствам і, власне, урядові, полегшуючи обслуговування боргів. Якщо добре зважити, то й уряд на сьогодні має достатній ресурс для того, щоб покінчити із застоєм у житловому будівництві — його кошти на єдиному казначейському рахунку зросли від початку року більш як на 500 відсотків. Нас нещодавно переконували, що банки знижують ставки за депозитами, акумулюючи кошти для кредитування реального сектору економіки. Тепер запевняють, що в разі одержання кредиту від МВФ його буде спрямовано на стабілізацію фінансового сектору. Фігурально кажучи, ми ось уже кілька років поспіль дбаємо про фундамент, а не про дах над головою.



Свіжий приклад — гіпотетичні наслідки від резонансного рішення Стокгольмського арбітражного трибуналу, яке поки що підтверджує тільки одна сторона судової суперечки — Centragas Holding AG, пов'язана з активами відомого бізнесмена Дмитра Фірташа. Нагадаю, мова про нібито неправочинне вилучення з українських газосховищ 11 мільярдів кубометрів газу, які належали вищеназваній компанії, допоки уряд Юлії Тимошенко не розірвав з нею будь-які стосунки (у січні 2009-го). Якщо пригадуєте, саме тоді внаслідок підписання прямого контракту між НАК «Нафтогаз України» і «Газпромом» виключили зі схеми поставок газу в Україну компанію «Росукренерго». У сухому залишку виявився газ, який став предметом міжнародних арбітражних розглядів щодо того, хто кому скільки і за що винен. Остаточне рішення щодо обопільних вимог НАКу і Centragas Стокгольмський трибунал прийняв ще наприкінці березня минулого року, але факт незаконного вилучення 11 мільярдів кубометрів газу визнав нібито 19 травня 2010 року. А відтак — треба (начебто!) повертати 12,1 мільярда кубометрів газу (1,1 мільярда — у вигляді платні за неустойку).

Прямо кажучи, якщо все так і є, то це, по-перше, може поставити на межу виживання НАК «Нафтогаз України». По-друге, віце-прем'єр Сергій Тігіпко і міністр палива та енергетики Юрій Бойко вже заявили про те, що виконати таке рішення неможливо через відсутність грошей у бюджеті, а також загрозу втратити газовий резерв перед опалювальним сезоном і ресурс, необхідний для стабільного транзиту російського газу в Європу. По-третє, якщо так усе і є, то газ, швидше за все, повернуть, а покриватиме державні втрати споживач, оскільки блакитне паливо відтоді стане вочевидь дорожче.

Разом з тим, найбільш імовірно, що НАК «Нафтогаз України» піде четвертим шляхом, розпочавши апеляцію чергове коло судових справ.

Сергій ВЛАД.

Мал. Миколи КАПУСТИ.



Ми цю любов відчуваємо

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Навряд чи ще десь в Україні в невеликому місті зуміли влаштувати відзначення цієї дати з таким небувалим розмахом. Усіх ветеранів поздоровили вдома, вручили ювілейні медалі та подарунки; ми побували на численних зустрічах у навчальних закладах. Ми були вражені, яку велику роботу з патріотичного виховання проводять у школах. Діти ведуть літописи, відкриваються музеї, взято шефство над багатьма фронтовиками. Як подарунки учні нам вручали й передплатні квитанції на «Голос України». Ми разом співали фронтових пісень. Тож до самого дня 9 Травня наше і молоде покоління стали, наче найближча рідня.

У цей день місто вразило нас до глибини душі. На реконструйованому лише за два тижні, і це за відсутності бюджету, міському стадіоні у святкуванні взяли участь кілька десятків творчих колективів. А це понад чотири тисячі чоловік. Від військових курсантів — до вихованців дитсадків. Як злагоджено вони виступали, як продумали кожен момент автори сценарію! Дійство показало всю історію війни, продемонструвало героїзм воїнів і вдячну пам'ять нащадків. Нас, фронтовиків, підвезли колоною, кожного на «іменній» машині, з почтом. Більш як двадцять тисяч жителів Кам'янця-Подільського зібралися на стадіоні, щоб віддати данину шани солдатському подвигу. Ми не могли стримати сліз радості.

На запрошення Анатолія Нестерука прибули голова Хмельницької обласної державної адміністрації Василь Ядуха, заступники Леонід Гураль та Лілія Бернадська, заступник голови обласної ради Олег Хавронюк. Василь Ядуха запевнив, що влада робить усе можливе, щоб ветерани Великої Вітчизняної, діти війни, солдатські вдови — люди соціально незахищені — не почувалися забутими. «Ми зробимо все, щоб наші ветерани не лише у дні святкування Великої Перемоги, не лише в Рік ветерана відчували до себе увагу й повагу. Ми протягом усього вашого життя будемо вас шанувати, оточувати синівською любов'ю і турботою». До речі, гості теж відзначили, що ніде в області не було такого грандіозного святкування.

У нашому рідному місті ми справді повсякчас відчуваємо надзвичайно гарне ставлення до нас. Маємо два соціальні центри — «Надія» та «Довголіття», показові на всю Україну, де можна пройти реабілітацію, отримати безкоштовні побутові послуги, гуманітарну допомогу, психологічну підтримку, поспілкуватися, відпочити душею. Управління праці та соціального захисту, яке очолює депутат Хмельницької обласної ради Надія Підскоцька, дуже уважно й постійно опікується нами, ветеранами, залучає чимало додаткових, в тому числі й недержавних, ресурсів для реалізації проектів за участю літніх людей. Суттєві кошти виділяються на придбання ліків. Заклади культури теж не забувають про нас, маємо свої клуби, гуртки та хори, де розвиваємо таланти. Для наших громадських організацій влада виділила кімнати просто у приміщенні міськради, отож усім ветеранам зручно сюди приходити. Осередки ветеранської організації в мікрорайонах теж мають свої «домівки». У Кам'янці-Подільському насправді реалізовано гасло «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», про що міська рада ветеранів зробила заяву для всіх ЗМІ краю. Добре було б, якби в усій Україні так ставилися до наших побратимів.

Леонтій РОГАЛЬ,
голова ради ветеранів Кам'янця-Подільського.

Обирають те, що хочуть

КЛАСНА РОБОТА

Торік за результатами ЗНО гімназія №191 ім. П. Г. Тичини була першою в Дніпровському районі. А в рейтингу «100 кращих шкіл України» вона — десята.

— В основу концепції розвитку гімназії, — розповідає заступник директора з науково-дослідної роботи Любов Кухар, — покладено програми «Я — особистість», «Школа без примусу», «Новітні експериментальні засоби методики та технології...», «Профільне навчання...», розроблені Київською міською державною адміністрацією.

— Коли дитина обирає профіль до душі?

— У старших класах, принаймні в десятому. А з восьмого — в гімназії діє модульна система. У кожному класі працюють кілька мікрогруп — по п'ять-сім дітей, які поглиблено вивчають обрані предмети. Тут, крім іноземних мов, вони здобувають знання із зарубіжної літератури, вивчають основи економіки та підприємництва, ораторської майстерності. Є у нас і групи природничо-математичної спрямованості. Саме в них учень швидко орієнтується і обирає дисципліни до душі.

У гімназії поглиблено вивчають англійську, німецьку, французьку, італійську та російську мови, працюють два комп'ютерні класи, п'ять мультимедійних комплексів, бібліотечно-інформаційний центр, фізична та хімічна лабораторії. Є Інтернет, лінгафонний кабінет, лінгвістичний, видавничий і центр естетичного виховання, тренажерна та хореографічна зали.



— А кого в гімназії більше — «фізиків» чи «ліриків»?

— Вочевидь, — п'ятдесят на п'ятдесят. Є учні, що відвідують кілька спецкурсів.

— Однак вивчати декілька мов одночасно — непросто...

— Прагнемо подавати новий матеріал так, щоб зацікавити дитину, — приєднується до розмови заступник директора з іноземних мов Тетяна Кравченко. — У гімназії працює Євроклуб, яким опікується Людмила Сидора. Тут діти знайомляться й вивчають культурний спадок європейських країн. Ще є англійський театр (для шестикласників) і літературне кафе. Діти готують вистави до свят і тематичних вечорів. На останньому засіданніліткафе, приміром, вивчали кулінарію Франції, семінар у французькому клубі проводили на тему «Собор Паризької Богоматері». А в італійському клубі (керівник — Марія Орищенко) обговорювали відомі кінострічки, випікали піцу.

— Та найцінніше для поліглотів — відповідне мовне середовище, чи не так?

— Завдяки програмі обміну делегаціями маємо можливість активно спілкуватися, —зазначає Тетяна Миколаївна. — Ми співпрацюємо, зокрема, зі школою в Мюнхені. Молодь залюбки освоює режим он-лайн. До слова, з італійськими дітьми допоміг налагодити стосунки Італійський культурний центр в Україні. Ще один міжнародний проект — «Флекс». Його започатковано американським посольством 1998 року. Завдяки йому діти отримують міжнародну програму тестування з англійської мови. Наші учні мають друзів також у Туреччині та Кенії.

— А як впливає посилене гуманітарне навантаження на вивчення точних наук?

— Доречне запитання. Математика, крім усього, розвиває логічне мислення, — каже заступник директора з питань виховної роботи Наталя Слюсарчук. — А результати районних і міських олімпіад — підтвердження того, що і з цих дисциплін діти мають міцні знання. Кожен другий гімназист — переможець цих змагань. Минулого навчального року з 500 наших учнів 198 були призерами районних предметних олімпіад, 51 — перемогли у міських турах, 76 — в районному, 39 — у міському турі змагання Малої академії наук.

— Отже, 11-річний термін навчання виправдовує себе?

— Перед тим, як вводити нове, слід усе ретельно проаналізувати. У нас досі немає ні програм, ні підручників для дванадцятирічок. Діти навчаються за програмами 2000 року і підручниками, далекими від реальності. Доведеться збільшувати обсяг годин, а це — додаткове навантаження, — каже Наталя Слюсарчук, викладач математики.

На переконання фахівців, дванадцять років навчатимуться далеко не всі діти, багато з них обмежиться дев'ятирічкою. Тому, вважають вчителі, треба відродити середню спеціальну освіту.

Любов СТАНАЧИЧ.

Київ.

На знімку: ось таке воно — шкільне життя.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

До «дембелю» залишилося менше 365 днів

РЕПОРТЕР

31 травня закінчилася весняна призовна кампанія 2010-го. За її час до лав Збройних Сил та інших військових формувань України призвано 26 тисяч осіб. З них 5100 хлопців відправилися служити у Внутрішні війська МВС України. Сьогодні молоде поповнення присягає на вірність українському народові.

Треба визнати, що служба у Внутрішніх військах МВС трохи відрізняється від служби в армійських підрозділах Міноборони. Адже завдання в міліцейських військ трохи інші. Саме за ними закріплено охорону особливо важливих державних стратегічних об'єктів, атомних електростанцій, складів, судів вищої інстанції, а також супровід ядерних вантажів і конвоювання (екстрадиція) злочинного елемента. Одне із завдань Внутрішніх військ МВС — охорона громадського порядку. «Барс», «Ягуар», «Гепард» і «Тигр» — саме ці підрозділи спецпризначення приймають найактивнішу участь в охороні громадського порядку, перекриваючи практично половину всіх міліцейських маршрутів. Воно й зрозуміло, адже солдат-строковик державі обходиться набагато дешевше, ніж сержант патрульно-постової служби.

До речі, нехай обивателя не лякає велика кількість «котячих» підрозділів в Україні. Їхні функції — ідентичні. А різні назви лише «підказують» умовне місце їхньої дислокації. Так, «барсики» — це спецназівці київські, «тигренята» — кримські, «Гепард» дислокується у Запорізькій області, а «Ягуар» — у Калинівці на Вінниччині. Влітку, у розпал курортного сезону, об'єднані загони спецназівців використовуються для охорони правопорядку в Криму. Ну, а зв'язок Головного управління внутрішніх військ з його підрозділами забезпечує ВЧ № 3077, що базується в Нових Петрівцях під Києвом. Це єдина така частина, бійці якої в будь-який час доби налагодять діалог між підрозділами ВВ як на рівні новітніх технологій, так і «дідівським» способом — морзянкою. Днями й у цій частині молоді солдати прийняли присягу.

ВЧ № 3077 навіть за українськими мірками невелика — близько 400 чоловік особового складу. Більше половини з них — контрактники, близько сотні з яких — жінки.

— Зарплати в контрактників невеликі — від 1500 гривень. Важко на такій зарплаті втримати професіоналів-чоловіків. Після весняного призову й у нас є поповнення. Сьогодні майже сорок нових солдатів приймуть присягу, — **розповідає журналістці «Голосу України» командир частини підполковник Володимир Кащук.** — Після прибуття в частину призовників помили, поголили, переодягли в нову форму, отриману прямо зі складу. До присяги молоде поповнення живе окремо від військовослужбовців старшого призову. А вже після присяги хлопців розподіляють по підрозділах, відповідно до обраних спеціальностей.



День присяги — свято для військового підрозділу. Ворота частини відкриті для батьків молодих солдатів, їхніх родичів і знайомих. Вільно можна поспілкуватися, як з керівництвом частини, так і з представниками Головного управління ВВ МВС. Поставити бойовим командирам навіть проблемні запитання й одержати на них відверту відповідь. Відкритість, що демонструє нинішнє керівництво Внутрішніх Військ, схвалюють і батьки, і солдати строкової служби.

— Якщо у вас у родині є проблеми або ви відчуваєте, що щось турбує вашого сина, поділіться про це з керівництвом частини, ми для вас доступні цілодобово, — переконує батьків Володимир Кащук.

У «день відкритих дверей» батьки можуть побачити, де живуть, чим харчуються, і довідатися, чим займатимуться в найближчий рік їхні сини. У казармеиій «спальні» — ліжка застелені під лінійку. В одному приміщенні з півсотні двоярусних ліжок. Тут є і куточок із «залізом» (гирі, штанги, спортивний снаряд), поруч — телевізор, музичний центр, на підвіконнях — квіти. У коридорі акуратні стенди, солдатська стінгазета. Колишня ленкімната тепер називається «народознавча світлиця», там є куточок з іконами, невелика бібліотека, столи для занять.

Кухня. О літній порі вона зазвичай на вулиці. Тка підрозділ заощаджує гроші на енергоносії. До речі, на відміну від військ Міноборони у внутрішніх готувати їжу — обов'язок солдат, а не цивільних. Професійних кухарів набирають із призовників.

— Окремо для офіцерського складу хлопці не готують, солдати харчуються, що називається, з одного казана з командиром. І м'ясо, між іншим, воїни одержують щодня, за нормою, — зазначив командир. І додав: — Голодними ваші діти вже точно не залишаться.

Акуратні корпуси на території частини, спортивне містечко, футбольне поле, два озерця, де солдатам дозволено ловити рибу, п'янке лісове повітря, пташки співають. Майже, як на курорті. Але...

— Усього лише за рік хлопці повинні досконало опанувати одну з військових спеціальностей. Раніше як було: півроку солдат звикав до служби, півроку — вчився, півроку — служив і півроку чекав звільнення в запас. А тепер? Півроку — звикає до служби, півроку — збирається додому, — пояснює реалії нинішньої служби командир частини. — А якщо серйозно: кожен день у солдата розписаний буквально по хвилинах. Служба є служба, а батьків найбільше хвилює, чи піде солдат у відпустку і як часто його відпускатимуть у звільнення.

От і доводиться командирам пояснювати люблячим своє чадо батькам, що відпустка солдатам, котрі служать усього 365 днів, не передбачена. Можуть, звісно, відпустити додому діб на п'ять, але лише в порядку заохочення за відмінну службу. А от відвідувати служивих можна практично без обмежень. Більше того, «екскурсії» по території військових частин для батьків дозволені Статутом Збройних Сил України, причому не тільки в «день відкритих дверей». Але зловживати цим правом, все-таки не слід, попереджають командири. Щоб не відволікати бійців від несення служби.

— Якось на пряму лінію командувача Внутрішніх військ МВС зателефонувала бабуся солдата строкової служби й попросила замінити її онукові берці на парусинові туфлі. Мовляв, мучиться онучок, у таку спеку у високих «ботах» змушений ходити, — навів приклад «батьківської турботи» **заступник начальника Управління зв'язку й автоматизованих систем Головного управління Внутрішніх військ МВС України полковник Володимир Булкін.** — Батьки повинні розуміти — хлопці тепер живуть за Статутом. Адже не в санаторій вони прибули відпочивати, а вчитися Батьківщину захищати. Протягом 365 днів.

Ірина ШАТРОВА.



На знімках: командир частини Володимир Кащук поздоровляє із прийняттям присяги молодого бійця (на фото вгорі); одна з нових українських традицій — на службу Батьківщині новоспечених бійців благословляє панотець (на фото внизу).

Від співробітництва з НАТО ніхто відмовлятися не має наміру

Учора українська військова делегація на чолі з начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем Збройних Сил України генерал-лейтенантом Григорієм Педченком вирушила до Гельсінкі для участі у щорічній стратегічній військовій конференції. Про це повідомляє прес-служба Міністерства оборони. У конференції взяли участь також голова військового комітету НАТО адмірал Джампаоло Ді Паола, голова військового комітету Європейського союзу Хакан Сірен і багато інших європейських військових чиновників.

Мета проведення стратегічної військової конференції — обговорення положень нової стратегічної Концепції НАТО з урахуванням національних інтересів у сфері безпеки та оборони.

Ну а напередодні цієї зустрічі у Брюсселі відбулося засідання комісії «Україна—НАТО» на рівні міністрів оборони. На ньому глава українського оборонного відомства Михайло Єжель **(на знімку ліворуч)** ознайомив своїх колег і генсека НАТО Андерса Фога Расмуссена **(на знімку в центрі)** із пріоритетними напрямами діяльності вітчизняного оборонного відомства у нинішньому році, а також із перспективними напрямами співробітництва України з альянсом у військовій сфері й станом проведення оборонного огляду у нашій країні.

Міністерство оборони України продовжить співробітництво з НАТО за всіма програмами, заявив, виступаючи у штабквартирі Північноатлантичного блоку, міністр оборони України.

Він зазначив, що Верховна Рада схвалила у першому читанні новий проект закону про принципи внутрішньої та зовнішньої політики, який передбачає, зокрема, пріоритетність відносин Києва з Вашингтоном, Брюсселем і Москвою, продовження конструктивного співробітництва з НАТО та іншими міжнародними й регіональними організаціями для забезпечення миру й стабільності у регіоні.

Крім того, він повідомив партнерів, що уряд України прийняв рішення тимчасово ввести у дію Угоду (у формі обміну листами) між Кабінетом Міністрів України та Організацією Північноатлантичного договору щодо транзитного перевезення територією України вантажів для забезпечення операції міжнародних сил сприяння безпеки в Афганістані.

Михайло Єжель також поінформував про поступове збільшення Україною своєї присутності в Афганістані. Зокрема, йдеться про відправлення до складу Литовської групи з реконструкції провінції Гор чотирьох фахівців зі знешкодження саморобних вибухових пристроїв і підготовки ще трьох військових лікарів у госпіталь, у складі Польської групи з реконструкції провінції Газні.



Фото Сіньхуа/Укрінформ.

ФОТОФАКТ



Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

У Шанхаї в Національному павільйоні України на Всесвітній універсальній виставці «Експо-2010» відбувся «борщ-клас».

Кам'янчан запрошують на Грюнвальдську битву

З четвертого по сьоме липня реконструктори із трьох країн — Литви, Білорусі та України — відтворять відому історичну подію — Грюнвальдську битву на території Литви.

Міністерство закордонних справ цієї країни вже надіслало запрошення взяти участь у цій битві кам'янець-подільським гурткам військово-історичної реконструкції. Зауважимо, що найважливішими цілями проекту є не просто відтворення давніх битв, а й збереження спільної історичної спадщини, співпраця у сфері культури, молодіжних обмінів, а також ініціювання нових контактів у сфері бізнесу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

До виборів залишилося п'ять днів

У Польщі завершується президентська передвиборна кампанія. Сьогодні вся країна в очікуванні телевізійних дебатів між двома лідерами перегонів — кандидатом від правлячої Громадянської платформи (ГП), діючим маршалом Сейму РП Броніславом Коморовським та кандидатом від «Права і справедливості» (ПіС), лідером опозиції Ярославом Качинським. На думку соціологів, потенціальними претендентами на президентське крісло можна вважати ще двох кандидатів — Ґжегожа Напєральського (лідера Союзу демократичних лівих сил) і Вальдемара Павляка (лідера Польської селянської партії, віце-прем'єра та міністра економіки діючого коаліційного уряду).

Напередодні, в неділю, польське публічне телебачення ТВП-1 організувало телевізійні дебати саме для цих чотирьох кандидатів, які пройшли спокійно, оскільки їх формула не передбачала полеміки між учасниками. У п'яти раундах кожен із запрошених мав змогу представити своє бачення президентства та відповісти на запитання по трьох блоках — соціальна політика і внутрішні справи, економіка, зовнішня політика. Як не дивно, але всі кандидати були одностайні щодо засад та пріоритетів зовнішньої політики Польщі, зокрема, необхідності використати наявні шанси для покращення відносин з Москвою. Відмінними виявились погляди претендентів на посаду глави держави на питання внутрішньої політики, зокрема її фінансово-економічного виміру, яким є вступ Польщі до єврозони. На думку Броніслава Коморовського, цей крок Польща повинна зробити у 2015 або 2016 році. Інші кандидати не говорили про конкретні дати. А Вальдемар Павляк переконував, що саме власна національна валюта дає можливість ефективного управління, особливо за часів кризи.

Не дивно, що у таких дебатах політологи так і не змогли чітко визначити переможця. Частина з них вважає, що добре впродовж усіх раундів тримався Ярослав Качинський, а Броніслав Коморовський втратив в останній частині, «відійшовши від формату "державного мужа"». Інші вважають, що Б. Коморовський зіграв на елементі несподіванки, оскільки до останнього наполягав у дебатах лише з Ярославом Качинським.

Сьогодні, за даними соціологічних досліджень, результат виборів мав би мати такий вигляд: Броніслав Коморовський — 45%, Ярослав Качинський — 31%, Ґжегож Напєральський — 7%, Вальдемар Павляк — 2%.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Почесному консулові вручено відзнаку

Рід Шуфричів в Ужгороді й загалом на Закарпатті добре відомий протягом чи не цілого століття: дід — знаний банкір і високоосвічений управлінець ще за часів першої Чехословацької Республіки (1918—1939), батько — підприємець і Почесний консул Словацької Республіки, син — міністр МНС України.

Тому цілком логічно, що на сімдесятиріччя Почесного консула Словаччини в місті Ужгороді **Івана Шуфрича (на знімку)** привітали голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида та Надзвичайний і Повноважний Посол Словацької Республіки в Україні Павол Гамжик.

Як повідомили «Голосу України» в прес-службі Закарпатської ОДА, Олександр Ледида вручив Почесному консулові срібну ювілейну монету серії «Відродження України» та почесну грамоту облдержадміністрації.

Василь НИТКА.



Фото прес-служби ОДА.

У НОМЕР

Росія ввела війська до Киргизстану

За дорученням Дмитра Медведєва міністерство оборони РФ терміново перекинуло до Киргизстану посилений десантний батальйон у кількості 300 осіб. Військовослужбовців доставили минулої суботи на трьох військово-транспортних літаках Іл-76. За офіційними заявами, «військові забезпечуватимуть безпеку російських об'єктів і сімей військовослужбовців».

Слід підкреслити, що президент перехідного періоду Роза Отунбаєва не раз просила в Москви допомоги, зокрема й військової, для «відновлення конституційного ладу в країні». Тільки за минулі вихідні внаслідок етнічних зіткнень у Киргизії загинули понад 100 осіб, більш як тисяча поранених перебувають у лікарнях.

Найактивніші зіткнення із застосуванням вогнепальної та холодної зброї відбуваються в місті Ош, на півдні країни.

За даними журналу WSJ, Киргизстан покинули близько 75000 біженців — етнічних узбеків. У неділю Узбекистан відкрив кордон для біженців з півдня Киргизстану. Кордон було відкрито в ніч на 13 червня для організованого переходу біженців.

Міжнародні експерти вважають, що громадянська війна в Киргизстані має явно виражений етнічний характер. Учасники заворушень спалили цілі квартали житлових будинків, магазини, базари. На вулицях безчинствують мародери. Влада країни поки що не може взяти ситуацію під контроль і визнає, що сили міліції та військових, що їх перекинуто в південні регіони, вичерпуються.

Цікаво, що ще три дні тому президент РФ Дмитро Медведєв на саміті Шанхайської організації співробітництва (ШОС) заявляв про те, що втручання сил ОДКБ не планується. Ця організація, за його словами, створена для відбиття зовнішнього нападу, а в Киргизії — внутрішні події.

Роза Отунбаєва вважає, що заворушення могли бути спровоковані недругами тимчасового уряду до саміту ШОС у Ташкенті, щоб продемонструвати безвладдя тимчасового уряду.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Перемогли соціалісти-франкофони. Чи знайдуть вони спільну мову із фламандцями?

Беззастережну перемогу на виборах до парламенту Бельгії отримала Соціалістична партія. Її лідер Еліо ді Рупо може стати наступним прем'єр-міністром Бельгії.

У своєму виступі перед соратниками лідер соціалістів підкреслив, що становище найбільшої франкофонної партії Бельгії накладає на соціалістів величезну відповідальність, у тому числі й перед фламандцями.

«Значна частина фламандського населення бажає, щоб наша країна змінилася в інституціональному плані. Щоб стабілізувати країну, нашу Бельгію, їх послання повинно бути почуто. Соціалістична партія завжди була готова до реформи держави, до реформи, яка гарантувала б більші економічні та соціальні зв'язки Фландрії Брюсселя та Валлонії», — підкреслив Еліо ді Рупо.

Офіційна українська делегація на чолі з міністром праці та соціальної політики Василем Надрагою бере участь у 99–й сесії Міжнародної конференції праці, що проходить у Женеві, *повідомляє прес–служба Мінпраці*



На внутрішньому ринку товарів легкої промисловості України 70 відсотків становить контрабанда, *заявив міністр промислової політики Дмитро КОЛЄСНІКОВ*

ВІННИЦЯ

Його назвали героєм журналістики

13 червня у Вінниці поховали голову обласної організації Національної спілки журналістів Володимира Лисенка. Прощалися з ветераном журналістики в редакції газети облради «Вінниччина», де свого часу працював Володимир Лисенко і з якою не поривав зв'язків до останніх днів життя.

Лицарем честі назвав колегу голова Національної спілки журналістів України Ігор Лубченко. Він залишив по собі унікальну працю — книгу «Журналісти Вінниччини». «Такого видання нема у жодному іншому регіоні, — наголосив Лубченко. — У ньому зібрано матеріали про майстрів засобів інформації Вінниччини, починаючи з 20-х років минулого століття і до наших днів. Книгу вже підготовлено до друку. Справа честі для нас усіх — знайти кошти, щоб вона побачила світ».

Володимир Лисенко був одним з ініціаторів відкриття у місцевому педагогічному університеті спеціальності «Журналістика». Щороку проводив конкурси журналістської майстерності і радів кожній журналістській удачі молодого чи вже досвідченого колеги.

— Я назвав би його героєм журналістики, — каже Герой України, депутат Вінницької облради Анатолій Пачевський. — У співавторстві з Володимиром Лисенком ми видали декілька книг, одна, на жаль, залишилася у рукописі. Працюючи з ним, я дивувався його вмінню розгледіти душу людини, бо він сам мав золоте серце, через яке сприймав чужий біль.

Лише кілька днів Володимир Лисенко не дожив до свого сімдесят другого дня народження. Колеги внесли пропозицію започаткувати обласну премію імені Володимира Лисенка і нагороджувати нею молодих журналістів краю.

Віктор СКРИПНИК.

ДОНЕЦЬК

Суд залишив Олексію Бересту високе звання

Донецький окружний адміністративний суд відмовив Артуру Шевцову, активісту ВО «Свобода», у задоволенні позову про визнання незаконним указу Президента України про присвоєння звання Героя України Олексію Бересту. Лейтенант Берест очолював групу бійців, які підняли Прапор Перемоги над рейхстагом у травні 1945-го. На засідання позивач не з'явився, так само, як і донька Героя України Ірина Олексіївна, яку викликали до суду. На попередньому засіданні Артур Шевцов обґрунтовував свою позицію тим, що звання Героя України присвоюється лише громадянам України, а Олексій Берест ним не був. Суд відмовив позивачеві, оскільки термін позовної давності був пропущений: указ Президента підписаний у 2005 році.

Ліна КУЦ.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Батурин приймав козаків

У Батурині представники влади і громадськості, козаки Батуринського, Ніжинського, Чернігівського і Прилуцького полків взяли участь у традиційному козацькому святі. Воно розпочалося із літургії у Покровській церкві, покладання квітів до пам'ятного Хреста загиблим батуринцям. У парку «Кочубеївський» були встановлені козацькі курені, розміщено виставки «Чернігівщина туристична», «Містечко майстрів». Козаки наварили на всю громаду кулешу, а художні колективи порадували гостей свята цікаво концертною програмою.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У зоні обвалу опинилися промислові будівлі та автомобілі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За інформацією МНС, у провалля потрапило чотири автомобілі. В одному з них перебував водій. Його тіло підняли на поверхню рятувальники.

Як встановила попередня експертиза, загиблий водій «Газелі», що належала Науково-дослідному гірничорудному інституту (НДГРІ), порушив правила техніки безпеки: він припаркувався поза зоною, відведеною для паркування автомобілів під час проведення вибухонебезпечних робіт. Вибух проводився у відповідності з проектом, розробленим НДГРІ, який здійснював сейсмомоніторинг, запевняють експерти.

Внаслідок просадки грунту порушено інженерно-технічні мережі електро-, газота водопостачання селища імені Горького, де проживає 7,5 тисячі людей. На нараді, яку провів голова Дніпропетровської ОДА Олександр Вілкул, було визначено першочергові завдання з ліквідації наслідків аварії. Наразі, **як повідомили в управлінні преси та інформації ОДА,** електро- та водопостачання відновлено на більшості території селища та організовано підвіз питної води. Газопостачання планується відновити у четвер.

На місці події працюють комісія із спецрозслідування причин просадки грунту під головуванням начальника відділу організації державного нагляду в гірничодобувній промисловості та з вибухових робіт Держгірпромнагляду Євгена Захаренкова, а також експертна комісія під головуванням заступника директора Національного науково-дослідного інституту промислової безпеки та охорони праці Миколи Кривцова.



Прокуратура Тернівського району Кривого Рогу порушила кримінальну справу проти службових осіб шахти імені Орджонікідзе ВАТ «Центральний ГЗК» за фактом нехтування правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою на виробництві, що спричинило смерть людини. Згідно з КК України, винним загрожує обмеження волі на строк до п'яти років або позбавлення волі на строк до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, **повідомили в прес-службі прокуратури області.**

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.

Фото з сайта http//kri.com.ua.

«Розумні зупинки» з'явилися в Тернополі

Так називається проект, який реалізується вперше в Україні. Його автори — двоє педагогів: Олег Нитка і Андрій Грицишин. За їхніми підрахунками, очікуючи громадський транспорт на зупинках, залежно від маршруту пасажир витрачає від 5 до 15 хвилин. Щоб очікування було приємним і корисним, вони пропонують заповнити час інформацією, новинами, музикою. Наразі на найбільш людних десяти зупинках у центрі і на їх масивах міста на електроопорах встановлено аудіообладнання. І хоч звук поширюється лише у межах зупинки, їх обирали таким чином, щоб вони були віддалені від житлових будинків. Очікуючи транспорт, пасажир може довідатись про новини міста, важливі події у країні, прогноз погоди, графік руху маршруток, отримати інформацію про культурні та історичні пам'ятки Тернополя і про те, як найзручніше до них добратися тощо. Місцева влада зможе оперативно донести до населення потрібну інформацію, привітати зі святами, швидко оповістити у разі виникнення надзвичайних ситуацій чи природних катаклізмів, комунальники — попередити про планові відключення тощо. Подаватиметься соціальна реклама, звучатиме музика молодих тернопільських виконавців, відомих українських співаків та гуртів, жарти, анекдоти. Особливо корисні «розумні зупинки» для незрячих: вони отримають інформацію про назву вулиці, де знаходиться зупинка, номери маршруток, що по ній пересуваються. Безперечно, корисною буде інформація і для гостей міста.

На проект не затрачено жодної копійки бюджетних коштів. Допомагали Олегу і Андрію друзі, які перейнялися їхньою ідеєю. Найдорожче у проекті — комп'ютерну програму — склали львів'яни, котрі погодилися зачекати з оплатою, доки проект запрацює. Автори сподіваються, що «розумна зупинка» стане самоокупною завдяки недорогій комерційній рекламі, 30 відсотків ефірного часу віддадуть соціальній рекламі. Інформація постійно оновлюватиметься, з часом до цієї справи планують залучити журналістів. Якщо справи підуть добре, «розумних зупинок» у Тернополі стане більше. Можливо, цією ідеєю зацікавляться і в інших містах. До речі, вона спала на думку Олегу Нитці саме під час очікування транспорту.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Біля Ялти створять колонію рифів

Минулого тижня на масандрівському пляжі екологи провели серію акцій, мета яких — привернути увагу до проблем Чорного моря.

Так, кримські дайвери разом із працівниками пляжу очистили дно. Також аматори підводного плавання презентували місцеву програму створення комплексу штучних рифів в Ялтинській затоці. Її розробку здійснюють громадська організація «Аквасфера» і управління екології виконкому Ялтинської міськради.

Комплекси штучних рифів є дієвим засобом очищення прибережних вод, тому що це — природні фільтрати. Крім того, не секрет, що останніми роками популяція мідій у Чорному морі катастрофічно скоротилася, а саме вони — головні санітари моря. Причинами скорочення чисельності цих молюсків стала поява в Чорному морі таких хижаків, як, наприклад, рапан. Не останню роль у знищенні мідій відіграв і вилов риби шляхом донного тралення, після якого на дні залишається пустеля. Рифи стануть нездоланною перешкодою для тралів. На думку фахівців «Аквасфери», якщо все піде нормально і буде знайдено кошти, то основою комплексу можуть стати кілька затоплених суден. Це, у свою чергу, стане принадою для туристів, що захоплюються дайвінгом.

Георгій ВЕРВЕС.
Крим.

ФОТОФАКТ



У Черкасах на день міста відбувся чемпіонат зі стріт-болу «Маніфест вулиць-2010», в якому взяла участь команда «Голос України»: (зліва направо) Олександр Дідовець, Роман Середа, Максим Іщенко, Олександр Палій, Богдан Титаренко.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

«Голос» Херсона залунав по-новому

Знову отримала голос одна з найголовніших визначних пам'яток обласного центру — міські куранти. Вони розташовані на будівлі музею імені Олексія Шовкуненка (раніше там була Херсонська міська дума). Куранти вперше почали грати мелодію «Ой, Дніпро, Дніпро» 50 років тому.

У 1975 році головний міський годинник замовчав — спочатку вони втратили «голос», а потім відвалилися хвилинна й годинникова стрілки. У 2003 році була розпочата спроба реанімації курантів — був замінений дерев'яний циферблат на металевий, стрілки були виготовлені з бронзи, годинник нашпигували електронікою. Відреставровані куранти пропрацювали тільки п'ять років, а потім знову «оніміли».

Громадська організація «Міжнародний центр регіонального розвитку» звернулася до херсонців із проханням підтримати ініціативу про відродження курантів. І це прохання було почуто. «Голос» Херсона залунав знову і зазвучав гучно. О 7-й годині ранку над містом знову лине улюблена мелодія. Куранти відбивають час до 22-ї години, а потім разом з містом відпочивають. А вранці з першими променями сонця головний годинник Херсона починав разом з городянами новий трудовий день.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Херсонська область.

У стражів безпеки — поповнення!

Підрозділи МНС України, інших міністерств та відомств, приватних організацій невдовзі поповнять 388 висококваліфікованих фахівців — випускників Львівського інституту безпеки життєдіяльності. Тут пролунав останній дзвоник. Тепер у молодих спеціалістів попереду напружена робота. Як завжди, вручення дипломів відбувалося врочисто, в інститут з'їхалися колишні випускники, серед яких чимало відомих людей, приміром, міністр з надзвичайних ситуацій Республіки Білорусь Єнвер Барієв. А загалом навчальний заклад за роки свого існування підготував 25 тисяч фахівців, із яких 38 стали генералами.

І молоді люди, на плечі яких лише впали дві маленькі зірочки, теж мріють про великі перспективи і серйозні подвиги. До речі, вони вже сьогодні здатні вирішувати величезне коло питань із забезпечення безпеки наших громадян, адже отримали не лише добрі знання, а й чималий практичний досвід. За період навчання вони стажувалися в пожежно-рятувальних підрозділах України та у споріднених навчальних закладах Польщі, Франції, Німеччини, інших країн, до того ж брали безпосередню участь у ліквідації масштабних надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, що виникали в нашій державі. Цікаво, що двоє випускників навіть захистили дипломи французькою мовою і така практика у навчальному закладі продовжиться і розшириться.

Ірина ЄГОРОВА.

На знімку: молоді випускники Львівського інституту безпеки життєдіяльності.

Фото Антона КРУКА.

Пам'ятник Сталіну фігурує як «оздоблення будівлі?»

Законність встановлення пам'ятника Сталіну в Запоріжжі досі перевіряє місцева влада. Поки що з'ясовано лише те, що за документами пам'ятник «батьку всіх народів» фігурує як оздоблення будівлі... Про це повідомив журналістам начальник відділу захисту майнових прав і свобод громадян та інтересів держави прокуратури Запорізької області Вадим Чижиковський.

Перевірка завершена лише в Запорізькій міськраді — там претензій щодо пам'ятника немає. Є претензії в інспекції Державного архітектурно-будівельного контролю. Що стосується облдержадміністрації, то там перевірка ще триває.

Нагадаємо, що раніше голова Запорізької облдержадміністрації Борис Петров ініціював цілу серію таких перевірок. Водночас він заявив, що сама споруда обкому КПУ, на ганку якого встановлено поясну фігуру Сталіна, побудована з порушеннями — замість двох поверхів зведено три.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Крадуть у держави й вугілля, й каміння

На Луганщині встановлено понад 350 місць загальною площею 285,449 гектара, в яких ведеться незаконна розробка твердих корисних копалин. Зокрема, вугілля видобувається більш як у 290 місцях. Найактивніша ця робота в Антрацитівському, Лутугинському, Краснодонському, Перевальському районах. Показово, що на зазначених територіях також розвинено несанкціонований видобуток і каменю-піщанику.

Співробітники Державної екологічної інспекції в Луганській області зі свого боку з початку року провели понад 59 перевірок, під час яких виявили 40 фактів самовільного займання земельних ділянок під незаконний видобуток корисних копалин на загальній площі більш як 100 гектарів. Загальна сума збитку, завданого природі, становить близько 3,5 млн. грн. За матеріалами інспекції тільки стосовно незаконного видобутку вугілля співробітники міліції цього року порушили 11 кримінальних справ.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

47 гігабайтів людських доль

В інформаційно-довідковий зал УСБУ в Миколаївській області, де зберігаються документи галузевого державного архіву СБУ, надійшла вагома кількість нових архівних матеріалів. Здебільшого це електронні копії списків радянських військовополонених, похованих на території Німеччини, бази даних громадського об'єднання «Саксонські меморіали» (поховання радянських громадян у Саксонії) та інші. У розпорядженні залу понад 47 гігабайтів інформації, в тому числі більш як 100 довідкових видань. За даними прес-групи УСБУ в області, нові надходження вже допомогли мешканці Миколаєва Марії Семенченко дізнатися про долю батька, який не повернувся із фронту. Родичі довгі роки безуспішно намагалися довідатися хоч щось про нього, й от, через майже сім десятиліть, стало відомо: життя Івана Титовича Авраменка обірвалася 1942 року в таборі військовополонених «Bocholt» на території Німеччини.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Намагалися захопити комунальне підприємство

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Працівники цього підприємства розмахували ксерокопією постанови господарського суду Одеської області, що, за їхніми словами, надає допуск підприємству «Союз» на полігон.

Нагадаємо, що в січні нинішнього року Одеська міська рада відмовилася від послуг фірми «Союз», що раніше займалася вивезенням сміття в Одесі, й уклала договір з іншим підприємством.

На полігон прибули заступники одеського міського голови Микола Сердюк і Вахтанги Убірія.

— Якщо є рішення суду, — заявив на зустрічі з невідомими особами, які намагалися захопити міський полігон твердих побутових відходів, Микола Сердюк (донедавна він очолював Одеську обласну державну адміністрацію), — то виконання цього рішення покладено на державну виконавчу службу, а не на збройних автоматників. Дії із захоплення полігона можуть привести до того, що комунальне підприємство буде паралізовано, а воно повинно працювати цілодобово. Сьогодні, коли температура повітря перевищує 30 градусів, зупинка роботи комунального підприємства, що займається вивезенням сміття, може призвести до екологічної катастрофи.

Інший заступник міського голови Вахтанги Убірія, щоб угамувати тих, хто погрожував йому, за його словами, рейдерів і привернути увагу міліції, зробив постріл у повітря з пістолета (на зброю є необхідні дозвільні документи).

— У такий спосіб я намагався зупинити атаку знахабнілих рейдерів, — заявив журналістам Вахтанги Убірія. — Вони мали намір прорватися на машинах на територію комунального підприємства.

Ситуацію зі спробою рейдерського захоплення комунального підприємства прокоментував одеський міський голова Едуард Гурвіц:

— Сьогодні статус-кво важливого міського об'єкта відновлено. Ми маємо власну, цілком певну, думку про події на міському смітнику в пообідній час 11 червня, однак хочемо дочекатися оцінки факту тимчасового збройного захоплення міської власності від правоохоронних органів.

Не можна не враховувати того, що дії керівників компанії «Союз» і збройних співробітників підрозділу «Титан» створили загрозу не тільки для нормальної життєдіяльності міста, а й для життя та здоров'я працівників комунальних служб.

Незважаючи на розмови, визначення Господарського суду, що було в нападників, не містило й не могло містити нічого, що хоча б якоюсь мірою виправдовувало б такі дії. З юридичної точки зору, це був блеф, а з практичної — збройний напад. З огляду на це, сподіваюся, що цій провокації буде дано принципову оцінку правоохоронних органів».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

У Кіровограді вдруге зірвали незалежне тестування

У школі №9 вже вдруге через повідомлення про замінування зірвано зовнішнє незалежне оцінювання. Цього разу — з географії. За словами начальника УМВС у Кіровоградській області Віктора Пащенка, до чергової частини міліції зателефонував невідомий і повідомив про закладення у школі міни. На місце виїхали працівники слідчо-оперативної групи, вибухово-технічної служби, рятувальники. Подробиці інциденту з'ясовуються. Перше «замінування» сталося 9 червня 2010 року. Як повідомляв «Голос України», тоді було зірвано ЗНО з біології. На час обстеження території закладу евакуювали більш як 200 дітей та дорослих.



Замість газу — відходи лісопереробки

На Житомирщині, де ліси займають більше мільйона гектарів, треба ширше використовувати таке відновлювальне джерело енергоресурсів, як відходи деревини. Такий був лейтмотив виїзного засідання колегії облдержадміністрації, до участі в якому запросили керівників обласних управлінь, голів районних рад та райдержадміністрацій, міських голів.

Учасники зібрання побували в котельнях обласної школи-інтернату для дітей-сиріт і санаторію «Дениші». Один із цих закладів обігрівається тирсою, інший — трісками. Це дало змогу значно здешевити затрати на опалення. На виставці було представлено сучасне енергозберігаюче обладнання для виробництва тепла. Різні підприємства продемонстрували, як отримувати прибутки з відходів лісопереробки, виготовляючи пілети, паливні брикети.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: голова ОДА Сергій Рижук і голова обласної ради Віталій Француз розглядають продукцію підприємства, яке випускає паливні брикети.

Фото автора.

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Чий дитячий візочок найкрутіший

В Івано-Франківську відбулося свято дитячих візочків. Численні учасники змагались, хто найоригінальніше оформить дитячу колісницю. Молоді батьки разом зі своїми дітьми запропонували найрізноманітніші ідеї та образи. Тут можна було побачити і таксистів, і піратів, і чумаків, і ангеликів, і маленьких звірят.

— Ми прагнули подарувати батькам і дітям справжнє свято та привернути увагу дорослих до індивідуальності та неординарності їхніх малюків, — коментує подію координатор параду Сергій Жовнір.

На «Параді візочків-2010» справді весело було і малюкам, і їхнім батькам. У той час, коли діти змагались у малюванні та читанні, батьки мали змогу взяти участь у конкурсі на краще виконання колискової та помірятися силами у бігу на короткі дистанції. Переможцеві подарували мандрівку до Кракова.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Горілку виготовляли в гаражі

У Нікополі податкова міліція припинила діяльність підпільного цеху з виробництва фальсифікованої горілки. Продукував її місцевий житель в одному з гаражів.

Під час обшуків вилучено 800 півлітрових пляшок з готовим напоєм, 110 літрів спирту, 200 літрів водно-спиртового розчину, обладнання для розливу і закупорювання, 2,5 тисячі підроблених марок акцизного збору.

Нині продукцію досліджують експерти, повідомили в управлінні податкової міліції ДПА в області, а «виробникові» доведеться відповідати як мінімум за двома статтями Кримінального кодексу України.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ВОЛИНЬ

Знову завезли зубрів

У місцеві ліси з Вінниччини привезли двох самців зубрів. Це черговий крок у виконанні програми зі збереження популяції цього звіра в області.

Передбачається, що незабаром місцеве стадо поповнять ще три самки. На Волині для них створено майже ідеальні умови: 45-гектарний вольєр споруджений на багатій кормами і водою лісовій ділянці. Цей захід вимушений. Стадо волинських зубрів, яке в 1990 році мало 205 голів, нині налічує усього близько двадцяти. Очікувалося, що зубрів привезуть з Німеччини. Адже вінницькі теж родичі волинським, бо свого часу потрапили в Надбужанський край із наших лісів. Але імпортний звір надто дорогий. Усі видатки за придбання лісових велетнів, а це понад 75 тисяч гривень, поки що лягають на управління лісового та мисливського господарства. А звіря ще потрібно годувати, доглядати й охороняти. Тож у Луцьку сподіваються, що до програми збереження та відтворення червонокнижного звіра долучиться і держава.

Микола ЯКИМЕНКО.



Хлібом і вином пригощали гостей свята (зліва направо) голова Балаклавської районної в місті Севастополі ради Надія Колесник, начальник управління економіки Балаклавської райдержадміністрації Лариса Мощеєва й заступник голови БРДА Тетяна Лобач.



Німецький військовий музикант святом у Севстополі задоволений.

Севастополю — 227!

Традиційно Севастополь відзначає свій день народження 14 червня. Але цього року влада святкувати вирішила на два дні раніше. Хтось рішення міського керівництва пояснював для себе тим, що, мовляв, «понеділок — день важкий». Когось бентежила неділя, 13. Найбільш політично підковані городяни стверджували, що основні свята влада міста спеціально приурочила до Дня Росії, який у сусідній країні святкували 12 червня.

Але переважна більшість севастопольців і гостей міста про такі тонкощі замислювалася мало: веселилися від душі. І однаково привітно, бурхливими оплесками й криками «браво!», «біс!», зустрічали учасників I міжнародного фестивалю військових оркестрів «Sevastopol Military Tattoo»: Національний президентський оркестр України, Ансамбль пісні й танцю Збройних сил України, духовий оркестр Центру військово-музичного мистецтва ВМС Збройних сил України, оркестр штабу Чорноморського флоту Росії, музичний оркестр ВМС Північного флоту (Німеччина) і турецький воєнно-історичний оркестр «Мехтер». До слова, проходження турецьких військових музикантів бурхливі оплески супроводжували практично на всьому шляху, а це, ні багато ні мало, — більше трьох з половиною кілометрів центральними вулицями Севастополя.

Ще один подарунок одержали городяни у вигляді новенького білоруського тролейбуса «МАЗ». Він особливо потрібен у розпал курортного сезону, коли потік пасажирів зростає багаторазово, а тролейбусний парк в основному складається з машин, що давно виробили свій ресурс.

Особливо вдалим нинішнє свято стало для Балаклавського району. У конкурсі під умовною назвою «Виставка квітів» із чотирьох міських районів нащадки гордих листригонів зуміли посісти перше місце. Вочевидь, передчуваючи перемогу, балаклавці щедро пригощали тих, хто зібрався на проспекті імені Нахімова, і вином, і смаженою рибкою-султанкою, і навіть спеціально спеченим з нагоди свята короваєм.

Микола МАГДИЧ.

Фото автора й Василя БАТАНОВА.



Учасники «Мехтера» демонструють свою музичну майстерність і стройову поставу севастопольцям та гостям міста на площі імені адмірала П. С. Нахімова — переможця турецького флоту в Сінопському бою.



Незабаром ця сучасна машина вийде на один з найжвавіших міських маршрутів.



Балаклавські артисти Анна Галіна та Сергій Курочкін наочно демонстрували багатовікову місцеву традицію: кожна жінка, особливо якщо вона гречанка, повинна вміти готувати багато смачних блюд з рибки-султанки, а кожний чоловік, що себе поважає, кожну з'їдену смажену султанку мусить обов'язково запити доброю порцією місцевого білого вина.

Хорошевські бабусі







Колись тут був хорошевський Вознесенський жіночий монастир. Не випадково в давнину черниці вибирали місця для будівництва своїх обителей з хорошою, доброю аурою. Місця тут справді мальовничі, дихається легко й спокійно.

Сьогодні в селищі Хорошеве (Харківська область) геріатричний пансіонат, а по-простому — будинок для літніх людей.

Близько трьохсот бабусь знайшли тут новий дім. Одно-, дво- і тримісні кімнати, медичні кабінети, бібліотека. Чотириразове харчування. Деякі з них так не жили й удома. І хоча держава виділяє на харчування лише 19—21 грн., тут з ним усе гаразд. Великий сад із яблунями, сливами забезпечує фруктами на цілий рік. А своя свиноферма, де майже сотня голів, дає додаткові м'ясні страви. Але головне — атмосфера взаєморозуміння й привітності. У кожного своя доля, часом трагічна. Жителька сусіднього села Тетяна П. змушена була продати свій будинок, щоб син зміг повернути борг. Але син і невістка гроші протринькали, а потім і зовсім розійшлися. Залишилася ні з чим. Сільрада направила її в пансіонат.

Дуже часто батьки жертвують своїм добробутом заради дітей. І дітей цілком дорослих, здатних самостійно відповідати за свої вчинки. Є, звичайно, винятки, коли діти — інваліди.

Пенсіонерка з Харкова Лідія К. пожертвувала своєю трикімнатною квартирою. Розмінявши її на дві, вона віддала їх синові та дочці, а сама вирішила оселитися в пансіонаті. Вона тут уже три роки, і не жалкує.

— Живемо однією великою родиною, — каже директор пансіонату Олександр Мельник. — Звичайно, у наших підопічних різні характери, різні звички, але ми все-таки намагаємося підлаштуватися під кожного. Щоб вони відчули — це їхній дім.

На утримання кожного пацієнта з його пенсії вираховується 75%, решту видають на руки. А хто хоче попрацювати, будь ласка, ще й зарплату виплатять. Так і живуть бабусі.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.







Близько трьохсот бабусь знайшли тут новий дім

Круглий стіл на тему «Забезпечення охорони та відновлення родючості грунтів: ринок чи державне адміністрування?» відбудеться завтра у столиці



XXII Міжнародна агропромислова виставка «АГРО–2010» відкривається сьогодні у Києві на території Національного комплексу «Експоцентр України»

Безцінне молоко

Дефіцитний продукт залишається без реальної вартості

ТЕНДЕНЦІЇ

Не було, напевно, такого літа, коли б серед селян не спалахували гарячі пристрасті стосовно дуже низьких закупівельних цін на молоко. І не було такої влади, котра б не обіцяла навести порядок серед заготівельників, відстояти селянський інтерес і при цьому зібрати з молочної галузі непогані бюджетно-податкові вершки. Таке бажання можна тільки вітати. Бо якби у цій довгій дискусії нарешті розставили всі крапки, то й агровиробник мав би бути задоволеним, і переробник не скаржився б на низьку рентабельність своєї продукції, і покупець врешті-решт не вважав би масло та сметану малодоступним делікатесом.

Та, об'єктивно глянувши в минуле, розумієш, що жодного разу так і не вдалось виробити ту єдину програму спільних дій, яка справді задовольняла б всіх. Спільна зацікавленість дуже швидко закінчується, коли з'являється бізнесовий інтерес. І вчорашні партнери, котрі за «круглим столом» тиснули один одному руки і підписували договори про співробітництво, перетворюються ледь не на запеклих ворогів.

Чому за загальної зацікавленості так і не вдається виробити тактику молочного партнерства? Де шукати корені розбрату? Відповідь на ці запитання знову намагалась знайти обласна влада Хмельниччини, зібравши разом найбільших виробників молока, представників переробної промисловості та сільських громад.

Чому ми їли білоруське масло

— Ні для кого не секрет, що минулий рік став тріумфальним для білоруських молокопереробників, чия продукція безперешкодно потекла на наші ринки, — розпочав розмову голова асоціації молокопереробних підприємств області Валерій Яглінський. — Це стало можливим після того, як поставки молочної сировини на хмельницькі підприємства зменшились на 22 тисячі тонн. А скоротилось наше виробництво — споживчий ринок одразу відчув нестачу масла, сухого та знежиреного молока, кисломолочної продукції.

Нинішнього року заготівлі начебто і зросли, однак це лише завдяки тому, що з'явилось кілька сучасних ферм у сільгосппідприємствах. Але водночас, як підрахували самі молочарі, кількість корів у населення зменшилась на дві з половиною тисячі голів, тож і обсяг заготівель знову впав більш як на п'ять тисяч тонн. Для переробників таке зменшення дуже болюче. Адже через нестачу сировини виробничі потужності завантажені лише на половину, а взимку — ще менше. Що дивуватись, коли заводчани намагаються компенсувати свої втрати підвищенням цін на готову продукцію?

При цьому для них найобразливішим є те, що своє «домашнє» молоко просто з-під носа вививають чужаки ледь не з десятка інших областей. Є райони, звідки вивозиться до вісімдесяти відсотків надоєного молока. Загалом же Хмельниччина віддає «чужим» підприємствам майже половину своєї сировини. А в результаті щомісяця бюджет недобирає від трьох до п'яти мільйонів гривень. Відшукати ще одне таке джерело надходжень непросто, тому, ой, як хочеться розвернути русла молочних потоків.

Чи справді «чужаки» миліші за своїх

Для молочарів гірших ворогів, ніж заїжджі заготовачі, годі й шукати. Вони, мовляв, забирають все молоко — навіть неякісне, працюють без усяких дозволів, а головне — ще й ціни ставлять набагато вищі, ніж хмельницькі заводи. Це зрештою підтвердив і заступник голови облдержадміністрації Володимир Галищук: у травні, коли середня закупівельна ціна в області впала до 1,4 гривні за літр, заїжджі покупці платили по 1,6 — 1,8 гривні.

То в чому винні селяни, коли роблять свій вибір на користь останніх? Треба бути ворогом собі й своїй родині, щоб погодитись на те, аби на кожному літрі втрачати.

Низькі ціни і нестабільні розрахунки — ось що відлякує селян від тих чи інших заготовачів. Історія, про яку розповідає керівник господарства «Перлина Поділля», Герой України Петро Іващук свого часу дійшла аж до Президента:

— Ми організували здачу молока одразу в семи селах — а це чималі обсяги і відмінна якість. Певний час відправляли його в іншу область, бо там справно платили гроші. Але після довгих наполягань і прохань підписали таки угоду зі своїми переробниками. Спочатку все було непогано, а потім несподіваний лист: або платимо нижчу ціну, або не пришлемо молоковози. Коли ж ми не погодились на зменшення ціни, то жодне із обласних підприємств так і не забрало у нас молоко. Кілька днів поспіль просто в рів виливали по вісімнадцять тонн. Малого того, дотепер доводиться судитись за 400 тисяч гривень, котрі підприємство не заплатило нам за здану продукцію. То хіба я погоджусь тепер на будь-які вмовляння? Зате у сусідів довелось перепросити і знову відправляємо туди молоко.

Але цей факт — не правило. Ще один керівник господарства і Герой Василь Петринюк наводить протилежний факт. Відправляв своє молоко, як золото, тим же сусідам, аж поки вони не завинили 750 тисяч гривень. Тоді кинувся до своїх у сусідній район — беріть, тільки розраховуйтесь вчасно. Але ж і там за кілька місяців встиг вирости борг у півмільйона гривень. То чим одні ліпші за інших?

Мало того, місцеві антимонопольники наводять факти, коли і хмельницькі молочарі не проти порушити обласні кордони і забрати «чуже» молоко. Тож виходить: чесні, порядні й такі, що працюють за всіма законами і правилами ринку молочарі, якими представляються у себе вдома, вже за кілька десятків кілометрів перетворюються на таких же підступних захоплювачів чужих молочних зон, як і їх колеги? І вже в сусідніх областях збираються «круглі столи», аби не дати хмельничанам вивезти від них молоко?

Тож хоч би як хотілось бути патріотами рідного краю, але на молочному ринку не однієї області, а всієї країни, діють одні, на жаль, поки що хижацькі закони, коли виграє сильніший та спритніший. І хочуть цього чи ні, а підпорядковуватись їм змушені всі учасники цього ринку.

У кого солодші вершки — у того найменше прав?

Та найприкрішим у цій ситуації є те, що найменше прав виявляється у того, хто має найбільше молока — у селянина. І скільки б його не звинувачували, що сировина його низької якості, показники не відповідають стандартам, санітарних норм не дотримано, а продукт неохолоджений, проте саме це молоко наповнює виробничі потужності як переробних гігантів, так і зовсім невеличких приватних підприємств. А проти цієї корпоративної сили малому селянину ніяк не встояти.

Сільський голова села Лисанівці Старосинявського району Григорій Брицький сам тримає три корови і разом із родиною виживає саме завдяки тим грошам, котрі отримує від здачі молока. Тож, не роздумуючи, підтримав своїх односельців, котрі, дізнавшись, що у сусідньому селі платять на півгривні більше за літр, поїхали по області шукати щедріших закупівельників. Те, що відбулось далі, приголомшило голову:

— Ось чую, як керівники молочних заводів скаржаться, що їм не вистачає сировини, що вони хотіли б, аби ледь не в адміністративному порядку за ними закріпили сировинні зони. Та коли ми побували на трьох заводах і запропонували своє молоко, то нам сказали, що збуту немає, тож і вищих цін ніхто не запропонував. То треба чи ні наше молоко? Це саме запитання пролунало і з уст Галини Попіль, що вже понад двадцять літ очолює сільську раду Шумівець, що у Хмельницькому районі. За п'ять років у селі поголів'я корів скоротилося майже на дві з половиною сотні. Тепер із більш як трьохсот дворів корову тримають лише у кожному третьому. Люди відмовились від молочних заробітків не тому, що розлінились, а тому що це заняття, яке потребує важкої щоденної праці й чималих затрат, приносить дедалі менше доходів. «Чи було колись таке, щоб за літр молока не можна було купити буханки хліба? — запитує Галина Василівна. —А тепер і на половину буханця може не вистачити».

Від цих реалій нікуди не подітись. І жодний командно-наказовий метод не спрацьовує. Тільки спробували торік урядовою постановою встановити мінімальні закупівельні ціни на молоко, як це одразу викликало спротив багатьох учасників цього процесу. Переробникам така цифра видалась непідйомною, а великим сільгоспвиробникам — явно замалою, бо, скажімо, окремі господарства тільки-тільки домовились про ціну ледь не вдвічі більшу.

Однак не все так драматично. Кожному підприємству все одно вдалось налагодити справді добрі й вигідні стосунки з окремими господарствами і навіть цілими районами. Скажімо, Красилівський район практично не вивозить за межі області надоєне там молоко. Але навіть цей, здавалося, такий добрий приклад, навряд чи може служити зразком розв'язання проблеми. Бо у цьому ж районі тільки за чотири місяці поголів'я корів скоротилось на сім відсотків.

То чи є взагалі вихід із непростої ситуації? Звичайно, має бути. Бо життя без корови в українському селі практично немислиме. Так само, як і немислимий наш стіл без молочних продуктів. Ця одна мета — якісне і велике молоко — повинна врешті-решт об'єднати всіх. Добре сказав Василь Петринюк: «Не варто з'ясовувати наші стосунки в судах — ця марна справа може затягнутись на роки. Безглуздо вкладати кошти, чи то державні, чи переробних підприємств, у мініферми, бо навіть ці затрати не прив'яжуть селянина до одного виробника. Не має сенсу організовано закріпляти сировинні зони за тим чи іншим підприємством або встановлювати кордони на молочних ріках. Ці зони повинні створюватись не наказами і розпорядженнями, а порядними і взаємовигідними стосунками. На цьому шляху я згоден навіть поступитись деякими бізнесовими інтересами господарства. Але в тому разі, коли на подібні поступки підуть і мої партнери. Доки ми не будемо разом в своїй меті — кожен залишатиметься тільки з своїми проблемами».

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.



На знімку: щоб привернути увагу депутатів обласної ради до «молочної» проблеми, громадські активісти порівнювали вартість пляшки молока і води.

Фото автора.

ДОСВІД

Поляна Тєтєнєвих

— Що змусило вас зайнятися ще й фермерством? — цікавлюсь у завідувачки відділу АПК Володимирецької районної газети Галини Тєтєнєвої **(на знімку)**, з якою зустрілась на урочистостях з нагоди Дня журналіста у Рівному.

— Воно й соромно признатись. Бідність, — щиро каже журналістка. — Коли ми з чоловіком Володимиром Дмитровичем із Кузнецовська переїхали у Володимирець, він пішов працювати у будівельну бригаду колгоспу імені Леніна (нині це сільськогосподарський виробничий кооператив «Колос»). Наших невисоких зарплат не вистачало на прожиття. Тоді ми одними з перших у районі забрали свої паї (а це шість гектарів), створили своє фермерське господарство «Поляна Тєтєнєвих», де співзасновниками обоє наших синів — Олександр і Дмитро. Вирішили спробувати виростити щось для своєї сім'ї. Земля тут виявилась неродючою — горби та болото, і все-таки спочатку садили картоплю, сіяли жито... Для нас вистачало.

— Втішало, що наші паї за сім кілометрів від Володимирця та поблизу вузькоколійки, відтак сюди недобро добиратися, — продовжує журналістка-фермерка. — До речі, до війни на цьому місці було німецьке поселення Пульк. Покопавшись в історії свого роду, знайшла документ, датований 4 липня 1945 року, за яким моя бабця мала тут 364 гектари. Тоді я й подумала: якщо вона могла дати раду такій кількості землі, то хіба я не справлюсь із якимись шістьма гектарами?



Галина Арсентіївна розповіла, що на чотирьох із шести гектарів нещодавно її сім'я гуртом посадила сад та ягідники. Тоді якраз у Володимирецькому районі реалізовувався проект за програмою TACIS, за яким усім бажаючим фермерам та господарствам допомагали добривами і саджанцями. Підсобили цим й її фермерській родині.

— Крім дерев, по п'ятдесят соток відвели під смородину, порічки, полуницю, — переказує Г. Тєтєнєва. — Був кінь Каштан, але невістка Оля продала. Раніше тримали вісім корів, тепер — п'ять. Лишки молока продаємо. Мабуть, таки будемо прощатися з тваринництвом, бо роботи тут багато, а толку мало. На мою думку, майбутнє у тваринництві за тими, у кого більше двадцяти голів ВРХ... Дорого обходиться штучне осіменіння корів. Раніше була дотація на цю справу, зараз — нема.

У Володимирецькому районі більше тисячі одноосібників-фермерів. Але реєструватись, як фермери, люди не поспішають, бо втрачають чорнобильські пільги, зокрема, у центрі зайнятості, каже Галина Арсентіївна. Село, як вона переконана, жило, живе і житиме, бо багато інтелігенції пішло до землі. Фермерами стали службовці, священики, медики, вчителі. Хоча це, на її думку, не красить державу, особливо, коли вчитель, щоб вижити, змушений бігати з козою поза школою, рвати кропиву для своїх поросят...

Галина Тєтєнєва — голова асоціації фермерів і приватних землевласників Володимирецького району. Тож знає про їх проблеми і на власному досвіді, і як журналістка, що веде теми АПК у газеті. Тож тезово окреслила основні проблеми фермерів:

— З конем — в Європу? Без техніки, без механізації ніякі нові технології у фермерстві і АПК неможливі. Щодо кредитів, то їх нема, а якщо є, то під дуже високі відсотки. Два попередні уряди обіцяли, що за кожну голову ВРХ надаватимуть селянину державну підтримку. Ходять чутки, що за кожну голову ВРХ, вирощену у господарствах усіх форм власності, селянин має персонально отримати п'ятсот гривень. Але... Немає на це грошей у бюджеті. Поліська земля — болота і пісок, тому без добрив і органіки не обійтись. Якби тваринництво зберегти, то був би гній. Тим часом поголів'я у нашому Володимирецькому районі зменшується. Якщо, згідно із статистичними даними, на 1 січня цього року в районі було близько 15 тисяч голів ВРХ і 40 тисяч голів інших сільськогосподарських тварин, то на 1 червня ці цифри зменшились. Адже навіть у районній газеті чимало оголошень про продаж корів та іншої живності...

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

— З конем — в Європу? Без техніки, без механізації ніякі нові технології у фермерстві і АПК неможливі

Іван Бабич відмовився від приватизації родинного кладовища

СИТУАЦІЯ

Село Лісове — десь 160 кілометрів від Києва. Воно недалеко від автомагістралі, городи дотикаються до лісу. Тихо, затишно. Тож останнім часом населений пункт став привабливим для дачного облаштування. Дехто встиг тут придбати старі хатки за 2000 гривень і тепер зводить новітній котедж.



Пенсіонер Іван Бабич: «Це споконвіку був материн город, а вони, бач, з того краю хочуть вліпити мені дачу крутого…»

Після смерті 1997 року матері киянин Іван Бабич, який тривалий час працював бульдозеристом у дорожніх організаціях, вирішив у Лісовому проводити на природі більше часу. Зібрав гроші й побудував сучасний будиночок, в якому є гаряча і холодна вода, навіть ванна. Чоловік посадив сад, розвів бджіл. Одне слово, живи і отримуй задоволення!

Однак уже майже рік киянин проводить у неспокої, пише одне за одним звернення у Київ, просить допомогти вирішити його земельне питання. Звернувся у цій справі він і до редакції «Голосу України». Річ у тім, що у спадок йому перейшли материні будівлі, двір, присадибна ділянка. Щоправда, ненька не встигла оформити приватизацію належної їй земельного наділу в 50 соток. Тож з цим питанням її син вирішив звернутися до сільської ради. А оскільки до материнського городу прилягала невелика ділянка земель запасу, то її порадили теж приватизувати. Однак згідно з чинним тоді законодавством за оформлення додаткового наділу передбачалася оплата. У даному випадку вона становила приблизно 5—6 тисяч. Хоча І. Бабич отримав рішенням сесії від 6 листопада 2008 р. дозвіл на виготовлення технічної документації на 50 соток та дозвіл на виготовлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки 0,75 гектара «для ведення особистого селянського господарства», через брак коштів реалізацію запланованого відклав. Тим часом у сільську раду весною 2009 року звернувся громадянин Олександр Шалай з проханням виділити йому 25 соток під дачу. Чоловік на сесії пообіцяв впорядкувати, обгородити кладовище у Лісовому. Крім того, він виділив певну суму на потреби школярів з багатодітних родин. Депутати Черняхівської сільради (село Лісове їй підпорядковане) 11 червня 2009 р. з радістю дали йому дозвіл на виготовлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки 0,25 гектара. Адже бізнесмен отримував землю не лише «за спасибі», а й брався допомогти громаді вирішувати низку наболілих проблем.

Однак, як пізніше з'ясувалося, у натурі підприємець мав отримати землю поряд із земельною ділянкою І. Бабича, який «відмовився усно від 0,75 га, бо не мав грошей». Насправді поряд із неприватизованою землею киянина не так вже було й багато земель запасу (сьогодні цей клаптик землі тягне ледь на 16—17 соток, а не на 0,75 га!). Оборудка?

В Івана Даниловича саме таке склалося враження. Чоловік запідозрив, що бізнесмен вирішив отримати дачну ділянку за рахунок соток, на які він розраховував. Він забив тривогу в усі інстанції і сам почав улітку минулого року поспіхом оформляти відповідну документацію на успадковану землю.



Черняхівський сільський голова Валентина Щербина: «На території сільради більше 100 порожніх будинків. За 10 тисяч гривень можна купити дуже гарний будинок, а простенький — за дві-три тисячі…»

— Єдина наша помилка була в тому, — каже сільський голова Валентина Щербина, — що ми не взяли письмової відмови від Бабича на виготовлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки 0,75 гектара. А усно він заявляв, що не має грошей на це.

На жаль, сільрада видавала дозвільні документи справді «на око», без попередньої процедури вибору і обміру земельної ділянки. Землі запасу поряд з городом І. Бабича оцінювалися то в 0,75 га, то в 0,25 га! «Проведеною перевіркою Ніжинською міжрайонною прокуратурою встановлено, що земельна ділянка, дозвіл на вибір якої надано О. Шалаю, входить в межі земельної ділянки, на яку І. Бабичу надано дозвіл на виготовлення проекту землеустрою щодо її відведення», — читаємо у протесті в. о. ніжинського міжрайонного прокурора С. Івашко. Згодом це рішення сільради оскаржено в судовому порядку.

Лише сьогодні після перевірок різноманітних служб, прокуратури «проявилися» реальні обриси спірної території в квадратних метрах.

Якби не різноманітні інспекції, перевірки, І. Бабич, напевне, мав би вже державний акт на землю, яку він хотів. Річ у тім, що межі материного городу ніде до цього чітко не були зафіксовані. Недалеко ж від будинку — родинне кладовище, копанка, смітник, дві вбиральні. Чия тепер це земля? Бабича чи земель запасу? Кожен визначає її призначення по-своєму.

Спадкоємець вирішив, що вона не його, а відтак потрібні сотки для державного акту він «знайшов» поряд, в землях запасу. Тобто відтак не треба платити гроші за додаткові суміжні сотки!

Зрештою, проти цього категорично виступив районний архітектор, оскільки «до кинутої частини земельної ділянки немає під'їзних шляхів, що унеможливлює надання її у власність або користування іншому громадянину» (вона опинилась між городом і лісом. — **Авт.**).

Сесія Черняхівської сільради 29 березня цього року затвердила технічну документацію із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельні ділянки І. Бабичу на 50 соток. Начебто конфлікт вичерпано. Однак скаржник технічну документацію не підписує. Бо лише кладовище виведене за межі його присадибної ділянки. Пишучи звернення у Київ, він вимагає, аби землі запасу — кільканадцять соток — опинилися між лісом та його городом. Фактично тоді ця земля стане нічиєю, бо дістатися до неї можна хіба що через ліс.

Оскільки І. Бабич нажив собі ворогів у селі, Ніжині звинуваченнями посадових осіб у «терорі» , «бандитизмі» тощо, ніхто не йде йому назустріч.

...Земельна справа у Лісовому ще далека до завершення і засвідчує, що навіть незначні помилки у приватизації можуть перерости в довготривалий конфлікт.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

У Димері роздавали землю. Майже безплатно... за 7,5 тисячі гривень

АКТУАЛЬНО

Голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк вручить близько 500 державних актів на право власності на земельні ділянки пільговим категоріям громадян. Принаймні так стверджувалося у прес-анонсі, надісланому до редакції нашої газети. Значилося й місце проведення заходу: с. Димер Вишгородського району, Будинок культури. Справді, людей того дня у будинку культури було чимало. Здебільшого це вчителі, медики, працівники культури. Прибули за цією адресою й керівники області та району.

Нове керівництво Вишгородської райдержадміністрації вирішило ретельно контролювати роботу землевпорядних організацій, йшлося під час видачі земельних документів. Нині у районі працює близько 40 землевпорядних підприємств. У влади є намір перевірити їх діяльність і сформувати перелік тих з них, які працюють прозоро. Саме їх і рекомендуватимуть громадянам для співпраці.

У планах районної влади домовитися з підприємствами, щоб ветеранам, інвалідам та іншим малозабезпеченим категоріям громадян безплатно оформлювалися державні акти на землю. «Ми слідкуватимемо за вартістю послуг для всіх громадян, а для окремих категорій оформлюватимемо державні акти безоплатно, — зазначив голова райдержадміністрації Ярослав Москаленко. — Перед землевпорядними організаціями, які працюють у районі, ми сьогодні ставимо жорстку вимогу терміново підготувати всі договори до видачі актів. Тому одразу після працівників соціальної сфери акти отримають інші громадяни, що мають право на земельні ділянки».

Є села, де люди ще сім-вісім років тому здали гроші землевпорядним підприємствам і досі нічого не отримали, каже голова райдержадміністрації. До них лише щоразу приїжджають і вимагають знову заплатити кошти, які нібито потрібні для видачі актів. Якщо люди самі не можуть захистити свої права, то їх захищатимемо ми.

Щодо роздачі земельних документів у селищі Димер — ощасливленим громадянам **(на знімку)** наділили тут майже по 27 соток. На запитання журналістів: «Скільки це коштує для людей?», голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк відповів так: «Ви сьогодні пересвідчилися, що для людей це нічого не коштує. Тільки їм треба прийти, розписатися й отримати...».

— Справді, — повідомила у розмові з кореспондентом «Голосу України» Димерський селищний голова Клавдія Каліниченко, — рішення на землю під забудову ми видаємо безплатно. А оформлення землі, виготовлення містобудівної документації оплачували громадяни. У селищної ради не було такої можливості. Яка тут проблема найбільша? Нині ми розширили наші межі майже на 700 гектарів. Тепер територія нашого селища розповсюджується на 850 га. Планували шукати інвесторів, які за шматок землі сплатили б за те, щоб людям виготовили містобудівну документацію на цей масив. Але потім зібрали наших жителів, порадилися й дійшли висновку: платитимемо самі, бо боїмося, що залишимося без землі. Тому кожен за виготовлення містобудівної документації платив по 7,5 тисячі гривень.

Як розповіла Клавдія Каліниченко, епопея ця триває більше року, бо щоб «фірмі працювати над містобудівною документацією, потрібен стартовий капітал. Але коли стикнулися, почали до людей звертатися, то дуже не у багатьох була така сума — чимала для наших громадян».

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото автора.



МІЖ ІНШИМ

Серед студентів-аграріїв визначали кращих

Цьогоріч XII зліт іменних стипендіатів та відмінників навчання проходив у Мелітополі Запорізької області. До Таврійського державного агротехнологічного університету з'їхалися 350 студентів з різних областей.

Організатори зробили все, щоб гості не сумували. Були екскурсії історичними місцями Мелітополя. Учасники відвідали сільгосппідприємства краю **(на знімку)**, взяли участь у концертній шоу-програмі «Козацькі розваги». А за підсумками «круглих столів» на тему «Молодь і реформи в АПК XXI» прийнято низку резолюцій, адресованих Кабінету Міністрів. Учасники зльоту сподіваються: пропозиції будуть ретельно вивчені та включені до програми розвитку сільського господарства.

Студенти-переможці у різних номінаціях нагородили почесними грамотами та цінними подарунками. А естафету наступного зльоту Таврійський агротехнологічний університет передав Білоцерківському аграрному.

Оксана ТКАЧУК. Фото автора.



Туреччина виступає за введення взаємного безвізового режиму з Україною, *заявив Посол Туреччини в Україні Ахмет Меріч*



Антимонопольний комітет України попереджає молокопереробні підприємства про неприпустимість здійснення цінових спекуляцій під час закупівлі сировини в населення, *заявив голова відомства Олексій КОСТУСЄВ*

АКТУАЛЬНО

Капіталізм з нелюдським обличчям

Капіталізм не виправдав сподівань на пострадянському просторі. Така тема чергових публічних дебатів, які організовує фонд «Ефективне управління». Відбудеться захід сьогодні в Києві у Національному драматичному театрі імені Івана Франка. Дискусію (відбуватиметься вона англійською мовою) телекомпанія BBC World News планує транслювати в багатьох країнах.

Чи винен капіталізм в економічних потрясіннях країн, що утворилися внаслідок розпаду Радянського Союзу? Чи переважують вигоди капіталістичної системи її витрати? Чи опинилися б пострадянські держави в ліпшому стані, якби не прагнули так активно впроваджувати вільний ринковий капіталізм? Чи можна нині говорити про яку-небудь економічну систему як найкращу? Пошуку відповідей на такі запитання й присвячено ці дебати. Промовцями, як завжди, будуть відомі політики й економісти, а підсумує дискусію голосування аудиторії.

Якщо говорити про аргументи «за» — досвід колишніх країн Союзу доводить, що шаблонна економічна модель не може бути однаково добра для всіх. Вільний ринковий капіталізм може підходити для одних країн і бути зовсім неприйнятний для інших. Перед тим, як намагатися замінити центральне планування на систему, засновану на незалежному виборі, потрібно було впевнитися, що всі учасники процесу готові до таких змін. Радянська система була абсолютно не підготовлена до капіталізму. Механізм приватизації було запущено у суспільстві, члени якого не мали необхідних управлінських й організаційних навичок. Перекоси й швидкість приватизації, проведеної під тиском західних радників, призвели до розкрадання активів потенційно життєздатних компаній.

Вільний ринковий капіталізм не тільки не виконав своєї обіцянки підвищити рівень життя населення, а й послабив соціальні гарантії, які характеризували соціальну політику радянського періоду. У колишніх республіках Союзу капіталізм сприймали як невід'ємну частину демократії, необхідної для досягнення більш високих стандартів життя. **Замість цього капіталізм привів до влади клептократів, які узурпували народне господарство й у прагненні зберегти над ним контроль перешкоджали розвитку демократичних і правових інститутів.**

Капіталізм з його принципом індивідуальної вигоди спричинив глобальну економічну кризу, яка сильно вдарила по незміцнілих економіках пострадянських країн. Капіталізм не стимулює соціальну відповідальність, тому в країнах, що впроваджують капіталістичну систему, зростають ризики перед будь-якою помилкою регулювання. Крім того, що більш відкриті економіки, то вище ризик втрат від некоректних дій країн — економічних партнерів.

Супротивники тези про неефективність капіталізму стверджують, що така економічна система все-таки є правильною моделлю для пострадянських держав, і її позитивні результати рано чи пізно проявляться. Капіталізму, як і демократії, можна навчитися тільки на практиці.

До моменту розпаду Союзу життєздатної альтернативи впровадженню вільного ринкового капіталізму не було. Модель планової економіки, яка базувалася на експлуатації трудових і природних ресурсів на початку свого розвитку і яка була змушена залучати іноземні позики в останні роки існування, до моменту краху доведена своєю неспроможність. Країнам Союзу не довелося вибирати між стабільністю й можливостями, адже до початку 1990-х вибору вже не залишалося.

Світлана МАКОВСЬКА.

Рейдерська атака на гаманці пенсіонерів

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У Луганський корпункт «Голосу України» звернулися пенсіонери, які попросили розібратися, чому через десять років у них раптом утворилися борги з комунальних платежів. Конкретно йшлося про плату за житлоплощу.

Початок історії такий. Наприкінці квітня — на початку травня сотні пенсіонерів Луганська одержали листи, доставлені кур'єрською поштою із самої української столиці. Адреса відправника не підтверджувала очікування того, що в конвертах можуть бути привітання з Травневими святами. Офіційний штемпель на конверті повідомляв, що «привіт» надіслав «Український юридично-фінансовий центр», розташований на вулиці Оболонській, 23/48. У листі, підписаному генеральним директором С. М. Поджарим, була претензія до конкретного жителя Луганська щодо його заборгованості «за отримані житлово-комунальні послуги до 30.06.2002 р. у розмірі...». Сума в усіх проставлена різна — і 11 грн., і більше 800. Генеральний директор радить негайно перерахувати заборговану суму на рахунок міського комунального підприємства «Луганськжитло», інакше... І далі йде перелік того, як можуть постраждати «недбалі мешканці». Насамперед, «Юридичний центр» почне «виконувати спеціальний комплекс правомірних дій, спрямований на підготовку матеріалів для їхньої передачі в суд». Нібито з великого співчуття керівник підприємства радить не доводити справу до такої ситуації, оскільки витрати по суду становитимуть суму в кілька разів більшу, ніж борги. Фахівці центру не полінувалися навіть прорахувати кожному зі своїх адресатів, у скільки конкретно обійдуться йому судові розбирання. Підраховано, наприклад, що Вадимові Борисовичу, який начебто заборгував 649,81 грн., ціна позову в суд може обійтися не менш ніж у 2649,81 грн.

Ще в претензії були зазначені телефони бухгалтерії МКП «Луганськжитло», за якими можна поставити питання. Забігаючи наперед скажемо, що телефонувати марно. Телефон або мовчить, або постійно зайнятий.

У конторі «Луганськжитла» велелюдно, галасливо. Всі дуже нервові. Втомлена робітниця підприємства небагатослівна, слухати нікого не хоче й відповідає всім однаково: візьміть бланк і напишіть заяву на ім'я директора МКП «Житлокомфорт» про те, щоб переплату в сумі такій-то перерахували на МКП «Луганськжитло». Ця процедура вже насторожує. По-перше, чому йдеться про переплату, а не борг, а, по-друге, чи має право «Луганськжитло» вимагати гроші, якщо, як виявляється, це підприємство не до кінця оформило свої відносини з мешканцями?

Частково відповідь на це питання допоміг знайти **секретар Координаційної ради акції «Громадська комунальна самооборона» Сергій Морозов.** Як він пояснив, МКП «Луганськжитло» створене після 1998 року, коли тодішній луганський голова Анатолій Ягоферов закрив районні житловоексплуатаційні об'єднання. Замість них був створений один міськкомунгосп, якому прямо підпорядкували всі маленькі ЖЕКи. МКП «Луганськжитло» створювалося при міськкомунгоспі як єдиний розрахунковий центр для цих ЖЕКів. У 2002 році міськкомунгосп ліквідували, і замість колишніх ЖЕО відновили порайонно нові МКП. У Артемівському районі — «Житлосервіс», у Ленінському — «Житлокомфорт», у Жовтневому — «Благоустрій». Розрахунковим центром стало нове МКП «Центржитлоком». За словами Сергія Морозова, МКП «Луганськжитло» залишилося за бортом і було поставлено в план ліквідації, тому хтось вирішив цим скористатися й придумав аферу — видурити у людей гроші за нібито борги, зроблені в цей невеликий період роботи МКП «Луганськжитло».



Розрахунок був на те, що квитанції десятилітньої давнини в людей не збереглися, тому є можливість діяти залякуванням. Утім, деякі бережливі мешканці все-таки приносять квитанції зі сплати за житло, датовані кінцем дев'яностих років. Але працівники «Луганськжитла» на них навіть не дивляться. Просять показати наявну на сьогодні заборгованість, і якщо такої не виявляється, трохи ретируються...

Як повідомила **начальник управління економіки Луганської міської ради Світлана Дроботенко,** МКП ще з початку 2010 року перебуває в стадії ліквідації. Протягом багатьох років «Луганськжитло» працювало зі збитками, і нарешті його вирішили реформувати. Словом, сьогодні підприємство вже «не здійснює свою діяльність». І раптом наостанок така бурхлива діяльність з «повернення боргів»! Порада: не попадатися на вудку шахраїв.

Не відповідав на дзвінки й київський пан Поджарий. У пошуках контактів із ним раптом з'ясувалося, що це вже не перша практика «юридичного наїзду» на жителів Луганщини. Виявляється, торік приватне підприємство «Український юридично-фінансовий центр» уже «працювало» з жителями міста Лисичанськ, а двома роками раніше завалило такими листами Рубіжне. Причому, як розповідали лисичанські колеги, у тих під'їздах, де немає поштових скриньок, конверти від збирачів боргів звалювалися просто на підвіконних пачками, іноді по 30—40 штук. Але ж кур'єрська доставка, за допомогою якої нібито попадають листи до «боржників», передбачає особистий розпис одержувача.

Коментуючи дану ситуацію, **голова правління громадського комітету захисту прав громадян Микола Козирєв зазначає,** що це типова рейдерська атака на гаманці бідняків. Чому йдеться про борги за період до 2002 року? Чи не з розрахунку на те, що в багатьох громадян за той період уже не збереглися квитанції про платежі і буде важко довести в суді, що ця заборгованість не з повітря? Далі Микола Козирєв звертає увагу на юридичний бік питання.

— Наприкінці листа стоїть приписка великими червоними літерами: «Чинним законодавством списання боргів за послуги ЖКГ не передбачене». І посилання на лист Міністерства ЖКГ №12/1-64 від 17.05.2007 р. Такий документ є. І в ньому, справді, є наведена фраза. Однак у цьому само листі МінЖКГ зазначений і граничний термін позовної давності: претензії суд визнає тільки за останні 3 роки. Запитується, які підстави в колекторів вибивати «борги» (навіть якщо вони реально існували) за 2002 рік? Але грізний тон листа, солідний напис «Кур'єрська доставка» і вкладений у конверт бланк для оплати «боргу» не спонукають до роздумів. І, на жаль, багато луганчан уже відправили свої кревні на зазначений банківський рахунок.

Про атаку на луганських пенсіонерів у міському управлінні ЖКГ, виявляється, знають, але жодних заходів не вживають. Щодо громадських і правозахисних організацій регіону, то вони радять пенсіонерам «не попадатися на вудку шахраїв».

Алла АНТІПОВА

Луганськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Бюджетні негаразди

ГРОШІ

Фінансова дисципліна у Новій Каховці залишається болючим питанням для місцевих чиновників. Ревізія виконання бюджету, проведена за період з травня 2007 до березня 2010 років, виявила серйозні прогалини управлінської роботи: зафіксовано низку порушень і неефективних рішень на загальну суму понад 6,5 мільйона гривень.

Міськрада уклала договори на купівлю-продаж земельних ділянок таким чином, що бюджети недоотримали майже 72 тисячі гривень. Знехтували пеню за прострочення терміну сплати за землю та індексацією при продажі ділянок за умов розстрочення платежів. Чимало гріхів на посадовцях. Чому ж місцева скарбниця слабко наповнюється грішми? Як зупинити втрату чималих надходжень?

Водночас орендарі майна громади не сплатили своєчасно близько 95 тисяч гривень до міського бюджету. Порушення в обліку майна вилилося в суму майже 740 тисяч гривень. До місцевої казни не надійшли доходи за відчуження комунального майна на суму близько 600 тисяч гривень. Без проведення тендерних процедур витрачено дефіцитні кошти на оренду службових автомобілів з водієм та отримання послуг з теплопостачання більш ніж на 2 мільйони гривень.

Тверда двійка — за дотримання державних гарантій з оплати праці та інших соціальних виплат. Недбалі керівники часто не по-господарськи обходяться з бюджетними сумами на оплату праці: загалом понад 384 тисячі гривень незаконно спрямовано на виплату зарплати. Так, педагогам безпідставно доплачено за шкідливі умови праці і додаткові відпустки.

На утримання понадштатних посад лікарня «щедро» видала більш ніж 61 тисячу гривень, зате молодший медичний персонал не отримав близько 65 тисяч за використання дезінфікуючих засобів. Таврійським виконкомом необгрунтовано отримано коштів на загальну суму понад 68 тисяч гривень для оплати праці кочегарів та гардеробників, які, до речі, працюють не весь рік, а посезонно.

Водіям лікарні зайво виплачено понад 28 тисяч гривень за невірно визначену кваліфікацію. Виявлено й факти завищення кількості штатних посад відділу культури. Крім того, сумісникам лікарні та відділу освіти необгрунтовано видано на руки загалом десятки тисяч гривень. Більш ніж 102 тисячі гривень переплачено Пенсійному фонду від суми оплати праці інвалідів бюджетних установ. Отже, зусиллями державних контролерів виправлено серйозні недоліки щодо нарахувань різного роду надбавок, донараховано добові за відрядження згідно з вимогами чинного законодавства.

Або такі нерадісні факти: надміру витрачено більш як 398 тисяч гривень в ході вилучення автономної котельні з балансу лікарні, що призвело до зростання витрат на теплопостачання. КРУ також зафіксувало завищення підрядниками вартості виконаних робіт з реконструкції Палацу культури та поліклініки на загальну суму понад 58 тисяч гривень.

Повноцінне та збалансоване харчування дітей в садках залежить від асортименту, кількості та якості продуктів. Заклади не брали платні з батьків, діти яких не відвідували групи без поважних причин. Ось чому більш ніж на 185 тисяч гривень погіршилося харчування дошкільнят.

Після перегляду ревізійних справ напрошується висновок: інспектування ревізорів прямо впливає на фінансові відносини. Мова передусім про повне відшкодування винуватцями фінансових збитків. КРУ ініціювало застосування 16 фінансових санкцій (призупинення та зупинення операцій з коштами, зменшення бюджетних асигнувань за допущені правопорушення). Про недоліки у бухгалтерському обліку, нехтування вимогами бюджетного і тендерного законодавства йдеться у 25 адміністративних протоколах. Матеріали ревізії передано правоохоронним органам.

Леонід КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Порушення в обліку майна вилилося в суму майже 740 тисяч гривень

Їх не агітували, а гнали на Донбас

Коротка людська пам'ять. Чимало донеччан забули, а то й ніколи не цікавилися, з якого черкаського чи полтавського села приїхали їх предки будувати–відбудовувати шахти Донбасу. Як їм, дітям ланів і дібров, довелося звикати до темних бараків і шахт, каторжної праці під землею. Тепер чимало онуків левченків, колісниченків й не хочуть знати, як це було.

Може, спогади колишніх селян–шахтарів повернуть замулену пам'ять. Розбудять у когось совість. Бо не треба ділитись на «донецьких» і решту народу. Історія, якою б драматичною не була, одна на всіх.


З подругами по зміні (1965).

Раділа, що втекла від тюрми

Ніна Захарівна Кам'янська із села Дирдин Городищенського району на Черкащині народилася у Тридцять Третьому. Її батьки ще перед тим втекли від розкуркулення у степи нинішньої Кіровоградщини. Переселенцям тоді давали ділянку під садибу і гектар землі. Тим і врятувалися. Пішли працювати у радгосп "Червоний землероб".

— У 1941 році я почала готуватися до школи, — переповідає Ніна Захарівна. — У травні мені купили буквар — радощів не було меж. А в червні почалася війна. Батька одразу мобілізували і він пішов на фронт. Повернувся скаліченим. А мене восени 1944-го віддали до першого класу. Одягнутися не було в що. Мати перешила з батьківських штанів спідничку, а із старого взуття — бурки. В тому і ходила. Після школи глядів двох менших братів і сестричку, допомагала мамі на городі.

Провчилася лише рік. Перед другим класом мати сказала: «Я неграмотна і горшки суну в піч і ти будеш сунути. Ти вже вмієш розписуватися, а я — ні. Треба йти на роботу».

Тоді радгосп реорганізували у колгосп — щоб не платити людям гроші, а ставити «палички». Дванадцятирічну Ніну поставили плужкувати і боронувати за кіньми. У жнива загадували перегортати зерно на току і носилками переносити збіжжя у комору. Взимку — сортувати насіння.

Восени 1948 року, коли Ніні виповнилося п'ятнадцять, а вдома панував напівголод, мати відвезла доньку в село Дирдин до свого дядька Василя Марченка. Той влаштував дівчину на Городищенський цукрозавод. Перший рік працювала вантажником на костопальні, потім пішла «на підвищення» — в цех «світлосушки». Тут треба було переміщувати двадцятикілограмові цукрові «голови» — форми. За зміну — 250 форм на 24 столах! Робота каторжна. Часто від спеки і перевтоми носом йшла кров. Дівчина танула на очах. Врешті, бригадир «пожалів» Ніну: "Ти оформлена прибиральницею. Йди, добивайся, щоб тобі цю роботу й дали». Але як могло несміливе дівча постояти за себе?!

— Я хворіла, два дні не виходила в цех, — веде далі Ніна Захарівна. — Чекала вістову з новими розпорядженнями щодо своєї долі. Однак її не було. На третій день пішла на плодоовочеву базу і влаштувалася різноробочою.

Через місяць Ніні Кам'янській прийшла повістка в суд. За те, що самовільно залишила завод, її, неповнолітню, притягували до кримінальної відповідальності. Дівчина дуже злякалася, адже ніколи не мала справи з міліцією, суддями. Вирішила тікати, і того самого дня добралася до села Петропавлівки, де материн брат Григорій Марченко був колгоспним бухгалтером. Там якраз «вербувальники» забирали сільську молодь на шахти Донбасу. Разом з 15 хлопцями і дівчатами посадили у товарний поїзд і Ніну.

— Я раділа, — сумно посміхається Ніна Захарівна, — що мене тепер не запроторять у тюрму. У шахті не знайдуть...

Защемить серце, заплаче

У місті Сталіно (нині Донецьк) їх зустріли вантажною машиною і привезли на шахту. Першу ніч ночували на підлозі в конторі. Другого дня розмістили в гуртожитку. Ніну поселили в кімнату, де мешкало 12 дівчат.

— Послали мене на шахту «8 ветка», — пригадує жінка, — потім вона звалася імені Горького, згодом — імені Засядька. Перший рік розвантажувала вагони з будматеріалами, бо шахта розбудовувалася і поглиблювалася. Коли мені виповнилося вісімнадцять — взяли в шахту, на глибину 240 метрів. Спочатку було страшно, але звикла. Перша моя шахтарська професія називалася стволова. Треба було відправляти вагони з вугіллям, породою, будівельними матеріалами, а також людей, які піднімалися чи спускалися в шахту. Робота вимагала постійної уваги і обережності. Ходити доводилося постійно у гумовому одязі.


Ніна Кам'янська перед спуском у шахту (1965).

На третій рік роботи стався нещасний випадок. Підйомна клітка пішла вгору без попереджувального сигналу й постраждала помічниця стволової — їй перебило ноги. «Крайньою» стала Ніна Кам'янська — звинуватили у порушенні правил техніки безпеки й цілий рік відраховували із зарплати десять відсотків. Пам'ятає вона й трагічні випадки. У 1961 році на шахті стався вибух метану. Загинуло 23 шахтарі, 150 стали інвалідами.

— Попри тяжку позмінну працю, — каже співрозмовниця, — мені страх як хотілося вчитися. Я закінчила вечірню школу і курси. Вісім років трудилася машиністом електровоза, ще вісім — машиністом підйому. Всього 20 років віддала Донбасу. Коли Хрущов розпочав кампанію по виведенню жінок із шахт, а було мені тоді 35 літ, заочно вивчилася на зоотехніка. Мабуть, спрацювали у мене селянські гени. Перейшла на роботу до радгоспу поблизу Донецька. Була бригадиром на молочній фермі. Потім повернулася у село Дирдин. Ще 21 рік працювала зоотехніком. Пережила тут особисту трагедію — молодою пішла з життя моя єдина донечка... Як згадаю тепер прожите — защемить серце, заплаче... Хочу написати книжку спогадів, щоб нинішнє покоління знало, які тернисті шляхи пройшли ми, діти війни, які перенесли страждання...

Пам'ятаймо про них

— У війну я залишилася сиротою, — розповідає ще одна жителька Дирдина 83-літня Анастасія Щербина. — Мати померла, батька вбили на фронті. Мене силоміць взяли до ФЗУ, а потім — на шахту у Ворошиловградську область, у Красний Луч.

Поселили новоприбулих у колишній конюшні, яку наспіх переробили під казарму. У центрі приміщення стояла залізна бочка — у ній почергово топили, але тепла було мало. Видали по «шахтьорці» — грубі куртці і штанях, благенькій байковій ковдрі, якою вкривалися на тапчанах.

— Нам, 80 дівчатам, які жили у казармі, дошкуляли воші, — згадує Анастасія Юхимівна. — На зайвий брусок мила не завжди вистачало грошей. Й за лазню треба було платити, а переодягатися щораз у свіже — не було у що. Та найгірше — недоїдання. Тільки видавали аванс, ми йшли у магазин по хліб. Потім той хліб на базарі продавали і купували макуху. Бо буханець хліба, не зчуєшся, як проковтнеш — і знов голодний, а макуху можна було цілий день жувати, обдурюючи голод.

Двадцятирічну Настю поставили вагонницею, потім — вибірницею породи. Навантажували породу вручну лопатою. Коли шахту заливало водою — дівчата вибирали її відрами. Найважче — вночі, у третю зміну, з 10-ї вечора до 6-ї години ранку. Хотілося від втоми впасти на купу вугілля і заснути хоч на п'ять хвилин.

— Дехто не витримував і тікав з шахти, — продовжує Анастасія Щербина, — а міліція їх розшукувала. Одних повертала назад, інших — віддавала під суд. Давали за втечу до п'яти років тюрми. Якщо під час аварії чи нещасного випадку гинули робітники — їх тіла не відправляли додому, а ховали на кладовищах поблизу шахти.

На Донбасі Настя вийшла заміж, народила сина. Та невдовзі чоловік, Борис, травмувався, став інвалідом. Тоді вже можна було повернутися у рідний Городищенський район.

— Тридцять літ, як немає чоловіка, — втирає сльози колишня шахтарка. — Поховала я й сина, чорнобильця-ліквідатора. Важко доживати віку, коли найближчі люди вже не ходять по білому світі...

— Анастасія Юхимівна ніколи не розповідає про своє сирітство, шахтарську працю, — каже секретар Дирдинської сільради Тетяна Свідельська. — Їй, як й іншим нашим односельцям, що тяжко трудилися на шахтах Донбасу після війни, боляче це згадувати. Лиш два роки тому про них згадали, підвищили пенсії. Але не набагато. Валентина Костенко, наприклад, яка працювала з 1954-го по 1959 рік на шахті біля Харцизька, отримує тисячу гривень. Майже стільки само — й Ганна Снісар, яка скалічена під вагонетками тягловоза. А Лідії Кравченко та Ніни Лисак вже немає в живих.

Тетяна Олександрівна зробила паузу і додала з великим жалем:

— Поки ви готували матеріал до друку — не стало й Ніни Кам'янської... У Дирдині її особливо шанували за людяність, доброту, щирість. За оптимізм, який вона мала попри свою трагічну материнську долю. Це була красива людина: і вродою, і душею. Нехай ваша публікація буде спомином про всіх дирдинських донбасівців, в яких тяжка шахтарська праця забрала здоров'я і, врешті, вкоротила життя.

Так, хай ці рядки будуть спомином і нагадуванням про те, якою дорогою ціною заплатив наш народ за відбудову Донецького вугільного басейну, його міст і селищ. Пам'ятаймо про наших дідів, батьків, матерів, які віддали Донбасу свою молодість. Не забуваймо про них — по обидва боки Дніпра.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Автор вдячна краєзнавцю Миколі Щербині за допомогу у збиранні матеріалу.

Фото з архіву Ніни Кам'янської.

РЕГІОНИ

➤ *РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ*

Вирощуватимуть «енергетичну» вербу

На базі Інституту аграрно–промислового виробництва, що у селі Шубків Рівненського району, планують вирощувати саджанці «енергетичної» верби і забезпечувати ними північні райони області, де їй найкомфортніше.

«Енергетичною» вербою називають цілу родину швидкоростучих верб, які слугують сировиною для виготовлення паливних гранул — замінників вугілля. Завдяки високій теплотворній здатності таке дерево може конкурувати з іншими видами палива — газом, соломою, торфом. За 3—4 роки дерево виростає 5—6 метрів заввишки.

Якщо «зелені» наміри схвалить сесія обласної ради, то до кінця цього року буде визначено та підготовлено земельну ділянку для вирощування «енергетичної» верби, у лютому—березні — закуплено садивний матеріал, а у квітні-травні — здійснено закладку розсадника. На реалізацію цього проекту, за попередніми підрахунками, потрібно: у 2010 році — майже 48,5 тисячі гривень, у 2011-му — 141 тисяча.

Великий досвід використання «зеленої» енергетики мають Норвегія, Данія, Німеччина, Польща. Найкращі результати має Швеція, де плантації такої верби займають понад 20 тисяч гектарів. В Україні закладають лише перші гектари енергетичного гаю: на Волині вже мають плантацію 25 га, у Львівській області цього року планують засадити вербою майже 100 гектарів.

Олександра ЮРКОВА.

➤ *ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ*

Загинув пастух

Нещастя сталося на полі птахофабрики «Варто», що в Снятині.

Пацієнти Снятинського психоневрологічного інтернату випасали тут худобу і не помітили в густій траві отвору каналізаційного колодязя. 68-річний пастух — пацієнт інтернату — та корова полетіли в колодязь глибиною сім метрів. Корова упала на чоловіка і придушила його. Працівники пожежно-рятувальної служби, які прибули на місце події, витягнули корову та тіло людини на поверхню, але було вже пізно.

Дарина НАЗАРЧУК.

➤ *ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ*

За здоров'ям — у підлітковий клуб

Літо, розваги, веселі малюнки, солодощі — таким став початок канікул для юних хмельничан, котрі взяли участь у відкритті сезону відпочинку на базі підліткових клубів обласного центру.

На кілька місяців вони перетворяться на табори денного перебування для тих, хто не може дозволити собі відпочинок за містом. У кожній зміні, яка триватиме два тижні, проводитиме своє дозвілля по п'ятнадцятеро дітей. Загалом же планується залучити до такого відпочинку близько сотні школярів із малозабезпечених родин.

Ірина КОЗАК.

Неоплачувана відпустка — можливість вирішити особисті проблеми

В яких випадках та на який строк можна отримати відпустку за власний рахунок?

Людмила ГОНЧАРЕНКО.

Миколаїв.

Відпустка за власний рахунок (правильно ж вона називається — відпустка без збереження заробітної плати) надається за сімейними обставинами та з інших поважних причин на узгоджений між працівником та керівництвом підприємства строк, але не більше 15 календарних днів на рік. Цей вид відпустки можливий лише за наявності згоди керівництва.

Однак Закон «Про відпустки» передбачає низку випадків, у яких керівництво зобов'язане надати таку відпустку. Так, відпустка без збереження заробітної плати надається в обов'язковому порядку:

- матері, яка має двох і більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда, — тривалістю до 14 календарних днів щорічно;
- батьку, який виховує дітей без матері та має двох і більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда, — тривалістю до 14 календарних днів щорічно;
- чоловікові, дружина якого перебуває у післяпологовій відпустці, — тривалістю до 14 календарних днів протягом усього терміну перебування дружини у відпустці;
- матері або іншим особам, які фактично здійснюють догляд за дитиною, в разі якщо відповідно до медичного висновку дитина потребує домашнього догляду, — тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше як до досягнення дитиною шестирічного віку, а в разі, якщо дитина хвора на цукровий діабет та інсулінозалежна, — не більше як до досягнення дитиною шістнадцятирічного віку;
- ветеранам війни, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та особам, на яких поширюється дія Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», — тривалістю до 14 календарних днів щорічно;
- особам, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, — тривалістю до 21 календарного дня щорічно;
- пенсіонерам за віком та інвалідам III групи — тривалістю до 30 календарних днів щорічно;
- інвалідам I та II груп — тривалістю до 60 календарних днів щорічно;
- особам, які одружуються, — тривалістю до 10 календарних днів;
- працівникам у разі смерті рідних по крові або по шлюбу: чоловіка (дружини), батьків (вітчима, мачухи), дитини (пасинка, падчерки), братів, сестер — тривалістю до 7 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця поховання та назад; інших рідних — тривалістю до 3 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця поховання та назад;
- працівникам для догляду за хворим рідним, який за медичним висновком потребує постійного стороннього догляду, — тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше 30 календарних днів;
- працівникам, допущеним до вступних іспитів у вищі навчальні заклади, — тривалістю 15 календарних днів без урахування часу проїзду до місця розташування навчального закладу та назад;
- працівникам, допущеним до складання вступних іспитів в аспірантуру, — тривалістю, необхідною для проїзду до місця розташування вищого навчального закладу і назад;
- сумісникам — на термін до закінчення відпустки за основним місцем роботи;
- ветеранам праці — тривалістю до 14 календарних днів щорічно;
- працівникам, які не використали за попереднім місцем роботи щорічну основну та додаткові відпустки повністю або частково і одержали за них грошову компенсацію, — тривалістю до 24 календарних днів у перший рік роботи на даному підприємстві до настання шестимісячного терміну безперервної роботи;
- працівникам, діти яких віком до 18 років вступають до навчальних закладів, розташованих в іншій місцевості, — тривалістю 12 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця розташування навчального закладу та у зворотному напрямку. За наявності двох або більше дітей зазначеного віку така відпустка надається окремо для супроводження кожної дитини;
- працівникам, які навчаються без відриву від виробництва в аспірантурі, протягом четвертого року навчання надається за їх бажанням один вільний від роботи день на тиждень.



Нещодавно були прийняті зміни до Закону «Про відпустки», якими доповнено цей перелік ще одним пунктом. Відтепер на період оголошення карантину на відповідній території матері мають право на отримання відпустки без збереження заробітної плати для догляду за дитиною віком до 14 років. Також цим правом можуть скористатися батько дитини, бабуся, дід чи інший родич, який фактично доглядає за дитиною, особа, яка усиновила чи взяла під опіку дитину, або ж один із прийомних батьків.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.



Хто має заповнити нагородного листа

Я народила й виховала п'ятеро дітей. Усі живі, мають власні родини, працюють. Подарували мені 12 онуків і трьох правнуків. У мене 35 років робочого стажу. Є нагороди: медалі «За доблесну працю», «За трудову доблесть», «Медаль материнства» II ступеня і медаль «Ветеран праці». Для того, щоб отримати звання «Мати-героїня», потрібна виписка з рішення трудового колективу. Але колективу, де я працювала, вже нема: завод «Істр», на якому я (а згодом і мої діти) трудилася довгі роки, тривалий час не працював, а нині перейшов у приватну власність. Тому й питаю: куди звернутися за клопотанням? Хто має заповнювати нагородний лист?

Людмила ЖЕКОВА.

Ізмаїл Одеської області.

Відповідає заступник міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Світлана ТОЛСТОУХОВА:

— Почесне звання України «Мати-героїня» присвоюється відповідно до Указу Президента України від 29 червня 2001 року № 476/2001 «Про почесні звання України» жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття ними освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей.

Висунення кандидатур до присвоєння почесних звань здійснюється гласно за місцем роботи особи, яку представляють до нагородження, у трудових колективах установ, організацій, підприємств незалежно від типу, форми власності та господарювання.

Звертаємо увагу на те, що рішення про порушення клопотання щодо присвоєння вищезазначеного звання приймається місцевими органами виконавчої влади, які готують та подають відповідні документи до облдержадміністрації. У свою чергу (якщо надані райрадами документи відповідають вимогам чинного законодавства) вона готує та надає на погодження до Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту подання на нагородження запропонованих місцевими органами виконавчої влади багатодітних матерів.

Органи, яким надано право вносити подання про присвоєння почесних звань, надсилають на ім'я Президента України зазначене подання і нагородний лист установленого зразка. У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про присвоєння почесного звання.

Розгляд питання про присвоєння багатодітній матері почесного звання України «Мати-героїня» можливий у разі надіслання на ім'я Президента України подання відповідної обласної державної адміністрації та нагородного листа встановленого зразка (у 3 екз.).

Отже, авторові листа необхідно звернутися до місцевих органів виконавчої влади.

І категорії різні, і пільги теж

Чому діти війни не прирівняні у пільгах та доплатах до пенсії до учасників війни?

Надія АНИЩЕНКО.

Калинівка Ленінського району АР Крим.

Відповідає директор Департаменту у справах людей похилого віку та соціальних послуг Міністерства праці та соціальної політики Світлана УСТИМЕНКО:

— Надання пільг, компенсацій і гарантій дітям війни та учасникам війни регулюється різними нормативно-правовими актами.

Відповідно до статті 8 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасниками війни визнаються військовослужбовці, які в період війни проходили військову службу у Збройних силах СРСР, трудівники тилу, а також інші особи, передбачені цим законом.

Статус учасника війни, зокрема, для трудівників тилу, встановлюється тільки у разі документального підтвердження факту їх роботи в період Великої Вітчизняної війни, а приналежність особи до категорії дітей війни відповідно до Закону України «Про соціальний захист дітей війни» визначається в першу чергу датою її народження.

Таким чином, визнання учасниками війни осіб, яким на час закінчення Другої світової війни (2 вересня 1945 року) було менше 18 років (діти війни), без підтвердження факту їх роботи в період війни, не відповідає загальним принципам Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

На заслужений відпочинок раніше терміну

Чи діє нині стаття закону, що дозволяє людині у разі звільнення через скорочення штату працівників вийти на пенсію за віком на півтора року раніше?

Анатолій ШИНКАРЕНКО.

Сумська область.

Відповідає директор Департаменту пенсійного забезпечення Микола ШАМБІР:

— Статтею 26 Закону України «Про зайнятість населення» передбачені особливі гарантії працівникам, які звільнені з роботи у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці.

Працівникам, трудовий договір з якими було розірвано з ініціативи власника або уповноваженого ним органу в зв'язку із змінами в організації виробництва і праці (в тому числі ліквідацією, реорганізацією, перепрофілюванням підприємств, установ, організацій, скороченням чисельності або штату працівників), а також військовослужбовцям, звільненим з військової служби у зв'язку із скороченням чисельності або штату без права на пенсію (за умови їх реєстрації в службі зайнятості протягом семи календарних днів після звільнення як таких, що шукають роботу!), гарантується право на достроковий вихід на пенсію за півтора року до встановленого закономі строку. Право поширюється на осіб передпенсійного віку, які мають страховий стаж: чоловіки — 25 років, жінки — 20 років, а особи, що мають право на пенсію на пільгових умовах, — стаж роботи, який дає право на цей вид пенсії.

Пенсії зазначеній категорії осіб призначаються після надання центром зайнятості клопотання (направлення) про достроковий вихід на пенсію.

«Засіб реабілітації» — не спадок. Але...

Я інвалід Великої Вітчизняної війни I групи. Знаю, що прийнято закон про забезпечення інвалідів ВВв автомобілями. Мене цікавить, чи залишається машина в родині інваліда після його смерті? Розтлумачте цей момент, будь ласка.

Микола ПІДДУБНЯК.

Сушівці Білогірського району Хмельницької області.

Відповідає директор Департаменту у справах інвалідів Міністерства праці та соціальної політики України Оксана ПОЛЯКОВА:

— Верховною Радою України ухвалено Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення інвалідів автомобілями», який набув чинності 31.12.2009 року. Ним передбачено, що після смерті інваліда/дитини-інваліда автомобіль, виданий безплатно чи на пільгових умовах (у тому числі визнаний гуманітарною допомогою), за бажанням членів його сім'ї може бути переданий у їх власність у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

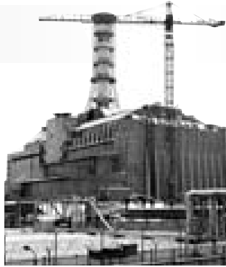
Згідно з пунктом 16 Порядку забезпечення інвалідів автомобілями, затвердженого постановою Кабміну від 19.07.06 № 999, автомобіль, строк експлуатації якого менший 10 років і яким інвалід був забезпечений головним управлінням праці та соціального захисту населення, залишається у користуванні члена сім'ї померлого інваліда, якщо родич проживає та зареєстрований за місцем проживання і реєстрації інваліда. Також він має сплатити залишкову вартість автомобіля до спеціального фонду державного бюджету на рахунки, відкриті в органах Державного казначейства з урахуванням ступеня зношення автомобіля та суми, сплаченої за нього інвалідом.

У пункті 16 порядку також визначено, що автомобіль, строк експлуатації якого менше 10 років, після смерті інваліда залишається у користуванні його сім'ї, якщо в ній є інвалід, який має підстави для забезпечення автомобілем та який проживав і був зареєстрований на час смерті інваліда за місцем його проживання і реєстрації.

Відповідно до законодавства власниками спецавтотранспорту є органи праці та соціального захисту населення, а інваліди їх отримують для користування у якості засобу реабілітації.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 108 (4858)
ВІВТОРОК, 15 ЧЕРВНЯ 2010

70 років тому до найбільшого гітлерівського концтабору Освенцім було привезено перших в'язнів. Цей день вважається початком його функціонування *(Укрінформ)*



В Україні офіційно стартували зйомки фільму «Земля забуття», що розповідає про вплив на долі людей однієї з найбільших техногенних катастроф XX століття — аварії на Чорнобильській АЕС, *повідомляє УНІАН*

«Последний бой,

Йосип Давидович Гофман — людина незвичайної долі. Що таке війна, він відчув на собі 15-річним хлопцем, коли під німецькими бомбами довелося евакуюватися з Миколаєва до Астрахані. Там юнак працював землекопом на будівництві дороги Астрахань–Кизляр, «дослужився» до бригадира, а наприкінці 1942 року попросився добровольцем на фронт. Йосифа направили до Сімферопольського кулеметно-мінометного училища, яке знаходилося на той час, звісно, не в Сімферополі, а в Саратовській області. Але й там закінчити його юнакові не судилося: за наказом Сталіна невдовзі всіх курсантів мобілізували на фронт. Розвідник, старший групи захвату, командир взводу розвідки стрілецького полку — така «фронтова кар'єра» гвардії сержанта Гофмана.
Але тоді, 22 червня 1941 року, вперше почувши страшне слово «Війна!», Йосип і гадки не мав, що йому — одному з небагатьох — доведеться стати свідком останніх днів тих, хто цю війну і затіяв... опинитися в епіцентрі подій, за якими стежив увесь світ.

Штурм Берліна

— Наша 88-ма гвардійська стрілецька дивізія готувалася до битви за Берлін з плацдарму на річці Одер, — згадує Йосип Гофман. — Особливо діставалося розвідникам. Треба було будь-що-будь взяти язика — і не будь-кого, а такого, щоб розказав про чисельність сил ворога, озброєння, розташування штабів і вогневих точок. Я вивів для себе таку закономірність: чим гостріша потреба у язикові, тим важче його взяти. Розвідники із завданням упоралися. За кілька днів до початку наступу хорошого язика ми таки взяли.

У передсвітанкові години історичного 16 квітня 1945 року 40000 гармат і мінометів ударили по лівому березі Одеру. Яскраві промені прожекторів освітили прибережне поле бою і засліпили ворога.

— Під ногами земля буквально дрижала, — продовжує ветеран. — Не знаю, про що думали в цей час інші солдати й офіцери в траншеях і штабах, мене ж охопило радісне збудження. Здавалося, ніби це була не артилерійська підготовка, а сам салют Перемоги. І все ж таки це найтривожніший час — очікування атаки. Під час же бою завдання одне: убити фрица, адже якщо ти не вб'єш його, то він уб'є тебе. Такий безжальний закон війни, де смерть завжди крокує поруч із солдатом. Перші кілометри наступу ми подолали без особливого опору противника. Горіли підбиті ворожі танки, валялися трупи німецьких солдатів. Але біля підніжжя Зеєловських висот, у чистому полі, німці змусили нас притиснутися до землі. Намагалися окопатися: тільки ворухнешся — ворожі снайпери відкривають вогонь. Довелося цілий світловий день отак і пролежати без руху. А у багатьох і фляги з водою не було. «Навіщо?», думали напередодні. У Берліні нап'ємося!

Артилерія безперервно вела вогонь по висоті, але результати були мінімальні. І тоді, свідчить Гофман, маршал Жуков, усупереч усім канонам військової науки, пізно ввечері віддав наказ атакувати Зеєловські висоти танкістам. Наказ був виконаний.

— Ламаючи відчайдушний опір противника, вгризаючись у кожну п'ядь землі, наш полк 21 квітня теж вийшов на околицю Берліна. Десь ось тут,.. — показує на карті Йосип Давидович. — А далі, як то кажуть, з вогню та в полум'я! Перебігаючи від вирви до вирви, ховаючись за укриття, долаючи рови і завали, по-пластунськи переповзаючи відкриті місця, ми з ходу почали штурм фашистського лігва. Міни, снаряди рвалися буквально на кожному метрі. І не було нічого дивного в тому, що товариш, з яким ти тільки-но розмовляв, падаючи, натискав на курок уже в мертвому заціплінні.

До повної перемоги залишилося пройти лише один майдан і взяти один будинок — рейхстаг. Після важких фронтових доріг довжиною в тисячі кілометрів залишалися лічені метри. Дивізія наступала з півдня до парку Тіргартен, неподалік від імперської канцелярії.



Роман Андрійович Руденко.

— Уся площа і прилеглі вулиці забарикадовані і заміновані. По нас стріляли ... вікна, горища, дахи! Доводилося вибивати фриців із кожного будинку, з кожного поверху, з кожної кімнати. Ворог бився з відчаєм смертника. Але через це пекло треба було пройти і ще дуже хотілося залишитися живим. Тому кожен такий бій, кожен крок — це велике подолання себе.

І ось червоний прапор на куполі рейхстагу — перемога! О 15-й годині 2 травня 1945 Берлінський гарнізон капітулював. Кінець війні!

— Звичайно, радість, безмежна радість! — світиться посмішкою обличчя Йосипа Давидовича і нині. — І знову... стрілянина, але уже «мирна»: всі, хто мав зброю, — салютували, вистрілюючи все до останнього патрона. Хоч усе ще не вірилося до кінця, що більше вони не знадобляться... До цього солдатського салюту ми йшли довгих чотири роки. Ми обнімаємося, тиснемо один одному руки, п'ємо за перемогу, поминаючи тих, хто не дожив до цього світлого дня. А скільки ж їх загинуло вже на вулицях Берліна! Лише за офіційними даними, під час штурму німецької столиці наші втрати становили 300 тисяч чоловік!

Після Перемоги — Нюрнберг

Але тоді Йосип Гофман ще не знав, що на нього чекає попереду. Після капітуляції фашистської армії 271-й стрілецький гвардійський Берлінський полк, у якому він служив, був передислокований до Дрездена.

— Відразу після війни на посаду командира взводу розвідки призначали офіцера, — згадує Йосип Давидович. — Я був на цій посаді півтора року. Для війни — це солідний термін. Якщо до цього додати, що полк, в якому я воював останні два роки, за офіційними документами, лише вісім днів не брав участі у бойових діях. Мене ж призначили парторгом (під час війни і одразу після вони не обиралися, а призначалися) 3-го батальйону — того самого, в якому я й починав службу. А у партію мене прийняли після вдалого рейду полкових розвідників у тил противника. Парторгом батальйону я пробув кілька місяців, а якось ранньої осені дзвонить парторг полку: "Завтра на 10.00 тебе викликає начальник політвідділу дивізії". Але навіщо, начальство так і не сказало («Завтра сам дізнаєшся!»), тому всю ніч я не міг заснути. Думав: напевно, знову будуть агітувати вступати на навчання до військово-політичного училища, адже така пропозиція вже надходила, і тоді я відмовився. Але цього разу почуте приголомшило ще більше: «Від 8-ї гвардійської Сталінградської армії наказано направити кількох чоловік до Нюрнберга, де судитимуть головних військових злочинців. Від нашої дивізії треба підібрати одного сержанта для охорони радянських юристів. Політвідділ дивізії рекомендував тебе». Я, звісно, розгубився, але начальство мене підбадьорювало: "Та ми б туди й рядовими поїхали!" Уже пізніше я дізнався, що так звані компетентні органи напередодні до сьомого коліна «перелопатили» мій родовід, викликали навіть маму, вияснюючи, чи не було, бува, в нашому роду німців, адже прізвище Гофман — німецьке... Перед відправленням до Нюрнберга нам пошили новеньку форму, а вже на місці доволі жорстко проінструктували: жодних контактів із представниками інших делегацій і місцевим населенням — один «прокол», і службі кінець!



Йосип Гофман з пропуском до зали Міжнародного трибуналу.

Так Йосип Гофман із розвідника «перекваліфікувався» на охоронця.

— Коли ми їхали в Нюрнберг, то очікували, що на кожному кроці побачимо танки, поліцію, буде оголошено комендантську годину. Адже судять уряд, який німці обожнювали. До речі, недалеко від Нюрнберга був табір військовополонених есесівців. Але ніхто не перекидав у Нюрнберг додатково спеціальні підрозділи, ні в кого не перевіряли документів. Не було й демонстрацій, мітингів на захист підсудних. Але це зовсім не означає, що в Нюрнберзі тим, хто відповідав за життя і безпеку радянської делегації, не було турбот. Було, й чимало, як казало моє начальство, «позаштатних ситуацій». Якось надійшла інформація, що колишні вояки дивізії СС «Едельвейс» збираються проникнути в Палац юстиції, аби звільнити підсудних і захопити в заручники суддів. Молодій німкені-змовниці навіть удалося з допомогою американського офіцера за фальшивим пропуском проникнути в зал засідання трибуналу — вивчити розташування підсудних, охорони, суддів. На щастя, один із змовників був заарештований і видав інших. Після цього охорону Палацу юстиції було значно посилено, навколо з'явилися танки... До речі, самих підсудних проводили до зали через спеціальний підземний хід.

Спершу Йосип Гофман охороняв члена Воєнного трибуналу генерала Нікітченка, а потім — головного обвинувача від СРСР Романа Андрійовича Руденка, який до цього обіймав посаду прокурора України (точніше УРСР).

— Заступати на службу доводилося через день, адже в нього було два охоронці — я і ще один сержант, який пізніше виявився... капітаном з «компетентних органів». Це пов'язано було з тим, що кількість офіцерів була обмежена спеціальною угодою, тому радянське командування й «маскувало» їх під сержантів. У залі засідань охорону забезпечували американці та представники служби безпеки. Зазвичай я залишався в приймальні, але доводилося бувати й у залі засідань, спостерігати за процесом. Чи була у мене зброя? За правилами проносити її у зал засідань не дозволялося нікому. Але в мене пістолет таки був, хоч його й доводилося ховати так, що досі нікому я про це не розповідав.

Герінг ходив з ковдрою...

— Найколоритнішою фігурою був, звичайно, Герінг — персона номер один серед обвинувачуваних. Цьому звиклому до розкоші типу, вочевидь, було не дуже комфортно на дерев'яній лаві, тому він брав з каме-



І знову — таємниці Слова

Російський письменник Юрій Сбітнєв *(на знімку)* щойно в Чернігові видав книжку «Таємниці рідного Слова». Як він пояснив, твір важко назвати художнім романом або студією-дослідженням. Сам автор так визначив сенс написаного: «Это мое прикосновение к «Слову о полку Игореве».

Письменник уже вдруге презентує в місті на Десні свої книжки. І на те є вагомі підстави. По-перше, його герої всім життям пов'язані з історією Чернігово-Сіверщини (вже вийшов роман-дилогія «Великий Князь» про благовірного князя Ігоря Чернігівського). За нього письменник торік удостоєний престижної Всеросійської історико-літературної премії «Олександр Невський». По-друге, Юрій Миколайович добре проштудіював генеалогію свого роду аж до 1600-х років. Його предки походять із Новгорода-Сіверського та округи. Вони були свого часу старшинами, обіймали високі посади при губернаторах у XIX столітті, прапрадід Іван Сбітнєв опікувався освітою в регіоні, був директором губернських училищ. Це вразило росіянина, він нині вважає, що у свій поважний вік фактично знайшов справжню батьківщину.

Можливо, що його захоплення з юнацьких років «Словом о полку Ігоревім» теж було не випадковим, свою роль тут відіграв поклик крові предків.

Занурившись у добу XII століття, дослідник проштудіював монографії українських і російських істориків, літературознавців, мовознавців. Вражаючі відкриття зробив сам, коли почав вивчати лексику «Слова», порівнюючи значення слів твору з тими, які вживаються на теренах Брянщини, Новгород-Сіверщини.

— Є, наприклад, у «Слові» загадкова фраза: «Бориславиче же слава на суд приведе, и на Канину зелену паполому постла», — зазначив дослідник. — Я запитував у Дмитрія Сергійовича Ліхачова: що за «канина»? Ну, відповів він, це назва річки. Де ж вона? Шукав я її марно. А все виявляється дуже просто. Звучання «Слова» дуже близьке до звучання нинішньої української мови. Є таке слово старе «кан» — лавка, де ставлять гроб. Тож другий відрізок фрази

он трудный самый...»

ри... ковдру, яку завжди завбачливо підстеляв собі. Але зовні завжди був спокійним і навіть пробував «грати на публіку», демонстративно знявши, наприклад, навушники, коли слово вперше взяв Руденко. Подейкували, що ампулу з отрутою йому... під час прощального поцілунку передала дружина. Насправді ж у цього хитрюги таких ампул було кілька. Одну з них він спеціально залишив у кишені піджака, щоб її знайшли під час обшуку охоронці, і це притупило їхню увагу. Власне, так воно й трапилося, адже інша ампула залишилася в коробочці з кремом для обличчя. «Дякуючи» їй Герінг і не дожив до виконання вироку, дізнавшись про те, що Контрольна рада відхилила його клопотання замінити фельдмаршалу страту через повішення розстрілом.

— А як поводилися під час страти інші? Як взагалі це відбувалося?

— Я не був присутнім там, але добре знав усе, що відбувалося вночі 16 жовтня. Адже хоч фотографувати й було заборонено, та вже наступного ранку ми мали фотознімки зі страти. А відбувалося це так. 15 жовтня о 23.45 приречених до страти (їх залишилося десять) розбудили, оголосивши, що клопотання про помилування відхилено. Йодлю та Кейтелю також повідомили, що їхнє прохання про заміну повішення розстрілом також відхилено. Після цього усім запропонували «прощальну» вечерю: сосиски з картоплею або млинці з фруктами — на вибір.

У гімнастичному залі Нюрнберзької тюрми було обладнано три механічні шибениці. О першій ночі там зібралися представники союзних держав (по одному генералу від СРСР, США, Великобританії і Франції), а також три представники від німецького народу. Їм показали й труп Германа Герінга. Злочинця підводили до ешафоту, куди вели 13 сходинок, він ставав на поміст, і в цей час священик читав молитву. Після цього на жертву одягали ковпак, надівали петлю, кат натискував на важіль — і засуджений падав у люк, ніби провалювався «під землю». Це було якоюсь мірою навіть символічно: ці нелюди з пекла мовби туди й поверталися. Але дивувало й інше: кати, які знищили мільйони людей, самі за крок до смерті навіть забували власні імена, поводилися, як жалюгідні боягузи. Дехто навіть «намочив штани».

— Що ще найбільше вразило вас на процесі?

— Усіх, наприклад, страшенно вразила поява на процесі фельдмаршала Паулюса. Після того, як було зачитано його попередні свідчення, дехто з підсудних піддав їх сумніву, сподіваючись таким чином затягнути процес. Тому, коли головуючий Лоуренс запитав, скільки треба часу, щоб доставити фельдмаршала, Руденко спокійно повідомив: «10 хвилин». Виявилося, що Руденко, передбачаючи це, ще напередодні розпорядився, щоб Паулюса таємно доставили в Нюрнберг. Іншою вражаючою несподіванкою був момент, коли... заговорив Гесс, який до цього клеїв із себе дурника, що втратив пам'ять...

И тишиною потрясен,
Солдат, открывший миру дверь,
Не верит в день, который он
Четыре года верил...

В. ПРОКОПЕНКО.

— Певне, були у вас і особисті рахунки з фашистами...

— Так. Дивлячись на лаву підсудних, я не раз згадував батька, який загинув на фронті. І свого дядька Юрія, що поліг на Кубані. І іншого дядька Йосифа, який після втечі з полону два з половиною роки партизанив у одеських катакомбах. Ми навіть випадково зустрілися після визволення міста, але та зустріч стала останньою: дядько загинув у боях за Молдавію. Моя тітка Муся пішла на фронт медсестрою, була відзначена за мужність двома орденами і теж загинула — виносячи з поля бою пораненого. Таким чином, із п'яти членів нашої родини, що воювали з фашистами, живим залишився лише я один. Тому й вірив, що рано чи пізно розплата настане, але ніколи й уявити не міг, що стану свідком цього! — Саме тому ви й вирішили написати книгу «Нюрнберг застерігає»?

— Десятки років я збирав цікаві факти, перечитав масу документалістики, тому матеріалу накопичилося чимало. Можна сказати, що тримати його «в собі» далі просто не було сил. Заголовок книги вважаю актуальним і нині. Український письменник Ярослав Галан, який був присутнім на процесі, писав: «Фашистська чума загрожуватиме людству доти, доки не будуть ліквідовані всі осередки фашизму, всі до останнього! Доки це не буде зроблено, бацили цієї чуми будуть розмножуватися в геометричній прогресії... Кращий і єдиний спосіб уникнути пожежі — своєчасно знешкодити її винуватців...». Тому моя книга — це не лише звернення до нащадків, а й обов'язок перед тими, хто загинув у бою, хто був отруєний у газових камерах, розстріляний і замучений у таборах смерті, хто просто не дожив до дня сьогоднішнього. Вічна їм пам'ять!

Йосип Гофман написав кілька книг. Серед них — «Про минуле в ім'я майбутнього», «Жива історія», «Життя — не іменник, а дієслово» і зрештою — «Нюрнберг застерігає», за яку Асоціація ветеранів війни США нагородила автора медаллю «Viktori». А нещодавно побачила світ ще одна цікава книга Й. Гофмана — «Політичний мінімум. Мудрість тисячоліть».



Про сержанта Вудда, який був катом на процесі, подейкували, що він став мільйонером, продаючи у вигляді сувенірів шматочки вірьовок, на яких вішали фашистських злочинців. «Це дурниці! — каже Й. Гофман. — Сержанта Джорджа Вудда я знав особисто. Ми навіть обмінялися якось сувенірами: він подарував мені на згадку годинника, а я йому — солдатську зірочку (пізніше деякі журналісти писали, що «єврей Гофман виміняв у Вудда годинника»). Так от: вкрасти вірьовку було просто неможливо, адже її разом з тілом клали до труни, яку потім спалювали. Навіть Герінг «пішов» до крематорію з «персональною» вірьовкою...». У своєму штаті Вудд свого часу повісив 347 злочинців, але, за свідченням Гофмана, виглядав людиною... дуже добродушною, хоч і в Нюрнберзі одного із приречених (Штрейхера) йому довелося буквально додушити, оскільки того «не взяв зашморг». До речі, сам Вудд загинув 1950 року, як то кажуть, «при ісполнєнії» — під час... випробування електричного стільця.

День Перемоги — не «празничок»

Нюрнберзький процес — то лише один рік з його довгого й насиченого подіями життя. Варто лише додати, що після війни він кілька(!) разів вступав до військового вузу, та через відповідну «графу» в біографії зумів здійснити свою мрію лише з четвертої «спроби». А після закінчення Іванівського військово-політичного училища (1949 р.) призначений секретарем комітету комсомолу 508-го механізованого полку, який дислокувався в Миколаєві. Потім була військово-політична академія ім. В. І. Леніна у Москві, служив начальником політвідділу ракетної частини в м. Коростені. До речі, посприяв цьому і тодішній командувач армії, тричі Герой Радянського Союзу О. І. Покришкін. Як дорогу реліквію береже Йосип Давидович іменного годинника, подарованого главкомом, напис на якому говорить сам за себе: «Майору Гофману за усердие по службе. Генерал-лейтенант Покрышкин. 12.12.1964 г.». Ну, а свою військову кар'єру він закінчив полковником.

Нині Йосифа Давидовича знають у Полтаві як активного учасника ветеранського руху, він бажаний гість у школах і вузах, на різних всеукраїнських та міжнародних конференціях, присвячених історії війни. Адже Йосиф Гофман — тепер, можливо, єдиний в усьому світі свідок події, що назавжди залишиться в пам'яті людства — Нюрнберзького процесу. Годинник, подарований йому у ті дні американським сержантом Вуддом, та пропуск до зали засідань Міжнародного трибуналу знаходяться нині в експозиції Меморіального комплексу «Національний музей Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» у Києві.

— Аж не віриться, що уже 65 років нашій Перемозі! — дивується Йосип Давидович. — Автографи воїнів, у тому числі і мій, на рейхстазі стерті, але ніколи не стерти, не викреслити нашу перемогу в смертельній сутичці з фашизмом. Ніколи не вщухне біль і скорбота за загиблими. Ми воювали. Ми перемогли. А Велика Вітчизняна війна була, є і буде для нас святою. Сподіваюся, що такою залишиться вона і для майбутніх поколінь. І тому, коли в День Перемоги мене інколи вітають з «празничком», я обов'язково нагадую, що це не «празничок», а свято з великих літер — ПЕРЕМОГА!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Фото з архіву автора.

треба читати так: «и на канину зеленую полупону посла». Паполома — покривало! Ми бачимо тут образ, метафору, красу!

Ю. Сбітнєв вважає, що «Слово» і далі потребує уважного прочитання, розшифрування, бо його наявні перекази не завжди враховували мовні реалії XII століття.

Вивчивши версії про автора літературної пам'ятки, письменник у своєму «прикосновении» подає свою. На його думку, «Слово» написала донька чернігівського князя Святослава Всеволодовича Болеслава. Вона була дружиною князя Володимира, сина галицького князя Ярослава Осмомисла. У неї не склалися стосунки з чоловіком, і вона повернулася до Чернігова. Ю. Сбітнєв за окремими промовистими деталями з її біографії дійшов висновку, що вона була високоосвіченою, займалася літописанням, написала низку творів.

Автор відкидає усталену думку, що Ярославна чекала чоловіка Ігоря в Путивлі (нині Сумської області).

— З малою дитиною їй їхати в далеку дорогу було ризиковано, — вважає дослідник. На його думку, насправді вона плакала недалеко від Новгорода-Сіверського на Путивльській горі поблизу Путивська.

Письменник під час презентації нового видання повідомив, що з нагоди 825-річчя «Слова о полку Ігоревім» на початку липня він ініціює зустріч у Новгороді-Сіверському письменників—представників творчих спілок із Росії, України та Білорусі, а також дослідників, які вивчають цю літературну пам'ятку. Автор «Таємниці рідного Слова» також клопочеться про встановлення пам'ятного знака на Путивльській горі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Вшанували пам'ять Ігоря Герети

Археолог, науковець, краєзнавець, мистецтвознавець, громадський і політичний діяч, дисидент... Усе це об'єднав в одній особі почесний громадянин Тернополя Ігор Герета. Він заснував Інститут національного відродження, був депутатом обласної ради, очолював комісію з питань культури та духовного відродження. Відкрив нову цінну пам'ятку — могильник Черняхівської культури в селі Чистилові Тернопільського району, який став найбільшим в Україні за кількістю розкопаних поховань.

Ігор Герета причетний до заснування музеїв Володимира Гнатюка у Велесневі, Соломії Крушельницької у Білій, картинної галереї у Тернополі. З його ініціативи в колишніх підвалах КДБ по вулиці Коперника відкрито єдиний в Україні музей політв'язнів. Неподалік — Інститут національного відродження, який тепер носить ім'я Ігоря Герети. На його стіні днями урочисто відкрито плиту-барельєф людині, яку любили і шанували в Тернополі. Її автор — відомий львівський скульптор, лауреат Шевченківської премії Ярослав Мотика — зобразив археолога під час розкопок: він робить нотатки у своєму зошиті. В обласному державному архіві відкрито виставку, присвячену пам'яті Ігоря Герети, якого не стало кілька років тому.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ПАМ'ЯТАЄМО!

Христо Ботеву наша земля не чужа

У райцентрі Вільшанка за ініціативи Асоціації болгарських національно-культурних товариств і організацій України та районного національного культурно-освітнього болгарського товариства «Алфатар» відкрито погруддя видатному болгарському письменнику та громадському діячеві XIX століття Христо Ботеву. Кошти на спорудження надав президент асоціації Антон Кіссе, а встановлено бюст за матеріальної підтримки Кіровоградської регіональної організації Народної партії, сільгосптовариств та підприємств району.

У відкритті погруддя взяли участь Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Болгарія в Україні Дімітар Владіміров, президент Асоціації українських болгар Антон Кіссе, делегація з Болгарії на чолі з мером міста Алфатар Радкою Желєвою, представники районної влади та болгарських національно-культурних організацій, делегації з Одеської і Запорізької областей.

Ушанування пам'яті видатного болгарина в нашому краї зрозуміле. Вільшанський район — місце компактного проживання болгар на Кіровоградщині, і їх чисельність після українців тут найбільша. Та й Христо Ботеву ця земля не чужа. Роки юності він провів на Одещині (а територія нині Вільшанського району тривалий час мала «одеську прописку»), спочатку навчаючись в Одеській гімназії, а потім працюючи вчителем в селі Задунаївці.

Згодом повернувся додому й очолив болгарський рух за визволення рідного краю від турецького поневолення. 2 червня 1876 року загинув у бою. А ще через два роки Болгарія добилася незалежності. Щороку в день його загибелі в країні відзначають День пам'яті Христо Ботева.

Назва «Алфатар», яку носить вільшанське національне культурно-освітнє болгарське товариство — не випадкова. Під час російсько-турецької війни близько 400 болгарських родин покинули своє село (нині вже місто) Алфатар поблизу Сілістрії й 1774 року оселились у Вільшанці, одержавши 17433 десятини землі.

Новосели ввійшли до складу Бузького козацького війська, а з 1818-го по 1857 рік це було військове поселення, опорний пункт Російської імперії на кордоні з Польщею та Туреччиною. Згодом село Вільшанка «демілітаризувалось», стало волосним центром.

За радянських часів, 1923 року, на його базі створено райцентр Первомайської округи Одеської губернії, а 1927-го — Вільшанський болгарський район з населенням у 13400 душ.

У 1954 році район передано Кіровоградщині. Нині на Вільшанщині мешкають 13557 душ, район має славу болгарського краю. Тут єдиний в нашій країні україно-болгарський історичний музей, є кілька фольклорних колективів, два з них — «Гуденки» та «Садянка» — мають звання народних. Українські болгари навіть далеко від батьківщини свято шанують традиції рідного краю і своїх національних героїв.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

На думку письменника Юрія Сбітнєва, «Слово» написала донька чернігівського князя Святослава Всеволодовича Болеслава

ГОЛОС УКРАЇНИ № 108 (4858)
ВІВТОРОК, 15 ЧЕРВНЯ 2010

Кіровоградщина шукає, як розрахуватися із зарплатними боргами

ПОЧАТОК НА 4-Й СТОР.

Незважаючи на це, міський голова Кіровограда Володимир Пузаков на останнє засідання обласної комісії з питань погашення заборгованості (та й не тільки на останнє), не з'явився. Хоча його настійно запрошували. У керівництва облдержадміністрації (як і в попереднього, до речі) взагалі багато запитань до кіровоградського міського голови. Володимир Пузаков обрав своєрідну тактику спілкування з обласною владою. Під час різних урочистостей чи святкувань він охоче сусідиться з керівниками області, а як тільки йдеться про гострі кути чи кризові моменти, де «лідирує» Кіровоград, його на наради (нерідко в екстреному режимі) в облдержадміністрацію не догукаєшся. У кращому разі пришле когось із заступників чи керівників департаментів, які інколи просто не уповноважені відповідати за провали в роботі міського керівництва чи, тим паче, не правочинні брати на себе певні зобов'язання.

На противагу обласному центрові добре слово можна сказати керівникам одинадцяти районів Кіровоградщини (Бобринецького, Вільшанського, Гайворонського, Добровеличківського, Знам'янського, Компаніївського, Новомиргородського, Олександрійського, Онуфріївського, Ульяновського, Устинівського), де заборгованість із заробітної плати на економічно активних підприємствах узагалі відсутня.

Проблемними в області залишаються і борги, накопичені підприємствами-банкрутами, — 16,7 мільйона гривень (таких підприємств 46) та економічно неактивними суб'єктами господарювання — 1,9 мільйона гривень (їх 10).

Голова облдержадміністрації Сергій Ларін, який одним із головних своїх завдань ставить підвищення рівня життя в регіоні (про що сказав під час представлення), наголосив на необхідності не допускати зриву виплат заробітних плат та пенсій. І неоднозначно дав зрозуміти на нараді відповідальним особам, що озвучування цифр заборгованості та переліку боржників ситуацію не виправить. Необхідно фахово проаналізувати, чому і з чиєї вини відбувається нарощування невиплаченої зарплати, особливо на економічно активних підприємствах, а також на підприємствах комунальної форми власності.

Щодо проблеми олександрійського буровугільного комплексу, то керівник області опікується нею особисто. Питання вже неодноразово обговорювалося і в облдержадміністрації, і з виїздом на місце. Область активно шукає спосіб розрубати задавнений гордіїв вузол. Сергій Ларін зустрічався з головою Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів Сергієм Єрміловим, а нещодавно в Кіровограді побували представники холдингової компанії «Гідроген пауер логістикс актієнгесельшафт», що здійснює реалізацію міжнародного інвестиційного проекту «Воднева енергетика».

Буре вугілля — не лише відносно дешевий енергоносій. У результаті його переробки можна отримувати газ, синтетичний бензин, дизельне паливо та інші продукти. До того ж тепла, що утворюватиметься в процесі виробництва, вистачатиме на опалення цілого міста. Крім того, водень, що є головним продуктом виробництва, як екологічно чисте «паливо XXI століття», користується дедалі більшим попитом у світі. Подібні «зелені» проекти вже реалізовано в Німеччині, Китаї та США і, як свідчить практика, попит на такі виробництва у світі зростає. Тому в Олександрії, якщо попередні домовленості перейдуть із фази намірів до конкретних дій, є непогана перспектива повернути собі колишній імідж економічно привабливої території і розрахуватись, нарешті, з боргами.

Ольга ПИЛИПЕНКО.
Кіровоградська область.

ОГОЛОШЕННЯ

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудеться аукціон з визначення переможця щодо майна наступного підприємства:

16 липня 2010 р. об 12 год. 00 хв. - ВАТ "Закарпатський металургійний завод",

Адреса: Закарпатська область, Хустський район, смт. Вишково, урочище Варгедь, б/н:

Лот №01-інв.№10001, Будівля дослідно-промислової ділянки по виробництву порошків титану (літера А), поч. ціною 3106456 грн., Лот №02-інв.№10002, Будівля насосної станції - 39862 грн., Лот №03-інв.№ 10003, Будівля градирні 3-х секційна (літера В) 134805 грн., лот №04- інв.№ 1005, Будівля блоку допоміжних приміщень (побутовий корпус) (літера Г) - 207350 грн., лот №05 - Автогараж - 141472 грн., лот№06- Механіч.цех - 113147 грн., лот№ 07- Будівля розмолу - 820683 грн., лот №08- інв.№ 10007/5, Споруда вібрoкомплекса (літера Р) - 20721 грн., лот №09- інв.№ 10012, Будівля товарів народного споживання (вжитку) (літера Д) - 315127 грн., лот №10- Будівля їдальні (Столова) (літера Ж) - 139729 грн., лот№11- інв.№ 10051, Споруда вагової (літера З) - 8259 грн., лот№12 - інв.№ 10052, Будівля пилорами Будівля пилорами (літера К') 71073 грн., лот№13- інв.№ 10053, Будівля столярного цеху (майстерні) 33154 грн., лот№14- інв.№ 20062, Споруда навісу автогаражу (літера М) 98750 грн., лот№15- навіс автогаража - 592730 грн., лот№ 16-інв.№ 10071, Будівля Модуля (літера Н) - 94797 грн., лот№17- Будівля Складу (матерів промислової площадки) (літера О) - 53685 грн., лот№18- Будівля пожежного депо (літера П) 145015 грн., лот№19-інв.№ 10013, Будівля блоку відділення переробки ступи і очистки стоків (літера С) 2871 грн., лот№20-склад 3418 грн., лот№21- гараж під трактор 21192 грн., лот№22- інв.№ 10070, Будівля водозабора насосна № 1 (літера Т) 22636 грн., лот№23- Споруда насосної станції № 2 (літера Ч) 131433 грн., лот№24- інв.№ 10009, Споруда каналізаційної станції біологічної очистки (літера У) - 29606 грн., лот№25- інв.№ 10010, Споруда насосної станції для перекачки побутових стоків (літера Ф) - 34609 грн., лот№26-інв.№ 10042, Будівля котельної (літера Х) - 126820 грн., лот№27- інв.№ 10043, Будівля компресорної станції (літера Ц) - 98939 грн., лот№28- інв.№ 10047, Будівля станції перекачки конденсату (літера Ш) - 12959 грн., лот№29- інв.№ 10049, Будівля трансформаторної підстанції 6/0,4кВт - 51961 грн., лот№30- інв.№ 20045, Споруда бензозаправочної станції (літера І) - 30955 грн., лот№31- інв.№ 20044, Будівля мийки для автомашин - 169000 грн., лот№32- інв.№ 10004, Будівля складу титанових порошків з навісом (літера Є) - 94105 грн., лот№ 33, Навіс складу титанових порошків - 10819 грн., лот№34- інв.№ 10005, Будівля складу готової продукції (літера И) - 19805 грн., лот№35- Споруда навісу СВС (літера Щ) - 42153 грн., лот№ 36 - Будівля столярного цеху (літ.Л) - 40853 грн.

Адреса: Закарпатська область, Хустський район, смт. Вишково, урочище Грендеш, б/н:

лот№37- інв.№ 10011, Нежитлова будівля б/к "Грендеш" 52836 грн.

Адреса: Закарпатська область, Хустський район, смт. Вишково, вул. Гірняків, б/н:

лот№38- Будівлі гаражів для зберігання автомобілів - 6511 грн.

Адреса: Закарпатська область, Хустський район, смт. Вишково, урочище Варгедь, б/н:

лот № 39 інв №: 40017 Трансформатор 1 шт. 5333,76 грн.; лот № 40 інв №: 40018 Трансформатор 1 шт. 5333,76 грн.; лот № 41 інв №: 40019 Підстанция 1 шт. 6249,6 грн.; лот № 42 інв №: 40023 Щит управління 1ЦУ-1/4, ЩСУ-1/5 1 шт. 3905,28 грн.; лот № 43 інв №: 40022 Щит управління 2ЩСУ-1/14, 2ЩСУ-1/13 1 шт. 23201,28 грн.; лот № 44 інв №: 40029 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот № 45 інв №: 40030 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот № 46 інв №: 40031 Трансформатор ТСЗП-630/10 1 шт. 11318,4 грн.; лот № 47 інв №: 40032 Обладнання енергетич. (тиристорні перетвор. КТЭ) 3 шт. 37313,28 грн.; лот № 48 інв №: 40177 Терморегулятор РИФ-Ют 1 шт. 1140,48 грн.; лот № 49 інв №: 4,0178401794018Е24 Терморегулятор РИФ-10т 5 шт. 6831,36 грн.; лот № 50 інв №: 40183 Силовий блок АЭЖ РИФ 1 шт. 3381,12 грн.; лот № 51 інв №: 4,01844018540186Е24 Силовий блок АЭЖ РИФ 5 шт. 17156,16 грн.; лот № 52 інв №: 40020 Камера КСО-ППВ-400 1 шт. 3934,08 грн.; лот № 53 інв №: 40021 Камера КСО-ППВ-400 1 шт. 3934,08 грн.; лот № 54 інв №: 40025 Установка конденсаторна УКП-6,3-450 1 шт. 4020,48 грн.; лот № 55 інв №: 40026 Установка конденсаторна УКП-6,3-450 1 шт. 4020,48 грн.; лот № 56 інв №: 40028 Камера КСО-ППВ-400 1 шт. 3934,08 грн.; лот № 57 інв №: 40099 Трансформатор ТМИ-6300/35 1 шт. 66240 грн.; лот № 58 інв №: 40104 ячейки КСО-2УМ 1 шт. 15408 грн.; лот № 58 інв №: 40105 Трансформатор ТМ-630/6 1 шт. 3732,48 грн.; лот № 60 інв №: 40106 Трансформатор ТМ-630/6 3732,48 грн.; лот №61 інв №: 40107 Трансформатор ТМ-320/10 1 шт. 4527,36 грн.; лот №62 інв №: 40117 Трансформатор ТТУ-ЗА-315/10 1 шт. 3600грн.; лот №62 Інвентарний №: 40144 Джерело живлення ИСВУ-315/1 1 шт. 6036,48 грн.; лот №63 Інвентарний №: 40145 Джерело живлення ИСВУ-315/1 1 шт. 6036,48 грн.; лот №64 Інвентарний №: 40175 Терморегулятор РИФ-101 1 шт. 1152 грн.; лот №65 Інвентарний №: 40176 Терморегулятор РИФ-101 1 шт. 1152 грн.; лот №66 Інвентарний №: 40080 Котел ДКВР-2,5/13 1 шт. 2707,2 грн.; лот №67 Інвентарний №: 40081 Котел ДКВР-2,5/13 1 шт. 2522,88 грн.; лот №68 Інвентарний №: 40143 Щит управління 1 шт. 3744 грн.; лот №69 Інвентарний №: 41005 Установка шарового млина (МШК-50) 1 шт. 1555,2 грн.; лот №70 Інвентарний №: 41036 Установка дистанц. управління эл. мост, краном 1 шт. 20073,6 грн.; лот №71 Інвентарний №: 41316 Ел. кранбалка 1 шт. 276,48 грн.; лот №72 Інвентарний №: 41200 Кран мостовий 10тн 1 шт. 45273,6 грн.; лот №73 Інвентарний №: 41284 Кран мостовий однобалочный з електроталь 1 шт. 5356,8 грн.; лот №74 Інвентарний №: 41165 Дж жив.В1-06-РНК-01 1 шт. 2419,2 грн.; лот №75 Інвентарний №: 41581 Класифікатор ВИК-9 1 шт. 20620,8 грн.; лот №76 Інвентарний №: 416 594 166 041 661 Грохот ГИТ-0,63 . 3 шт. 12211,2 грн.; лот №77 Інвентарний №: 41604 Електрокалорифер Мусон 1 шт. 230,4 грн.; лот №78 Інвентарний №: 41597 Механіч. Стелаж 1 шт. 5011,2 грн.; лот №79 Інвентарний №: 41692 Кавоварка 1 шт. 28,8 грн.; лот №80 Інвентарний №: 41179 Установка загрузки бункера 39357-0-0-0 2 2 шт. 1036,8 грн.; лот №81 Інвентарний №: 41212 Станок для виробництва кульків 1 шт. 691,2 грн.; лот №82 Інвентарний №: 41292 Шаровий млин МШК-50 1 шт. 4521,6 грн.; лот №83 Інвентарний №: 41225 Шаровий млин №9 1 шт. 7372,8 грн.; лот №84 Інвентарний №: 41137 Фільтр-прес ПМ 630/45К 1 шт. 16992 грн.; лот №85 Інвентарний №: 41166 Фільтр мокрий з ст. 12х18Н 10т 1 шт. 5506,56 грн.; лот №86 Інвентарний №: 41118 Нутч-фільтр НЧЭ-08.21.1201 1 шт. 3744грн.; лот №87 Інвентарний №: 41117 Нутч-фільтр НЧЭ-08.21.1201 1 шт. 3744 грн.; лот №88 Інвентарний №: 41116 Нутч-фільтр НЧЭ-08.21.1201 1 шт. 3744 грн.; лот №89 Інвентарний №: 41722 Сушильна установка ДЛДМ 12983000 1 шт. 3772,8 грн.; лот №90 Інвентарний №: 41735 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01 1 шт. 13161,6 грн.; лот №91 Інвентарний №: 41134 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01 1 шт. 12729,6 грн.; лот №92 Інвентарний №: 41074 Сушилка полочна вакуумна ПВ 16-2НК-01 1 шт. 12729,6 грн.; лот №93 Інвентарний №: 41111 Апарат 3,2м.куб ВКЭ-3,2-0,6 1 шт. 2764,8 грн.; лот №94 Інвентарний №: 41112 Апарат 3,2м.куб ВКЭ-3,2-0,6 1 шт. 2764,8 грн.; лот №95 Інвентарний №: 41093 Апарат 201.26.21.РШ-2 1 шт. 5472 грн.; лот №96 Інвентарний №: 41100 Апарат 0091-1-06-021 1 шт. 8755,2 грн.; лот №97 Інвентарний №: 41096 Апарат 201.26.21.РШ-2 1 шт. 5616 грн.; лот №98 Інвентарний №: 41090 Апарат стальний обем 3,2м' 1 шт. 13708,8 грн.; лот №99 Інвентарний №: 41101 Лпарат 0091-06-021 1 шт. 8467,2 грн.; лот №100 Інвентарний №: 41089 Апарат стальний обем 3,2м' 1 шт. 14388,48 грн.; лот №101 Інвентарний №: 41095 Апарат 201.26.21.РШ-2 1 шт. 5472 грн.; лот №102 Інвентарний №: 41114 Апарат 2018819РЗ-0 1 шт. 3254,4 грн.; лот №104 Інвентарний №: 41113 Апарат 2018819РШ-0 1 шт. 3369,6 грн.; лот №105 Інвентарний №: 41115 Апарат 204-021РШ-2-0714 1 шт. 8755,2 грн.; лот №106 Інвентарний №: 41094 Апарат 201.26.21.РШ-2 1 шт. 5506,56 грн.; лот №107 Інвентарний №: 41091 Апарат стальний обем 3,2м' 1 шт. 14146,56 грн.; лот №108 Інвентарний №: 41092 Апарат 201.26.21.Р12 1 шт. 5558,4 грн.; лот №109 Інвентарний №: 41048 Емності ВЭЭ2-3-2-10 1 шт. 7286,4 грн.; лот №110 Інвентарний №: 41570 Станок СИП-800К1 1 шт. 2102,4 грн.; лот №111 Інвентарний №: 41678 Обладнання для зхварки ПРС-30144 1 шт. 1382,4 грн.; лот №112 Інвентарний №: 41193 Питатель В1-06-РНК-01 1 шт. 633,6 грн.; лот №113 Інвентарний №: 41192 Питатель В1-06-РНК-01 1 шт. 633,6 грн.; лот №114 Інвентарний №: 70123 Транспортер ТХБ-20 1 шт. 13536 грн.; лот №115 Інвентарний №: 41039 Ел. тельфер г/п2т Т10412 1 шт. 2787,84 грн.; лот №116 Інвентарний №: 41013 Вентилятор LPMA-6-30/4№ 1 шт. 29206,08 грн.; лот №117 Інвентарний №: 41006 Прес гідравлич. ПСУ-250 1 шт. 3024 грн.; лот №118 Інвентарний №: 41811 Вузол змішування 37443-0-0-1 1 шт. 10540,8 грн.; лот №119 Інвентарний №: 41774 Дробильна машина ДГТ-0,32 1 шт. 32140,8 грн.; лот №120 Інвентарний №: 41171 Кюбель с нижньою вигрузкою12 шт. 12 шт. 43315,2 грн.; лот №121 Інвентарний №: 41175 Кюбеля - 6 шт. 6 шт. 24687,36 грн.; лот №122 Інвентарний №: 41623 Сепаратор- залізовідділювач Ш65-63М 1 шт. 2615,04 грн.; лот №123 Інвентарний №: 41624 Сепаратор-залізовідділювач Ш65-63М 1 шт. 2615,04 грн.; лот №124 Інвентарний №: 4169441695 Залізовідділювач Ш 65-63м 2 шт. 4320 грн.; лот №125 Інвентарний №: 41070 Сепаратор ел. магнітний 138т-СЭМ 1 шт. 1440 грн.; лот №126 Інвентарний №: 41279 Сепаратор 138 Т 1 шт. 2592 грн.; лот №127 Інвентарний №: 41509 Установка 11НВ-6-6 "Булат" 1 шт. 95270,4 грн.; лот №128 Інвентарний №: 41127 Насос АВЗ-180 1 шт. 1641,6 грн.; лот №129 Інвентарний №: 41508 Насос АВЗ-180 1 шт. 1641,6 грн.; лот №130 Інвентарний №: 41081 Насос АВЗ-180 1 шт. 1641,6 грн.; лот №131 Інвентарний №: 41125 Насос АВЗ-180 1 шт. 1641,6 грн.; лот №132 Інвентарний №: 41126 Насос АВЗ-180 1 шт. 1641,6 грн.; лот №133 Інвентарний №: 41147 Уловлювач 39388-0-0-0 1 шт. 3640,32 грн.; лот №134 Інвентарний №: 41146 Уловлювач вакуумн. 393-86-0-0-0- 7шт. 7 шт. 17625,6 грн.; лот №135 Інвентарний №: 41188 Апарат охолодження . 2 шт. 7027,2 грн.; лот №136 Інвентарний №: 41191 Установка зелектровакуумна . 2 шт. 8248,32 грн.; лот №137 Інвентарний №: 41267 Піч СНО-816.5/10И2 1 шт. 6249,6 грн.; лот №138 Інвентарний №: 41293 Прес механіч. КО-628 1 шт. 33580,8 грн.; лот №139 Інвентарний №: 41290 Прес КО-628 1 шт. 31852,8 грн.; лот №140 Інвентарний №: 4129 Прес КО-628 1 шт. 31737,6 грн.; лот №141 Інвентарний №: 41273 Пресс ДГ-2432"А" 1 шт. 15609,6 грн.; лот №142 Інвентарний №: 41307 Пресс ДА 223 8А 1 шт. 36748,8 грн.; лот №143 Інвентарний №: 41585 Пресс ДГ-2434Л 1 шт. 19699,2 грн.; лот №144 Інвентарний №: 41304 Станок плоскошліфувальний 1 шт. 1612,8 грн.; лот №145 Інвентарний №: 47038 Пресс КБ 81 30А 1 шт. 86400 грн.; лот №146 Інвентарний №: 41285 Прес гидравлічний П-472А б/у 1 шт. 1699,2 грн.; лот №147 Інвентарний №: 41286 Прес ДВ 2428А 1 шт. 9504 грн.; лот №148 Інвентарний №: 41287 Прес КД-2318А 1 шт. 2476,8 грн.; лот №149 Інвентарний №: 41298 Прес ДВ 2428А 1 шт. 7401,6 грн.; лот №150 Інвентарний №: 41622 Зварювальний апарат ПРС-3 1 шт. 2753,28 грн.; лот №151 Інвентарний №: 41309 Станок фрезерний 6Т80 1 шт. 2534,4 грн.; лот №152 Інвентарний №: 41294 Станок шліфувальний полірувальний ЗЕ881 1 шт. 1612,8 грн.; лот №153 Інвентарний №: 41301 Станок круглошліфувальний ЗК12 1 шт. 5846,4 грн.; лот №154 Інвентарний №: 41302 Станок вертикально-сверлильний БОЛ 10-32 1 шт. 1209,6 грн.; лот №155 Інвентарний №: 41303 Станок токарний "КУСОН-3" 1 шт. 7200 грн.; лот №156 Інвентарний №: 41305 Станок точильно-шліфувальний ЗК 634 1 шт. 892,8 грн.; лот №157 Інвентарний №: 41599 Станок інструментальний широкоуніверсальний фрезерний 675 ПФ1 1 шт. 5097,6 грн.; лот №158 Інвентарний №: 41441 Молот ковочний пневматичний МА 4129А 1 шт. 3571,2 грн.; лот №159 Інвентарний №: 41432 Станок токарно-винторізний 16К20М 1 шт. 8179,2 грн.; лот №160 Інвентарний №: 41440 Кранбалка с електроталью 1 шт. 4838,4 грн.; лот №161 Інвентарний №: 41433 Станок токарно-револьверний моделі ЛР-42М 1 шт. 5904 грн.; лот №162 Інвентарний №: 41423 Станок ножовочний моделі 8725 1 шт. 950,4 грн.; лот №163 Інвентарний №: 41648 Установка реакторна СВ6-30 1 шт. 4608 грн.; лот №164 Інвентарний №: 41649 Установка реакторна СВ6-30 1 шт. 4608 грн.; лот №165 Інвентарний №: 41804 Вентилятор Ц4-75 №5 1 шт. 322,56 грн.; лот №166 Інвентарний №: 41721 Електропогрузчик 1 шт. 10425,6 грн.; лот №167 Інвентарний №: 41656 Імітатор СНИ-3 1 шт. 5068,8 грн.; лот №168 Інвентарний №: 41715 Копіювально-фрезерний станок з пантографом 1 шт. 1152 грн.; лот №169 Інвентарний №: 41717 Установка для вібраційно-кондукт. сушки порошків 1 шт. 32716,8 грн.; лот №170 Інвентарний №: 41684 Таль ВТЗ-2-511 1 шт. 3744 грн.; лот №171 Інвентарний №: 41716 Блок прес. складних деталей КБ 8128 1 шт. 3225,6 грн.; лот №172 Інвентарний №: 60047 Блок прес.КБ 8130А-001 1 шт. 4147,2 грн.; лот №173 Інвентарний №: 41519 Кранбалка електр 1 шт. 7401,6 грн.; лот №174 Інвентарний №: 41604 Елекрокалорифер "Мусон" 1 шт. 230,4 грн.; лот №175 Інвентарний №: 41683 Компрессор 2,5ВМ-12/9 1 шт. 17740,8 грн.; лот №176 Інвентарний №: 41411 Агрегат ВЕ-6/13 з електродвигуном 1 шт. 10022,4 грн.; лот №177 Інвентарний №: 41412 Агрегат ВЕ-6/13 з електродвигуном 1 шт. 10022,4 грн.; лот №178 Інвентарний №: 41790 Насос ЭЦВ-8-16-140 1 шт. 1152 грн.; лот №179 Інвентарний №: 41817 Установка УЭЦНВ-5-20-10 1 шт. 1497,6 грн.; лот №180 Інвентарний №: 41818 Установка УЭЦНВ-5-20-10 1 шт. 1497,6 грн.; лот №181 Інвентарний №: 41628 Озонатор 1 шт. 1843,2 грн.; лот №182 Інвентарний №: 41712 Сум. Прилад ЦТ-5000 1 шт. 518,4 грн.; лот №183 Інвентарний №: 41805 Вентилятор Ц4-75 №5 1 шт. 230,4 грн.; лот №184 Інвентарний №: 41604 Електрокалорифер "Мусон" 1 шт. 230,4 грн.; лот №185 Інвентарний №: 47130 Дробилка ДГТ-0,32.1 1 шт. 71596,8 грн.; лот №186 Ротор в зборі ДВ 345-1948 1 шт. 18086,4 грн.; лот №187 Дробилка ИТГ-0,32-31Х 1 шт. 54892,8 грн.; лот №188 Інвентарний №: 47003 Електромагнітна лабораторна просіюваюча машина ФРГ Фірма "Шонкор и КО" 1 шт. 1612,8 грн.; лот №189 Інвентарний №: 47052 Установка очистки водню 1 шт. 10281,6 грн.; лот №190 Інвентарний №: 47081 Прилад СКЛ-2 1 шт. 345,6 грн.; лот №191 Інвентарний №: 47080 Прилад СКЛ-2 1 шт. 316,8 грн.; лот №192 Інвентарний №: 47011 Газоаналізатор ТП 5501-1 1 шт. 864 грн.; лот №193 Інвентарний №: 470 244 702 547 026 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 3 шт. 1900,8 грн.; лот №194 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 3 шт. 1900,8 грн.; лот №195 Інвентарний №: 47117 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 1 шт. 633,6 грн.; лот №196 Інвентарний №: 47115 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 1 шт. 460,8 грн.; лот №197 Інвентарний №: 4 711 347 114 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 2 шт. 921,6 грн.; лот №198 Інвентарний №: 47112 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 1 шт. 460,8 грн.; лот №199 Інвентарний №: 47116 Прилад РИФ-101 без блока регулювання 1 шт. 460,8 грн.; лот №200 Інвентарний №: 4,7168471694717Е19 Тягонапоромер ТНМП-52 4 . 4 шт. 288 грн.; лот №201 Інвентарний №: 47046 Цифрові приладиА-566-03-08 1 шт. 2361,6 грн.; лот №202 Інвентарний №: 4 715 347 154 Иапоромер НМП-52 (6КПА) 2 шт. 103,68 грн.; лот №203 Інвентарний №: 47162 Напоромер НМП-52 (6КПА) 6 шт. 311,04 грн.; лот №204 Інвентарний №: 47178 Термомегр самопишучий ТГ-2С-7ЛХ100 1 шт. 691,2 грн.; лот №205 Інвентарний №: 4 717 447 175 Манометр ДМ-2060 СГ. 2 шт. 218,88 грн.; лот №206 Інвентарний №: 4 718 047 181 Термометр ТГП-ЮОЭК - 2 шт. 288 грн.; лот №207 Інвентарний №: 47759 1 47760 Манометр ДМ-2010 (6кгс/см^) 2 шт. 230,4 грн.; лот №208 Інвентарний №: 47194 Датчик ДН-2,5 1 шт. 120,96 грн.; лот №209 Інвентарний №: 47195 Датчик ДН-2,5 1 шт. 120,96 грн.; лот №210 Інвентарний №: 47201 Датчик ДНТ-1 1 шт. 120,96 грн.; лот №211 Інвентарний №: 47207 Датчик ДЫ-6 1 шт. 120,96 грн.; лот №212 Інвентарний №: 47060 Газоаналізатор ГП-9903 1 шт. 2764,8 грн.; лот №213 Інвентарний №: 47060 Газоаналізатор ГП-9903 1 шт. 2764,8 грн.; лот №214 Інвентарний №: 47033 Прилад Щ-31 1 шт. 4492,8 грн.; лот №215 Інвентарний №: 47034 Прилад Щ-31 1 шт. 4492,8 грн.; лот №216 Інвентарний №: 47125 Прилад Щ-31 ТГГ-90 1 шт. 230,4 грн.; лот №217 Інвентарний №: 47130 Лабораторія ЛЭХ-1 1 шт. 69120 грн.; лот №218 Інвентарний №: 47126 Прилад АН-7560 1 шт. 3686,4 грн.; лот №219 Інвентарний №: 47059 Мікроскоп 1 шт. 3945,6 грн.; лот №220 Інвентарний №: 47077 Прилад АН-7529,1 3945,6 грн.; лот №221 Інвентарний №: 47154 Електромагнітна лабораторна просіювача машина.ФРГ. Фирма "Шонкор и КО" 3 шт. 4838,4 грн.; лот №222 Інвентарний №: 47123 Ваги ВЛЭ-0194 1 шт. 115,2 грн.; лот №223 Інвентарний №: 47184 Машина Р5 1 шт. 6969,6 грн.; лот №224 Інвентарний №: 47108 Фотометр ЛМФ-72М1 1 шт. 1008 грн.; лот №225 Інвентарний №: 47119 Ваги ВЛЭ-134 1 шт. 489,6 грн.; лот №226 Інвентарний №: 47032 Фотоелектрокалориметр КФК-2 1 шт. 501,12 грн.; лот №227 Інвентарний №: 47183 Фотоелектрокалориметр 1 шт. 501,12 грн.; лот №228 Інвентарний №: 47126 Прилади АН-7529 1 шт. 3916,8 грн.; лот №229 Інвентарний №: 47164 Твердомір 2109ТБ 1 шт. 1555,2 грн.; лот №230 Інвентарний №: 47123 Газоаналізатор ГЛ5108 1 шт. 2764,8 грн.; лот №231 Інвентарний №: 47037 Інтегратор И-02 1 шт. 2131,2 грн.; лот №232 Інвентарний №: 47185 Інтегратор И-02 1 шт. 2131,2 грн.; лот №233 Інвентарний №: 47108 Фотометр ЛМФ-72М1 1 шт. 1267,2 грн.; лот №234 Інвентарний №: 47109 Фотометр ЛМФ-72М1 1 шт. 1267,2 грн.; лот №235 Пістолет монтажний ПУ-84 1 шт. 276,48 грн.; лот №236 Прінтер - "Сапоп" LBP-810.8 1 шт. 259,2 грн.; лот №237 Ел. калорифер "Ерго" 1 шт. 184,32 грн.

Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 800,00 грн. Кошти за придбане майно слід вносити на рахунок відповідно до умов договору купівлі-продажу.

Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів боржника; декларацію про доходи, у разі придбання активів боржника за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні, конкурсі - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону, конкурсу суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три календарних дні до початку аукціону.

Реєстраційний (17 грн.) та гарантійний (10% від початкової ціни кожного лоту) внески вносяться грошовими коштами в розмірі на рахунок організатора аукціону (продажу) - ДП "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства": розрахунковий рахунок № 37122001005048 у ГУДКУ у м. Києві (територіальний орган Держказначейства у Голосіївському районі м. Києва), МФО 820019, код 36285077. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем та сплати на протязі 30 днів ціни договору. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Закрите акціонерне товариство «Азовський машинобудівний завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства «Азовський машинобудівний завод», які відбудуться 02 серпня 2010 р. о 14.00 год. за адресою: вул. Гагаріна, 7, м. Бердянськ Запорізької області, у залі засідань адміністративної будівлі на 2-му поверсі.

Реєстрація акціонерів буде проводитися за вказаною адресою 02 серпня 2010 р. з 13-30 год. до 13-50 год.

Дата складення переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах: 02 серпня 2010 р.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та членів Ревізійної комісії.

Для реєстрації для участі у загальних зборах акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує, особу (паспорт), представники акціонерів - документи, що посвідчують їх повноваження та особу. Порядок ознайомлення акціонерів з матеріалами, з якими вони можуть ознайомитися під час підготовки до загальних зборів: ознайомлення з матеріалами відбувається за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Гагаріна, 7 у робочі дні (з понеділка по п'ятницю включно) з 9.00 год. до 16.00 год.

Генеральний директор
Закритого акціонерного товариства
«Азовський машинобудівний завод».

Доопублікування примітки в складі річного фінансового звіту публічного акціонерного товариства "БАНК КРЕДИТ ДНІПРО",опублікованого в N 95(4845) 27 травня 2010 року станом на 31 грудня 2010 року

Примітка
"Рахунки довірчого управління"

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	На кінець попереднього року	Зміни
1.	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	-	-	-
2.	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	124	200	(76)
3.	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	53044	53044	-
4.	Цінні папери в довірчому управлінні	-	-	-
5.	Банківські метали в довірчому управлінні	-	-	-
6.	Інші активи в довірчому управлінні	-	-	-
7.	Витрати за операціями довірчого управління	-	-	-
8.	Нараховані доходи за об'їктами довірчого управління	300	300	-
9.	Усього за активними рахунками довірчого управління	53469	53544	(76)
10.	Фонди банківського управління	53169	53244	(76)
11.	Рахунки установників	-	-	-
12.	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	-	-	-
13.	Доходи від операцій довірчого управління	300	300	-
14.	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	53469	53544	(76)

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ **П.О.МАКАРОВ**
ГОЛОВНИЙ БУХГАЛТЕР **Л.В.ПЕТРОВА**

Закрите акціонерне товариство «Бердянський машинобудівний завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства '«Бердянський машинобудівний завод», які відбудуться 02 серпня 2010 р. о 15.00 год. за адресою: вул. Гагаріна, 7, м. Бердянськ Запорізької області, у залі засідань адміністративної будівлі на 2-му поверсі.

Реєстрація акціонерів буде проводитися за вказаною адресою 02 серпня 2010 р. з 14-30 год. до 14 -50 год.

Дата складення переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах: 02 серпня 2010р.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та членів Ревізійної комісії.

Для реєстрації для участі у загальних зборах акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує, особу (паспорт), представники акціонерів - документи, що посвідчують їх повноваження та особу. Порядок ознайомлення акціонерів з матеріалами, з якими вони можуть ознайомитися під час підготовки до загальних зборів: ознайомлення з матеріалами відбувається за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Гагаріна, 7 у робочі дні (з понеділка по п'ятницю включно) з 9.00 год. до 16.00 год.

Генеральний директор
Закритого акціонерного товариства
«Бердянський машинобудівний завод»

Ухвалою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 03.10.2008 р. відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Три плюс» (ЄДРПОУ 23133821, м. Херсон, вул. 40 років Жовтня, 111) порушено провадження у справі про банкрутство № 5/239-Б-08.

Ухвалою від 01.06.2010 р. розпорядником майна ТОВ «Три плюс» призначено арбітражного керуючого Косовського В. С. (ліц. АВ № 081136 від. 01.08.06 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, каб. 216, тел. (0552) 49-43-89).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5) від 14.05.2010 р. по справі № Б-39/144-09 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо фізичної особи - підприємця Галаган Тетяни Олександрівни (Харківська обл., Дворічанський р-н, с. Тавільжанка, код - 2629311220).

Ліквідатором призначено Дмитренко Наталію Іванівну (69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 19/133, тел. 066-910-93-20, ліцензія серія АВ № 482141, від 27.10.2009 р.).

Встановлений строк у 60 днів для пред'явлення вимог кредиторів до банкрута.

На підставі Ухвали Господарського суду м. Києва, (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 Б) від 09.02.2010 р. порушено провадження у справі № 15/61-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю підприємство з іноземними інвестиціями «Інтертехнологія», код ЄДРПОУ 14355221. Згідно ухвали суду від 12.05.2010 р. розпорядником майна ТОВ ПІІ «Інтертехнологія» призначено арбітражного керуючого Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія серії АВ №470392 від 23.04.2010 р., адреса: 03134, м. Київ, просп. Корольова, буд. 2-В, кв.104).

Товариства з обмеженою відповідальністю підприємство з іноземними інвестиціями «Інтертехнологія» знаходиться за адресою: 03680, м. Київ, вул. Сім ї Сосніних, 3, код ЄДРПОУ 14355221.

ОГОЛОШЕННЯ
Про порядок ознайомлення з переліком вимог кредиторів
Відкритого акціонерного товариства
"Селянський комерційний банк "Дністер"

Кредитори ВАТ СКБ "Дністер" (фізичні та юридичні особи) можуть ознайомитися з переліком вимог кредиторів банку 04, 10 та 16 червня 2010 року з 10 00 до 18 00 години, за адресою м. Львів, вул. Переяславська 6А, 1 поверх.

Для кредиторів-фізичних осіб та фізичних осіб-підприємців: інформація щодо акцептування вимог та внесення до Реєстру буде надаватися особисто особі-кредитору за наявності паспорта або нотаріально засвідченої довіреності і паспорта особи-представника кредитора.

Для кредиторів-юридичних осіб: інформація щодо акцептування вимог та внесення до Реєстру буде надаватися представнику кредитора-юридичної особи за наявності документа, що підтверджує його повноваження, і паспорта.

Подання Реєстру до Національного банку України відбудеться після 17 червня 2010 року.

25.05.10 р. господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 15/29-10 прийнято постанову про визнання банкрутом Приватне підприємство «Егідагранд» (м. Вінниця, вул. Гліба Успенського, 91-Г, код 35445917).

Ліквідатором призначено - арбітражного керуючого Калініна Павла Олексійовича (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 411).

05 червня 2010 року в газеті «Голос України» (№ 102 (4852) вийшло оголошення про визнання господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) банкрутом Приватного підприємства «Торговий дім «Поділлябудматеріали» (м. Вінниця, вул. Воїнів Інтернаціоналістів, 10/97, код ЄДРПОУ 34788536). Вважати вірним код ЄДРПОУ Приватного підприємства «Торговий дім «Поділлябудматеріали» - «34788536» а не «37788536».

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.05.2010 р. порушено провадження у справі № 44/340-б, введено процедуру розпорядження майном ПП «МЕДМАРКЕТ» (код ЄДРПОУ 24368512, адреса: 03115, м. Київ, вул. Котельникова, 35, кв. 41, р/р 260043063101 в ВАТ «КБ «Даніель») відповідно до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Мору Валентина Миколайовича (ліцензія серії АВ № 307364 від 26.03.2007 р., адреса: 04060, м. Київ, вул. Орловська, 15, кв. 110).

Заяви про кредиторські вимоги до боржника приймаються у місячний термін на адресу розпорядника майна.

Оголошення про залучення інвесторів
з метою фінансового оздоровлення
ПАТ "ЗЕМБАНК".

ПАТ "ЗЕМБАНК" (ліцензія НБУ № 49 від 14.12.01 та дозвіл НБУ № 49-5 від 06.10.09) повідомляє про пошук інвесторів з метою фінансового оздоровлення та відновлення платоспроможності банку. Орієнтовний розмір коштів, необхідних для фінансового оздоровлення банку складає 500 000 тис. гривень. Заяви від потенційних інвесторів приймаються до 28 червня 2010 року. Тимчасовий адміністратор ПАТ "ЗЕМБАНК" Грішина Ніна Леонідівна знаходиться за адресою м. Харків, вул. Чернишевська, 4, телефон 700-77-04.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 18.03.2010 року у справі № 15/116-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Київська нерухомість» (01032, м. Київ, вул. Саксаганського, 115-А) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Титаренка Миколу Олександровича (ліцензія серії АВ № 307311 від 01.03.2007 р., м. Київ, вул. Саксаганського, 24, кв. 18).

Заяви кредиторів та інвесторів, які бажають взяти участь в санації підприємства, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою по справі № 2/39/10 від 26 травня 2010 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Зерноторг КАО», ЄДРПОУ 36700495, юридична адреса: 54055, м. Миколаїв, вул. Садова, 11, кв. 33, п/р 26002109801091, МФО 326007, в ФВАТ «Кредитпромбанк» у м. Миколаєві.

Ліквідатором призначено Черепенко В. Г., ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. 8(0512)-47-34-64.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 26.05.2010 р. по справі № Б-50/93-10 ТОВ "Виробнича фірма "Харківелектромонтаж" (код ЄДРПОУ 34632125, м. Харків, вул. Тимурівців, 72-А, кв. 3) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого П'янова Сергія Васильовича.

Претензії приймаються протягом 30 днів за адресою: 61007, м. Харків, вул. Другої П'ятирічки, 15, кв. 33.

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» від 18.03.2004 року № 1625-IV повідомляємо про підготовку матеріалів щодо обрання Малиш Наталії Іванівни безстроково суддею Запорізького окружного адміністративного суду.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 08.06.2010 р. по справі № 5/82/10 визнано банкрутом ТОВ «ТАІС-Є» (ЄДРПОУ 32508099, адреса: м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 41) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія АБ № 271505 від 16.11.2005 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 41.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 02.12.2009 р., по справі № 2/198 Новомиргородське районне споживче товариство (Україна, 26000, Кіровоградська область, м. Новомиргород, вул. Кірова, 48, код ЄДРПОУ 01756295) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Білуга Інна Володимирівна, ліцензія серія АВ № 499010 від 18.11.09 р., 25030, м. Кіровоград, пр-т Правди, 7, к. 5, кв. 4, тел. 56-83-17.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 30.04.2010 р. по справі № 33/29 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгівельно-виробниче підприємство «Львівський автонавантажувач» (81050, пров. Новий, 1, смт. Шкло, Яворівський район, Львівська область, ЄДРПОУ 31003499).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Скочко Івана Ярославовича (ліцензія серії АБ № 271682 від 06.02.2006 р., 80700, м. Золочів, вул. Шашкевича,78/1, Львівська область).

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) ухвалою від 29.01.2010 р. порушив справу № 11/5 про банкрутство Приватного підприємства «АгроБудАльянс» (адреса: 25014, м. Кіровоград, вул. Кільцева, 65, п/р № 26009900697209 в філії ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ПУМБ» в м. Дніпропетровську, МФО 305813, код ЄДРПОУ 32832640).

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області від 03.06.2010 р. по справі № 11/5 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ширшову Олену Сергіївну (ліцензія АВ № 499066), поштова адреса: 25000, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23 Б, кв. 70.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 16.03.2010 р. по справі № 10/323 товариство з обмеженою відповідальністю «Батьківщина» (Україна, 26010, Кіровоградська область, Новомиргородський район, с. Капітанівка, вул. Постишева, 26, код ЄДРПОУ 00386376) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Білуга Інна Володимирівна, ліцензія серія АВ № 499010 від 18.11.09 р., 25030, м. Кіровоград, пр-т Правди, 7, к. 5, кв. 4, тел. 56-83-17.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 21.05.2010 р. порушив справу № Б-24/56-10 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю фірми "Водомер" (код 24669601, м. Харків, вул. Танкопія, б. 9/2, кв. 43, р/р 260063000124509 у ХФ "Укрексімбанк").

Розпорядником майна призначено Дьоміна О. О. (м. Харків, вул. 17-го партз'їзду, 34-А, кв. 57).

Постановою Господарського суду Одеської області по справі 7/54-10-762 від 05 травня 2010 р. ТОВ «Затокатранссервіс» (Одеська область, Білгород-Дністровський район, смт. Затока, вул. Приморська, база відпочинку «Прем'єра», код ЄДРПО 25997980) визнано банкрутом. У відношенні банкрута відкрита ліквідаційна процедура.

Загальними зборами учасників (Протокол № 12 від 02.02.2010 р.) прийнято рішення про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю «АБ 1» (код за ЄДРПОУ 35465980; 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, б. 48-А; р/р 260003011540 у ВАТ «КБ «Актив - банк», МФО 300852, м. Київ). Головою ліквідаційної комісії призначено Серебрякова Олександра Володимировича. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення. Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 53, тел. (044) 360 45 97.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 30.04.2010 р. по справі № 33/30 порушено провадження у справі про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Автонавантажувач» (81050, пров. Новий, 1, смт. Шкло, Яворівський район, Львівська область, ЄДРПОУ 31210049).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Скочко Івана Ярославовича (ліцензії серії АБ № 271682 від 06.02.2006 р., 80700, м. Золочів, вул. Шашкевича,78/1, Львівська область).

Постановою Господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 18.05.2010 р. по справі № 18/105 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «Енергозбут», вул. Половки, 66-Б, м. Полтава, 36038, код ЄДРПОУ 30978994.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Є. Є. (ліцензія № 271528 від 15.11.2005 р.), адреса: пр-т Вавілова, 5, кв. 11, м. Полтава, 36004.

СПОРТ

№ 108 (4858) ВІВТОРОК, 15 ЧЕРВНЯ 2010



Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у північних, місцями в центральних, а вночі в західних областях короткочасні дощі, грози, місцями шквали 15—22 м/с. Вітер південно-західний, північно-західний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі 17—22 градусів тепла, у західних областях 12—17; удень у західній і південній частині 30—35 тепла, у центрі 27—32, на іншій території 23—28 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 ЧЕРВНЯ

■ **1775.** Ліквідація Запорозької Січі. ■ **1815.** Помер граф Ілля Безбородько, поміщик, сенатор. На його кошти було створено Ніжинський ліцей. ■ **1825.** У Миколаєві спущено на воду перший у Росії паровий корабель — «Метеор». ■ **1830.** Севастопольське повстання — один з найзначніших так званих холерних бунтів. ■ **1930.** У Москві розпочалася I Всесоюзна олімпіада мистецтв народів СРСР. ■ **1954.** Засновано Європейську футбольну асоціацію (УЄФА). ■ **2000.** Не стало драматурга і сценариста Григорія Горіна.

Костенко і його команда

Теніс. Буча (Київська область). Спорткомплекс «Кампа». XXVII Міжпарламентський турнір. Участь брали команди Швейцарії, Італії, Грузії, Словенії, Росії, Угорщини, Хорватії та України.

Ми вже повідомляли в першому репортажі, що завдяки третьому призовому місцю на попередніх змаганнях українського дуету у складі народних депутатів Павла Костенка та Андрія Кожемякіна, нинішній турнір доручили провести в Україні. І його, повірте, організували на найвищому рівні. Велика заслуга в цьому Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму (голова Павло Костенко).

— Ми зачаровані Києвом, місцем турніру, гостинністю українців, — сказала кореспондентові єдина жінка, котра грала на першому номері, депутат парламенту Грузії Хануна Ачиаурі. — Все відбулося на найвищому рівні. І за це господарям велика подяка.

Подібне можна було почути геть від усіх учасників. До речі, комітет традиційно патронує солідні заходи з баскетболу, боротьби, опікується знаменитим міжнародним турніром з художньої гімнастики «Кубок Дерюгіної», свого часу організував на столичному НСК «Олімпійський» грандіозне свято 50-річчя Олега Блохіна, на яке зібралися футбольні «зірки» з усього світу.

А тепер про підсумки турніру. Його переможцями стали Павло Костенко, Андрій Кожемякін (Україна), котрі переграли (2:0) команду Словенії і відібрали у неї чемпіонський титул. У поєдинку за третє місце Італія перемогла Росію — 2:0. Наступні змагання відбудуться 2011 року в Хорватії.



На знімку: переможці турніру Андрій Кожемякін і Павло Костенко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Корейський сюрприз та «слизькі» рукавиці Гріна



Футбол. Як відомо, переважна більшість матчів–відкриття чемпіонатів світу (в них, як правило, участь брали господарі змагань) завершувалися внічию. Не сталося винятку й цього разу. Хоча футболісти ПАР були ближчі до перемоги, ніж мексиканці.

Дуже засмутився наставник збірної Франції **Раймонд Доменек,** котрий на батьківщині не має авторитету у вболівальників і преси, швидше навпаки.

«Можливо, ми не були досить спокійні, або нам не вистачало точності в останній момент, — сказав він. — Хоча ми відповідально підійшли до цієї зустрічі, але не змогли реалізувати свої шанси. Натомість Уругвай чудово захищався».

Тренер збірної Уругваю **Оскар Табарес,** зрозуміло, був іншої думки: «Враховуючи історію збірної Франції і те, що в неї набагато потужніше фінансування, ніж у нас, я задоволений нічиєю. Ми її заслужили. Тепер у групі всі в рівних умовах і наступна зустріч буде вирішальною». Уругвайці завтра проведуть поєдинок зі збірною ПАР. А французи наступного дня поміряються силами з мексиканцями.

Перший прокол європейців, безумовно, поразка Греції від Кореї. З одного боку, українські прихильники футболу могли б зловтішатися. Адже саме греки стали на нашому шляху до ПАР. У Афінах була обнадійлива нічия, а в Донецьку — наша перевага. Висловлюючись мовою відомого булгаковського персонажа Шарикова, ми їх душили, душили, а контратаку прогавила українська збірна...

З другого боку, корейська команда саме за рівень гри, продемонстрований у поєдинку проти чемпіонів Європи-2004, сподобалася багатьом. І її вже поспішають називати відкриттям нинішнього чемпіонату.

Тренер корейців з півдня **Го Чжон Му** був задоволений стартовим результатом. Але він, зрозуміло, побачив і негативні моменти: «Мали грати спокійніше, тоді б забили ще. Не можна розслаблятися — треба більше атакувати».

Стояча гра в протистоянні аргентинців і нігерійців була вочевидь вигіднішою латиноамериканцям. Звичайно, прихильники футболу, і не лише з Аргентини, сподівалися на яскравішу і результативнішу гру команди, у складі якої виступає ціле сузір'я видатних виконавців. Чого вартий один лише Ліонель Мессі? Але підопічні **Дієго Марадони** задовольнилися малим, зігравши в незвичний для них раціональний футбол.

— Чому команда змогла реалізувати лише один небезпечний момент? — запитав Марадона. — Не має значення, скільки ми забили, головне, що ми перемогли. У нас в команді зібралися хлопці з характером, і я впевнений, що вони досягнуть успіхів в наступних поєдинках.

Не секрет, що ще до початку турніру англійців називали серед фаворитів. Але матч проти США показав, що у британців є проблеми. Зокрема, в центрі оборони. Принаймні американці, продемонструвавши цілком якісний футбол, діяли гідно. І справа не в тому, що команда з Нового Світу скористалася помилкою воротаря Роберта Гріна, котрий мов «слизькими» рукавицями не втримав м'яча. Не в цьому, то в іншому епізоді футболісти США добилися б успіху.



Насамкінець про старт збірної Німеччини. Вона здобула результативну перемогу. І, найпевніше, вийде з групи. Хоча були моменти, що викликали принаймні подив. Скажімо, чому мексиканський рефері Марко Родрігес не призначив пенальті у ворота німців за гру рукою Мертезакера на 48-й хвилині? А потім показав дуже сумнівну червону картку австралійцеві Кегіллу за підкат проти Швайнштайгера ...

На знімку: англієць Еміль Гескі вище від усіх.

Фото з сайту Sports.yahoo.com.

Табло чемпіонату

ЧС-2010. ПАР. Фінальний турнір. Груповий турнір. 1-й тур. 11—13 червня.

Група А. **ПАР — Мексика. 1:1.** Йоганесбург. «Соккер сіті». 84 490 глядачів. **Голи:** Тшабалала, 55 — Маркес, 79.

Уругвай — Франція. 0:0. Кейптаун. «Грін Пойнт». 64 100 глядачів. **Вилучено** Лодейро (Уругвай, 81, друге попередження).

Група В. **Аргентина — Нігерія. 1:0.** Йоганесбург. «Елліс Парк». 55 686 глядачів. **Гол:** Гайнце, 6.

Корея — Греція. 2:0. Порт-Елізабет. «Нельсон Мандела Бей». 31 513 глядачів. **Голи:** Лі Джун Су, 7, Пак Джі Сун, 52.

Група С. **Англія — США. 1:1.** Рюстенбург. «Роял Бафокен». 38 646 глядачів. **Голи:** Джеррард, 4 — Демпсі, 40.

Алжир — Словенія. 0:1. Полокване. «Пітер Мокала». 30 325 глядачів. **Гол:** Корен, 79. **Вилучено** Геззаля (Алжир, 73, друге попередження).

Група D. **Німеччина — Австралія. 4:0.** Дурбан. «Мозес Мабіда». 62 660 глядачів. **Голи:** Подольський, 8, Клозе, 26, Мюллер, 68, Какау, 70. **Вилучено** Кегілла (Австралія, 56).

Сербія — Гана. 0:1. Преторія. «Лофтус Версфелд». 38 883 глядача. **Гол:** Гьян, 84 (п). **Вилучено** Луковича (Сербія, 74, друге попередження).

Потрібні два гравці для повного... щастя



Футбол. Перед початком підготовки до нового сезону наставник «Динамо» Валерій Газзаєв провів прес–конференцію. Наступного дня динамівці вилетіли на 16–денний збір до Австрії.

— Придбання Попова означає, що Маграо переміститься на звичну позицію у півоборону, а Ярмоленко може опинитися в запасі? — запитали Газзаєва.

— Я б так не стверджував. Той самий Попов добре грає на позиції опорного півоборонця та лівого оборонця. Маграо може зіграти як лівого півоборонця, так і лівого оборонця. Ярмоленко у нас гравець атаки, якого, з огляду на його якості, я перепрофілював у флангового гравця. Але для того й існують підготчі збори, щоб ми подивилися й вибрали найкращий варіант складу, який би відповідав усім вимогам. Тут є таке поняття, як конкуренція. Хоч би як Ярмоленка критикували журналісти, я, як тренер, вважаю, що він провів дуже гарний сезон.

— Стартував чемпіонат світу в ПАР. Чи відвідають цей мегазахід представники селекційної служби, і чи будете ви спостерігати за матчами представників «Динамо»?

— У ПАР ми посилати нікого не збираємося. Маємо можливість дивитися й записувати всі ігри, робити відповідні висновки. На сьогодні наша селекція трансферами двох гравців, Бертольо та Попова, не обмежується. У планах придбання ще двох футболістів. Команда повністю укомплектована. Але це не означає, що не дивимося в перспективу. Селекція ведеться щодня, щомісяця й щороку. До того ж у футболі є таке поняття, як травми. Стосовно Горана Попова. Повірте, ми придбали дуже хорошого футболіста.

— У вас була можливість і час переоцінити події, що відбулися з командою в другій частині сезону. Які висновки для себе зробили?

— Можу сказати, я незадоволений, що ми не виграли національну першість. Щодо Ліги чемпіонів, то матчі в ній ми провели на такому рівні, на якому могли. Окремі помилки, особливо в обох матчах з «Інтером», не піддаються поясненню. Це грубі помилки, які згодом дозволили «Інтеру» піти далі й виграти Лігу чемпіонів. У той же час, у нас була глобальна перебудова. Ми довірили місце молодим гравцям, тим же Ярмоленку й Хачериді. Адаптація потрібна була бразильцям. Це природний процес, нічого відразу не буває. На сьогодні, я вважаю, ми відсотків на 90 укомплектовані. Нам потрібні ще два гравці, щоб повністю відповідати вимогам і цілям, що стоять перед нами.

— Якого амплуа потрібні футболісти?

— Один нападник і один гравець середньої лінії, у центр поля.

— «Динамо» послюється легіонерами, у той час як на них існує ліміт. Яка ваша думка з цього приводу?

— У Лізі чемпіонів нам доводиться грати з командами — міні-збірними Європи. Візьмімо, приміром, той же «Інтер», що недавно виграв Лігу чемпіонів. У фіналі не грав майже жоден італієць. Але Моуриньо досить розумна людина, і за хвилину до кінця випустив Матерацці, щоб розбавити легіонерів. Коли амбіційні команди ставлять перед собою глобальні завдання, говорити про ліміт не доводиться. Звичайно, потрібно враховувати національний інтерес, але президенти клубів ураховують і свої інтереси, у цьому вони мають рацію, оскільки вкладають у це гроші. На мій погляд, нішо штучне ні до чого доброго не приведе. Все має бути природно. Я вважаю, що ліміт взагалі потрібно зменшити. Три своїх гравці цілком достатньо. Якщо, скажімо, Коноплянка росте, то він пробивається в основний склад, як і Ярмоленко з Хачериді, або ще хтось. Свого часу, коли я працював у ЦСКА, ми запросили Феррейру, котрий ніде не грає в «Дніпрі», саме на позицію лівого півоборонця. Водночас прийшов Жирков, він став грати сильніше і я почав ставити до складу саме його. А Феррейра не витримав конкуренції. У результаті ми бачимо, що Жирков сьогодні є зіркою європейського рівня і грає в одному із кращих клубів світу. Така конкуренція сприяє тому, що гравці ростуть. А якщо ми їх будемо ставити штучно, ні до чого доброго це не приведе.

— Оцініть гру Гусєва на позиції правого оборонця в збірній України.

— Він дуже добре провів ці матчі, я радий, що Олег відновився. Всю другу половину сезону він не міг нам допомогти, бо його непокоїло коліно. Тому ми пішли на повторну операцію, і відновився він, на жаль, тільки до кінця сезону. Але можу сказати, що ми підготували гарного гравця для національної збірної. Я вважаю, що він гравець саме атакуючого плану, а в тренера національної збірної, мабуть, інші погляди. У Гусєва широкий тактичний кругозір, тому його можна використовувати ще на позиції атакуючого захисника.

— Із приходом Бертольо чи зазнає зміни тактична схема гри «Динамо» у нападі?

— Ми його брали на конкретну позицію. Він гратиме там само, де й у себе на батьківщині.

— Сформулюйте завдання «Динамо» на новий сезон.

— У нас завдання потрапити до Ліги чемпіонів. Нині з цією метою ведеться комплектування команди. Після цього будемо ставити подальші завдання.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17168

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

